

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาของการวางแผนยุทธศาสตร์เพื่อการพัฒนา

ระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนและประสานแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 กำหนดประเภทของแผนพัฒนาท้องถิ่นไว้ 2 ประเภท คือแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา และแผนพัฒนาสามปี ” แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา หมายถึง แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กำหนดยุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งแสดงถึงวิสัยทัศน์ พันธกิจ และจุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนาในอนาคต โดยสอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนพัฒนาจังหวัดและแผนพัฒนาอำเภอ

“แผนพัฒนาสามปี” หมายถึง แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่สอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา อันมีลักษณะเป็นการกำหนดรายละเอียดแผนงาน โครงการพัฒนาที่จัดทำขึ้นสำหรับปีงบประมาณแต่ละปี ซึ่งมีความต่อเนื่องและเป็นแผนก้าวหน้า ครอบคลุมระยะเวลาสามปี โดยมีการทบทวนเพื่อปรับปรุงเป็นประจำทุกปี ซึ่งการจัดทำแผนสามปีจะมีความเชื่อมโยงกับการจัดทำงบประมาณประจำปีอย่างใกล้ชิด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการจัดทำงบประมาณในระบบมุ่งเน้นผลงานเป็นองค์ประกอบ ประกอบด้วยลักษณะของแผน ยุทธศาสตร์ วัตถุประสงค์ ขั้นตอนในการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา และประโยชน์ของการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา โดยนำเสนอ ดังนี้

1.๑ ลักษณะของแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาเป็นเอกสารที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล 3 ปี และข้อบัญญัติงบประมาณประจำปี กล่าวคือ เป็นยุทธศาสตร์ไปดำเนินการจัดทำเป็นแผนงาน/โครงการที่กำหนด มาพิจารณาดำเนินการ โดยจะมีรายละเอียดและลักษณะเฉพาะเจาะจงมากขึ้นในลักษณะที่จะนำไปบรรจุในข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีและสามารถนำไปปฏิบัติได้ทันทีเมื่อได้รับงบประมาณของปีนั้น

๑.2 วัตถุประสงค์ของการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

1. เพื่อเป็นการเตรียมโครงการต่าง ๆ ให้อยู่ในลักษณะที่พร้อมบรรจุในเอกสารงบประมาณประจำปี และนำไปปฏิบัติได้ทันทีเมื่อได้รับงบประมาณ
2. เพื่อแสดงความสัมพันธ์และเชื่อมโยงระหว่างแผนพัฒนา, ยุทธศาสตร์, แผนพัฒนาสามปี และการจัดทำงบประมาณประจำปี
3. เพื่อแสดงจุดหมายและแนวทางของการพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลว่าเป็นอย่างไร โดยจะต้องสอดคล้องและสามารถตอบสนองต่อวัตถุประสงค์ของการพัฒนา

๑.3 ขั้นตอนการดำเนินการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

ตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2548 หมวด 3 การจัดทำแผนพัฒนา ข้อ 16 การจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาให้ดำเนินการตามระเบียบ มีขั้นตอนดำเนินการ ดังนี้

1. คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นจัดประชุมประชาคมท้องถิ่น ส่วนราชการและรัฐวิสาหกิจที่เกี่ยวข้อง เพื่อแจ้งแนวทางการพัฒนาท้องถิ่น รับทราบปัญหา ความต้องการ ประเด็นการพัฒนา และประเด็นที่เกี่ยวข้องตลอดจนความช่วยเหลือทางวิชาการ และแนวทางปฏิบัติที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ เพื่อนำมากำหนดแนวทางการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา โดยให้นำข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาจากหน่วยงานต่าง ๆ และข้อมูลในแผนชุมชนมาพิจารณาประกอบการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

2. คณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น รวบรวมแนวทางและข้อมูลนำมาวิเคราะห์เพื่อจัดทำร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาแล้วเสนอคณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น

3. คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่นพิจารณาร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา เพื่อเสนอผู้บริหารท้องถิ่น

4. ผู้บริหารท้องถิ่นพิจารณาอนุมัติร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาและประกาศใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

สำหรับองค์การบริหารส่วนตำบลให้ผู้บริหารท้องถิ่นเสนอร่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อให้ความเห็นชอบก่อน แล้วผู้บริหารท้องถิ่นจึงพิจารณาอนุมัติและประกาศใช้แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาต่อไป

๑.4 ประโยชน์ของการจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

1. เป็นเครื่องมืออย่างหนึ่งที่จะช่วยให้องค์การบริหารส่วนตำบลตอนแร่นำมาดำเนินการพัฒนาได้บรรลุวัตถุประสงค์ เป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ

2. สามารถตอบสนองต่อปัญหาความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นได้อย่างแท้จริง

3. เป็นมาตรการที่แสดงถึงความเชื่อมโยงกันระหว่างแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา แผนพัฒนาสามปี และการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีของท้องถิ่น

บทที่ 2

สภาพทั่วไป และข้อมูลพื้นฐานสำคัญ ขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนแร่ อำเภอเมืองราชบุรี จังหวัดราชบุรี

ประวัติความเป็นมาของตำบลดอนแร่

ชาวไท – ยวน ตำบลดอนแร่ มีถิ่นฐานเดิมอยู่แถบอาณาจักรล้านนา ดินแดนทางตอนเหนือของประเทศไทย ในรัชสมัยของพระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก รัชกาลที่ ๑ ทรงมีพระบัญชาให้กองทัพกรมหลวงเทพปรีชรักษ์กองทัพเมืองเวียงจันทร์พร้อมด้วยกองทัพเมืองล้านนากลับขึ้นไปตีเมืองเชียงแสนในปี พ.ศ. ๒๓๔๗ ขณะนั้นเมืองเชียงแสนถูกพม่ายึดไว้ เมื่อยึดเมืองเชียงแสนได้และไล่ตีทัพพม่าแตกไปแล้ว กองทัพจากกรุงเทพฯ ก็ได้อีกำแพงเผาบ้านเมืองแล้วกวาดต้อนชาวเมืองราว ๒๓,๐๐๐ คนเศษ อพยพมาทางทิศใต้ แบ่งครัวเรือนออกเป็น ๕ ส่วน ส่วนหนึ่งอยู่เมืองเวียงจันทร์ ส่วนสุดท้ายพาลงมากรุงเทพฯ พระบาทสมเด็จพระพุทธยอดฟ้าจุฬาโลก โปรดให้ไปตั้งบ้านเรือนอยู่ที่สระบุรีบ้าง ราชบุรีบ้าง

ชาวราชบุรีที่มีตั้งถิ่นฐานอยู่เมืองราชบุรีนั้น พากันตั้งบ้านเรือนบริเวณริมฝั่งขวาของแม่น้ำแม่กลอง ห่างจากราชบุรีปัจจุบันไปทางทิศตะวันออกประมาณ ๒ กิโลเมตร เรียกว่าบ้านไร่นาที่ต่อมามีการขยายครัวเรือนออกไปจากเดิมอีกหลายพื้นที่ อาทิ ตำบลคูบัว ตำบลอ่างทอง อำเภอเมือง จังหวัดราชบุรี และได้อพยพมาจับจองพื้นที่หัวไร่ ปลายนา ตั้งบ้านเรือนอยู่อาศัยเป็นหมู่บ้าน ซึ่งจะเรียกชื่อหมู่บ้านตามลักษณะของพื้นที่นั้น ๆ

ที่มาของชื่อตำบลดอนแร่ จากคำบอกเล่าของคนเฒ่าคนแก่ว่าในอดีตที่บริเวณนี้มีความแห้งแล้งกันดารมาก เนื่องจากมีหินกรวดเยอะ ซึ่งภาษาท้องถิ่นเรียกว่า “แร่” และเป็นที่ดอน จึงเรียกกันต่อมาว่า “ดอนแร่”

๒.1 ข้อมูลเกี่ยวกับที่ตั้งและอาณาเขต

องค์การบริหารส่วนตำบลดอนแร่ ตั้งอยู่บ้านดอนแร่ หมู่ที่ ๑ ตำบลดอนแร่ อำเภอเมืองราชบุรี จังหวัดราชบุรี โดยมีอาณาเขตติดต่อ ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อ	ตำบลห้วยไผ่	อำเภอเมือง	จังหวัดราชบุรี
ทิศใต้	ติดต่อ	ตำบลทุ่งหลวง	อำเภอปากท่อ	จังหวัดราชบุรี
ทิศตะวันออก	ติดต่อ	ตำบลอ่างทอง	อำเภอเมือง	จังหวัดราชบุรี
ทิศตะวันตก	ติดต่อ	ตำบลห้วยไผ่	อำเภอเมือง	จังหวัดราชบุรี
และตำบลทุ่งหลวง อำเภอปากท่อ จังหวัดราชบุรี				

2.๑.๑ เนื้อที่

ตำบลดอนแร่ มีพื้นที่ทั้งหมด ๗,๘๔๕ ไร่ หรือ ๒๒.๖ ตารางกิโลเมตร อยู่ทางทิศตะวันตกของอำเภอเมืองราชบุรี ระยะทางระหว่างอำเภอเมืองราชบุรีถึงตำบลดอนแร่ ประมาณ ๑๐ กิโลเมตร

ข้อมูลด้านผู้บริหารและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลดอนแร่

ที่	ชื่อ - สกุล	ตำแหน่ง
1.	นายวิรัช แก้วใส	นายก อบต.ดอนแร่
2.	นายสาโรจน์ มูลพวก	รองนายก อบต.ดอนแร่
3.	นายมานัส มณีจันทร์	รองนายก อบต.ดอนแร่
4.	นายคม มณีจันทร์	เลขานายก อบต.ดอนแร่
5.	นายจำเรียง ผกาแก้ว	ประธานสภา อบต.ดอนแร่
6.	นางบรรจง โปกาวิล	รองประธานสภา อบต.ดอนแร่
7.	นายชัยวัฒน์ ชาญปรีชา	เลขาสภา อบต.ดอนแร่
8.	นายสมัน แสงอาทิตย์	สมาชิกสภา อบต.ดอนแร่ หมู่ที่ ๑
9.	นายนรา พรหมขาว	สมาชิกสภา อบต.ดอนแร่ หมู่ที่ ๑
10.	นางสาวนิภา มณีจันทร์	สมาชิกสภา อบต.ดอนแร่ หมู่ที่ ๒
11.	นายบรรลือ ชุนประวัตติ	สมาชิกสภา อบต.ดอนแร่ หมู่ที่ ๒
12.	นายเสริมศิลป์ ใจมุง	สมาชิกสภา อบต.ดอนแร่ หมู่ที่ ๓
13.	นายสมศักดิ์ อุดง	สมาชิกสภา อบต.ดอนแร่ หมู่ที่ ๓
14.	นายมัน อมดวง	สมาชิกสภา อบต.ดอนแร่ หมู่ที่ ๔
15.	นางกัญญาณัฐ ขำเลิศ	สมาชิกสภา อบต.ดอนแร่ หมู่ที่ ๕
16.	นายสุรินทร์ นากาวี	สมาชิกสภา อบต.ดอนแร่ หมู่ที่ ๕
17.	นายคงเดช พาหาวงษ์	สมาชิกสภา อบต.ดอนแร่ หมู่ที่ ๖
18.	นายวิสัย แก้วอ่อน	สมาชิกสภา อบต.ดอนแร่ หมู่ที่ ๖
19.	นายอุดมศักดิ์ สวีเตียม	สมาชิกสภา อบต.ดอนแร่ หมู่ที่ ๗
20.	นายสมบุญ สิทธิสร	สมาชิกสภา อบต.ดอนแร่ หมู่ที่ ๘
21.	นายมานพ พลอยชุม	สมาชิกสภา อบต.ดอนแร่ หมู่ที่ ๘
22.	นายgun ชุ่มจันทร์	สมาชิกสภา อบต.ดอนแร่ หมู่ที่ ๙
23.	นายมานะ นิลศรีสนิท	สมาชิกสภา อบต.ดอนแร่ หมู่ที่ ๙
24.	นางแสงรวี แวอาราม	สมาชิกสภา อบต.ดอนแร่ หมู่ที่ ๑๐
25.	นายประเสริฐ กิจติสร	สมาชิกสภา อบต.ดอนแร่ หมู่ที่ ๑๐

* ข้อมูล ณ เดือน เมษายน พ.ศ. 255๗

๒.๑.๕ เขตการปกครอง และผู้ปกครอง

องค์การบริหารส่วนตำบลดอนแร่ มี ๑๐ หมู่บ้าน มีผู้ปกครองตามกฎหมายลักษณะปกครองท้องที่ ดังนี้

หมู่ที่	บ้าน	ชื่อผู้ปกครอง	ตำแหน่ง
1	บ้านดอนแร่	นางยัง เข้มนาถ	ผู้ใหญ่บ้าน
2	บ้านนาหนอง	นายวัชรพงษ์ จาโสด	ผู้ใหญ่บ้าน
3	บ้านหนองขาม	นายสมคิด วิริยะ	ผู้ใหญ่บ้าน
4	บ้านดอนซาด	นางสาวมณฑิรา มณีจันทร์	ผู้ใหญ่บ้าน
5	บ้านดอนตัน	นางบุบผา แก้วคำ	ผู้ใหญ่บ้าน
6	บ้านดอนกอก	นายไป่ พวงกฤษ	กำนัน
7	บ้านหนองสระ	นายสมพร อินทรเทวา	ผู้ใหญ่บ้าน
8	บ้านหนองโปร่ง	นายดร มณีจันทร์	ผู้ใหญ่บ้าน
9	บ้านหนองมะตูม	นายวีระ มณีจันทร์	ผู้ใหญ่บ้าน
10	บ้านห้วย	นายสกันธ์ นามแก้ว	ผู้ใหญ่บ้าน

* ข้อมูล ณ เดือน เมษายน พ.ศ. 255๗

๒.๑.๖ ตารางแสดงจำนวนหมู่บ้าน / ครั้วเรือน / ประชากร

หมู่ที่	หมู่บ้าน	ครั้วเรือน	ชาย	หญิง	รวม
1	บ้านดอนแร่	๑๓๑	๑๖๔	๑๖๓	๓๒๗
2	บ้านนาหนอง	๗๖	๑๑๒	๑๓๔	๒๔๖
3	บ้านหนองขาม	๒๕๐	๒๖๐	๒๙๖	๕๕๖
4	บ้านดอนซาด	๑๓๖	๑๙๙	๒๐๘	๔๐๗
5	บ้านดอนตัน	๖๕	๑๒๗	๑๓๔	๒๖๑
6	บ้านดอนกอก	๑๓๒	๒๑๒	๒๒๘	๔๔๐
7	บ้านหนองสระ	๑๘๔	๓๓๙	๓๕๘	๖๙๗
8	บ้านหนองโปร่ง	๕๒	๑๐๖	๑๐๑	๒๐๗
9	บ้านหนองมะตูม	๒๔๐	๔๑๒	๔๔๗	๘๕๙
10	บ้านห้วย	๑๑๕	๑๙๔	๑๘๕	๓๗๙
รวม		๑,๓๘๑	๒,๑๒๕	๒,๒๕๔	๔,๓๗๙

ประชากรทั้งหมด จำนวน ๔,๓๗๙ คน

ชาย จำนวน ๒,๑๒๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๘.๕๓ ของประชากรทั้งหมด

หญิง จำนวน ๒,๒๕๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๑.๔๗ ของประชากรทั้งหมด

* ที่มา - ข้อมูลการสำรวจจากสำนักงานทะเบียนอำเภอเมืองราชบุรี

2.๑.๗ สภาพทางเศรษฐกิจ

สภาพทางเศรษฐกิจภายในตำบลตอนแร้ ส่วนใหญ่แล้วราษฎรจะประกอบอาชีพ เกษตรกรรม เป็นส่วนใหญ่ เช่น ทำนา เลี้ยงสัตว์ ทำไร่ ทำสวน เป็นต้น นอกจากนั้นแล้วจะประกอบอาชีพรับจ้าง ร้านค้าขนาดเล็ก รับราชการ ธุรกิจ โดยรวมแล้วราษฎรจะประกอบอาชีพหลายอย่างควบคู่กันไป

2.๑.๘ ข้อมูลธุรกิจ / ร้านค้า / อุตสาหกรรมขนาดเล็ก

- ปั้มน้ำมัน	มี	3	แห่ง
- โรงสี	มี	๑	แห่ง
- ร้านซ่อมรถยนต์	มี	๑	แห่ง
- ร้านปุ๋ย	มี	๓	แห่ง
- ร้านเสริมสวย	มี	๓	แห่ง
- ฟาร์มสุกร	มี	2	แห่ง
- ร้านค้า	มี	๓๒	แห่ง

2.๑.๙ กลุ่มสหกรณ์และกลุ่มอาชีพ

- กลุ่มอาชีพ	มี	๙	กลุ่ม
--------------	----	---	-------

๒.๑.๑๐ สภาพทางสังคม

(๑) ด้านการศึกษา

โรงเรียนระดับประถมศึกษา ได้แก่

- โรงเรียนวัดนาหนอง ตั้งอยู่หมู่ที่ ๒ ตำบลตอนแร้
- โรงเรียนวัดทุ่งหญ้าคมบาง ตั้งอยู่หมู่ที่ ๑๐ ตำบลตอนแร้
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กองค์การบริหารส่วนตำบลตอนแร้ ตั้งอยู่หมู่ที่ ๑ ตำบลตอนแร้

(๒) ด้านสาธารณสุข

- โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบลตอนแร้ ตั้งอยู่หมู่ที่ 10 ตำบลตอนแร้
- กลุ่มอาสาสมัครสาธารณสุขมูลฐานตำบลตอนแร้ มีสมาชิกจำนวน 50 คน
- กลุ่มอาสาสมัครดูแลผู้สูงอายุ มีสมาชิกจำนวน 5 คน
- อัตราการมีและใช้ส้วมราด 100%

(3) ด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

- ป้อมตำรวจประจำชุมชนตำบลตอนแร้ จำนวน 1 แห่ง
- สมาชิกอาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน จำนวน 15 คน

(4) ด้านสถาบันและองค์กรทางศาสนา

วัด จำนวน 2 แห่ง คือ

1. วัดนาหนอง ตั้งอยู่หมู่ที่ 2 ตำบลตอนแร้
2. วัดทุ่งหญ้าคมบาง ตั้งอยู่หมู่ที่ 10 ตำบลตอนแร้

(๕) ด้านการบริการพื้นฐาน

การคมนาคม

- มีถนนตัดผ่าน จำนวน ๓ สาย คือ ทางหลวงหมายเลข กจ ๔๐๐๔ แยกทางหลวงหมายเลข ๓๒๐๙ ถึงบ้านไร่โคก สายวัดนาหนอง – ดอนแร่ และสายทุ่งหลวง – ดอนแร่
- ถนนภายในหมู่บ้านทุกหมู่บ้านส่วนใหญ่จะเป็นถนนลาดยางแอสฟัลติกและมีส่วนน้อยที่เป็นถนนลูกรัง

การโทรคมนาคม

- ที่ทำการไปรษณีย์โทรเลข 1 แห่ง

การไฟฟ้า

- อัตราการมีและใช้ไฟฟ้า 100% ทุกหมู่บ้านที่ไฟฟ้าเข้าถึงครบหมู่บ้าน

การประปา

- ทุกหมู่บ้านมีประปาเข้าถึงครบหมู่บ้าน

๒.๑.๑๑ ทรัพยากรธรรมชาติ

แหล่งน้ำธรรมชาติ

- ลำห้วย จำนวน ๑ แห่ง (ห้วยทับใต้)

แหล่งน้ำที่สร้างขึ้น

- คลองส่งน้ำ (เหมือง) จำนวน ๒ สาย
- ฝาย จำนวน ๔ แห่ง
- บ่อบาดาล จำนวน ๑๙ แห่ง
- ระบบประปาหมู่บ้าน จำนวน ๑๗ แห่ง

ทรัพยากรธรรมชาติในเขตพื้นที่

- ดิน สภาพโดยทั่วไปเป็นดินปนลูกรัง
- น้ำ สภาพโดยทั่วไปเป็นแหล่งน้ำธรรมชาติ และมีแหล่งน้ำที่สร้างขึ้นเพื่ออำนวยความสะดวก ต่อพื้นที่ทำการเกษตร และการอุปโภค บริโภค

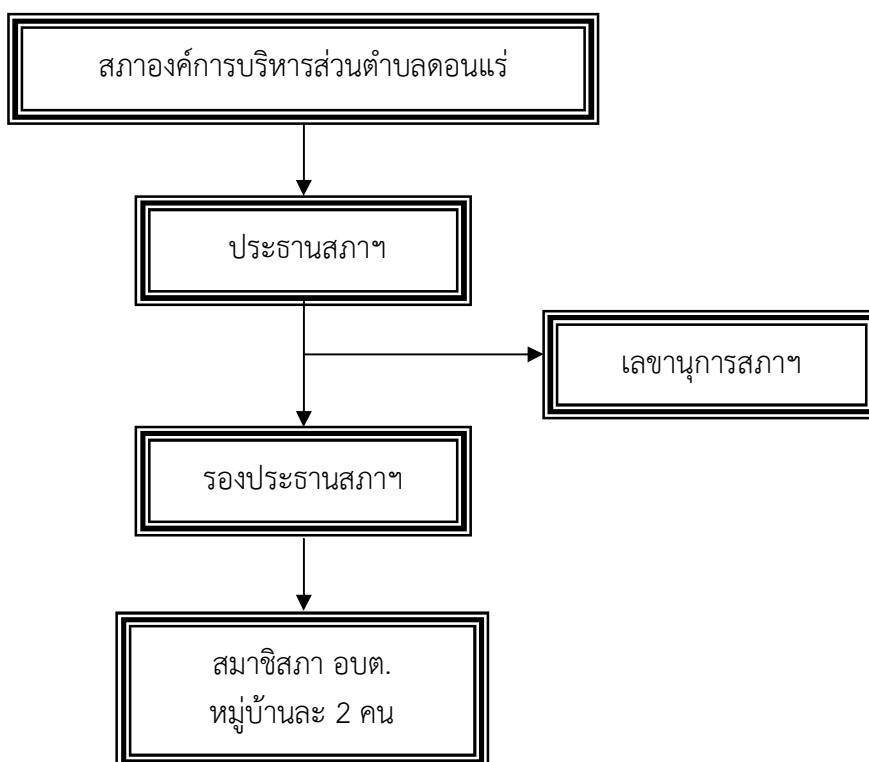
๒.๒ ข้อมูลเกี่ยวกับศักยภาพขององค์การบริหารส่วนตำบลตอนแร้

องค์การบริหารส่วนตำบลตอนแร้ มีโครงสร้างตามพระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ. 2537 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 5) พ.ศ. 2546 โดยแบ่งโครงสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบล เป็น 2 ส่วน ดังนี้

๒.๒.๑ โครงสร้างและกระบวนการบริหารงานบุคคล

โครงสร้างองค์การบริหารส่วนตำบลตอนแร้

ฝ่ายนิติบัญญัติ

(๑) สภาองค์การบริหารส่วนตำบล (ฝ่ายนิติบัญญัติ)

มาตรา ๔๕ สภาองค์การบริหารส่วนตำบลประกอบด้วยสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวนหมู่บ้านละสองคน ซึ่งเลือกตั้งขึ้นโดยราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในแต่ละหมู่บ้านในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น

ในกรณีที่เขตองค์การบริหารส่วนตำบลใดมีเพียงหนึ่งหมู่บ้านให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นประกอบด้วยสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวนหกคน และในกรณีที่เขตองค์การบริหารส่วนตำบลใดมีเพียงสองหมู่บ้านให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นประกอบด้วยสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวนหมู่บ้านละสามคน

หลักเกณฑ์และวิธีการสมัครรับเลือกตั้งและการเลือกตั้งให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น

อายุของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีกำหนดคราวละสี่ปีนับแต่วันเลือกตั้ง

มาตรา ๔๖ สภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) ให้ความเห็นชอบแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อเป็นแนวทางในการบริหารกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบล

(๒) พิจารณาและให้ความเห็นชอบร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล ร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี และร่างข้อบัญญัติงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม

(๓) ควบคุมการปฏิบัติงานของนายกองค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปตามกฎหมาย นโยบาย แผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล ข้อบัญญัติ ระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการ

มาตรา ๔๗ ผู้มีสิทธิเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น

ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๑๓ มาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ มาใช้บังคับกับการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลโดยอนุโลม

มาตรา ๔๗ ทวิ ผู้มีสิทธิสมัครรับเลือกตั้งเป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(๑) มีชื่อในทะเบียนบ้านตามกฎหมายว่าด้วยการทะเบียนราษฎรในหมู่บ้านของตำบลที่สมัครรับเลือกตั้งเป็นเวลาติดต่อกันไม่น้อยกว่าหนึ่งปีจนถึงวันรับสมัครเลือกตั้ง

(๒) ไม่เป็นผู้มีพฤติกรรมในทางทุจริตหรือพ้นจากตำแหน่งสมาชิกสภาตำบล สมาชิกสภาท้องถิ่น คณะผู้บริหารท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น รองผู้บริหารท้องถิ่น หรือที่ปรึกษาหรือเลขานุการของผู้บริหารท้องถิ่น เพราะเหตุที่มีส่วนได้เสียไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อมในสัญญาหรือกิจการที่กระทำกับสภาตำบล หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ยังไม่ถึงห้าปีนับถึงวันรับสมัครเลือกตั้ง

(๓) มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามประการอื่นตามกฎหมายว่าด้วยการเลือกตั้งสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น

มาตรา ๔๗ ทรี สมาชิกภาพของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลสิ้นสุดลงเมื่อ

(๑) ถึงคราวออกตามอายุของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล หรือมีการยุบสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

(๒) ตาย

(๓) ลาออก โดยยื่นหนังสือลาออกต่อนายอำเภอ

(๔) ขาดประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลสามครั้งติดต่อกันโดยไม่มีเหตุอันสมควร

(๕) มิได้อยู่ประจำในหมู่บ้านที่ได้รับเลือกตั้งเป็นระยะเวลาติดต่อกันเกินหกเดือน

(๖) เป็นผู้มีส่วนได้เสียไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมในสัญญาที่องค์การบริหารส่วนตำบลนั้นเป็นคู่สัญญาหรือในกิจการที่กระทำกับองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นหรือที่องค์การบริหารส่วนตำบลนั้นจะกระทำ

(๗) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๔๗ ทวิ

(๘) สภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีมติให้พ้นจากตำแหน่ง โดยเห็นว่าเป็นความประพฤติในทางที่จะนำมาซึ่งความเสียหายหรือก่อความไม่สงบเรียบร้อยแก่องค์การบริหารส่วนตำบลหรือกระทำการอันเสื่อมเสียประโยชน์ของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล โดยมีสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวนไม่น้อยกว่าหนึ่งในสามของจำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งหมดเท่าที่มีอยู่เข้าชื่อเสนอให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลพิจารณา และมติดังกล่าวต้องมีคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ ทั้งนี้ ถ้าสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลผู้นั้นมีได้อุทธรณ์หรือโต้แย้งมติของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลภายในกำหนดเวลาอุทธรณ์หรือโต้แย้งให้สมาชิกสภาสิ้นสุดลงนับแต่วันที่ครบระยะเวลาอุทธรณ์หรือโต้แย้งดังกล่าว

ในกรณีที่สมาชิกภาพของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลผู้ใดสิ้นสุดลงตาม (๘) ผู้นั้นอาจอุทธรณ์หรือโต้แย้งมติของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลไปยังนายอำเภอได้ภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่รับทราบมติของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล โดยระบุข้ออุทธรณ์หรือข้อโต้แย้งและข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายประกอบด้วย และให้นายอำเภอสอบสวนและวินิจฉัยให้เสร็จสิ้นภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับคำอุทธรณ์หรือโต้แย้ง คำวินิจฉัยของนายอำเภอให้เป็นที่ที่สุด

(๙) ราษฎรผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลใดมีจำนวนไม่น้อยกว่าสามในสี่ของจำนวนผู้มีสิทธิเลือกตั้งที่มาลงคะแนนเสียง เห็นว่าสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลผู้ใดไม่สมควรดำรงตำแหน่งต่อไปตามกฎหมายว่าด้วยการลงคะแนนเสียงเพื่อถอดถอนสมาชิกสภาท้องถิ่นหรือผู้บริหารท้องถิ่น

เมื่อมีข้อสงสัยเกี่ยวกับสมาชิกภาพของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลผู้ใดสิ้นสุดลงตาม (๔) (๕) (๖) หรือ (๗) ให้นายอำเภอสอบสวนและวินิจฉัยโดยเร็ว คำวินิจฉัยของนายอำเภอให้เป็นที่ที่สุด

ในกรณีที่สมาชิกภาพของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลสิ้นสุดลงตาม (๙) พร้อมกันทั้งหมด ให้ถือว่าเป็นการยุบสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

มาตรา ๔๘ สภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีประธานสภาและรองประธานสภาคนหนึ่งซึ่งเลือกจากสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล ให้นายอำเภอแต่งตั้งประธานและรองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลตามมติของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

มาตรา ๔๙ ประธานสภาและรองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลดำรงตำแหน่งจนครบอายุของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหรือมีการยุบสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

มาตรา ๕๐ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๔๙ ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและรองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ลาออก โดยยื่นหนังสือลาออกต่อนายอำเภอ
- (๒) สิ้นสุดสมาชิกภาพของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล
- (๓) ผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งให้พ้นจากตำแหน่งตามมาตรา ๙๒

ผู้ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดสั่งให้พ้นจากตำแหน่งตาม (๓) จะดำรงตำแหน่งประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล หรือรองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลอีกไม่ได้ ตลอดอายุของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น

มาตรา ๕๑ เมื่อตำแหน่งประธานหรือรองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลว่างลงเพราะเหตุอื่นใดนอกจากครบวาระ ให้มีการเลือกประธานหรือรองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลแทนตำแหน่งที่ว่างภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่ตำแหน่งนั้นว่างลงและให้ผู้ซึ่งได้รับเลือกแทนนั้นอยู่ในตำแหน่งได้เพียงเท่าวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน

มาตรา ๕๒ ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ดำเนินการประชุมและดำเนินการอื่นให้เป็นไปตามข้อบังคับการประชุมที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

รองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีหน้าที่ช่วยประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลปฏิบัติการตามหน้าที่ และกระทำการกิจการตามที่ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมอบหมาย

ในกรณีที่ไม่มีประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลหรือประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้หรือไม่ปฏิบัติหน้าที่ ให้รองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลปฏิบัติหน้าที่แทน

ในการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลครั้งใด ถ้าไม่มีผู้ปฏิบัติหน้าที่ประธานในที่ประชุม ให้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลที่มาประชุมเลือกกันเองเพื่อทำหน้าที่ประธานในที่ประชุมสำหรับการประชุมในครั้งนั้น

ในการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลครั้งใด ถ้าผู้ทำหน้าที่ประธานในที่ประชุมสั่งปิดประชุมก่อนหมดระเบียบวาระการประชุม แต่มีสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลอยู่ในที่ประชุมครบองค์ประชุมและสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเท่าที่มีอยู่ในที่ประชุมเสนอให้เปิดประชุม ให้ดำเนินการประชุมตามระเบียบวาระการประชุมนั้นต่อไป จนกว่าจะหมดระเบียบวาระการประชุมหรือสภาองค์การบริหารส่วนตำบลจะได้มีมติให้ปิดประชุม และให้นำความในวรรคสามและวรรคสี่มาใช้บังคับกับกรณีดังกล่าว

มาตรา ๕๓ ในปีหนึ่งให้มีสมัยประชุมสามัญสองสมัยหรือหลายสมัยแล้วแต่สภาองค์การบริหารส่วนตำบลจะกำหนด แต่ต้องไม่เกินสี่สมัย วันเริ่มสมัยประชุมสามัญประจำปีให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลกำหนด

นายอำเภอต้องกำหนดให้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลดำเนินการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลครั้งแรกภายในสิบห้าวันนับแต่วันประกาศผลการเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และให้ที่ประชุมเลือกประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและรองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

กรณีที่สภาองค์การบริหารส่วนตำบลไม่อาจจัดให้มีการประชุมครั้งแรกได้ตามกำหนดเวลาในวรรคสอง หรือมีการประชุมแต่ไม่อาจเลือกประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลได้ นายอำเภออาจเสนอผู้ว่าราชการจังหวัดให้คำสั่งยุบสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

สมัยประชุมสามัญสมัยหนึ่งๆ ให้มีกำหนดไม่เกินสิบห้าวัน แต่ถ้าจะขยายเวลาออกไปอีกจะต้องได้รับอนุญาตจากนายอำเภอ

มาตรา ๕๔ ให้ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นผู้เรียกประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลตามสมัยประชุม และเป็นผู้เปิดหรือปิดประชุม

ในกรณีที่ยังไม่มีประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล หรือประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลไม่เรียกประชุมตามกฎหมายให้นายอำเภอเป็นผู้เรียกประชุม และเป็นผู้เปิดหรือปิดประชุม

มาตรา ๕๕ นอกจากสมัยประชุมสามัญแล้ว เมื่อเห็นว่าเป็นการจำเป็นเพื่อประโยชน์ขององค์การบริหารส่วนตำบล ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล นายกองค์การบริหารส่วนตำบล หรือสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีจำนวนไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ อาจทำคำร้องยื่นต่อนายอำเภอขอเปิดประชุมวิสามัญ ถ้าเห็นสมควรให้นายอำเภอเรียกประชุมวิสามัญได้

สมัยประชุมวิสามัญให้กำหนดไม่เกินสิบห้าวัน แต่ถ้าจะขยายเวลาออกไปอีกจะต้องได้รับอนุญาตจากนายอำเภอ

มาตรา ๕๖ การประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลต้องมีสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งหมดเท่าที่มีอยู่จึงจะเป็นองค์ประชุม

ให้นำบทบัญญัติตามมาตรา ๑๘ วรรคสองและวรรคสามมาใช้บังคับกับการประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบลด้วยโดยอนุโลม

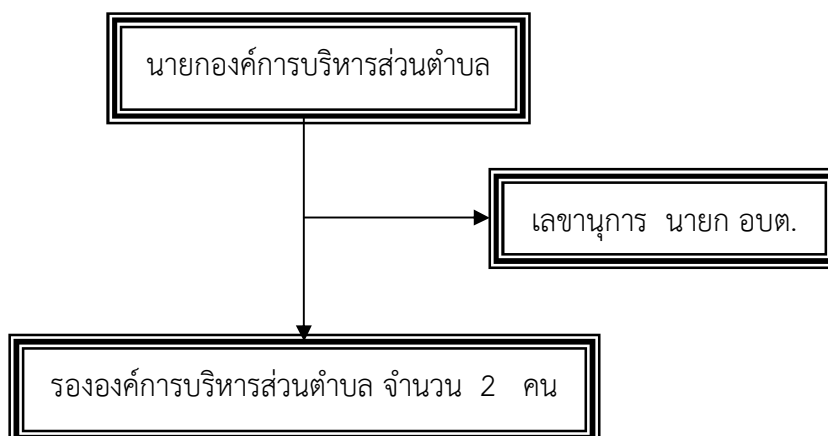
มาตรา ๕๖/๑ ในที่ประชุมสภาองค์การบริหารส่วนตำบล สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีสิทธิตั้งกระทู้ถามนายกองค์การบริหารส่วนตำบลหรือรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลในเรื่องใดอันเกี่ยวกับงานในหน้าที่ได้

มาตรา ๕๗ ให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลเลือกปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลหรือสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลคนหนึ่งเป็นเลขานุการสภาองค์การบริหารส่วนตำบล โดยมีหน้าที่รับผิดชอบงานธุรการและจัดการประชุมและงานอื่นใดตามที่ประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมอบหมาย ทั้งนี้ ให้คำนึงถึงความรู้ความสามารถอันจะเป็นประโยชน์ต่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบล

เลขานุการสภาองค์การบริหารส่วนตำบลพ้นจากตำแหน่งเมื่อครบอายุของสภาองค์การบริหารส่วนตำบล หรือเมื่อมีการยุบสภาองค์การบริหารส่วนตำบล หรือสภาองค์การบริหารส่วนตำบลมีมติให้พ้นจากตำแหน่ง

โครงสร้างองค์การบริหารส่วนตำบลตอนแร

ฝ่ายผู้บริหาร

(2) นายกองค์การบริหารส่วนตำบล (ฝ่ายบริหาร)

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลมาจากการเลือกตั้งโดยตรงของประชาชนผู้มีสิทธิเลือกตั้งในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล มีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละ 4 ปี

นายกองค์การบริหารส่วนตำบลดอนแร่แต่งตั้งรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งมีใช้สมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นผู้ช่วยเหลือในการปฏิบัติราชการขององค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 2 คน และแต่งตั้งเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบลซึ่งมิได้เป็นสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน 1 คน โดยนายกองค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ดังนี้ (มาตรา 59)

2.1 กำหนดนโยบาย โดยไม่ขัดต่อกฎหมายและรับผิดชอบในการบริหารราชการขององค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปตามกฎหมาย นโยบาย แผนพัฒนางานองค์การบริหารส่วนตำบล ข้อบัญญัติระเบียบ และข้อบังคับของทางราชการ

2.2 สั่ง อนุญาต และอนุมัติเกี่ยวกับราชการขององค์การบริหารส่วนตำบล

2.3 แต่งตั้งและถอดถอนรองนายกองค์การบริหารส่วนตำบลและเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบล

๒.๔ วางระเบียบเพื่อให้งานขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นไปด้วยความเรียบร้อย

2.5 รักษาการให้เป็นไปตามข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบล

2.6 ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่กฎหมายกำหนด

(๓) อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล

มาตรา ๖๖ องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจหน้าที่ในการพัฒนาตำบลทั้งในด้านเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม

มาตรา ๖๗ ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบล มีหน้าที่ต้องทำในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ดังต่อไปนี้

(๑) จัดให้มีและบำรุงรักษาทางน้ำและทางบก

(๒) รักษาความสะอาดของถนน ทางน้ำ ทางเดิน และที่สาธารณะ รวมทั้งกำจัดมูลฝอยและสิ่งปฏิกูล

(๓) ป้องกันโรคและระงับโรคติดต่อ

(๔) ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

(๕) ส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม

(๖) ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็ก เยาวชน ผู้สูงอายุ และผู้พิการ

(๗) คุ้มครอง ดูแล และบำรุงรักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(๘) บำรุงรักษาศิลปะ จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น และวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น

(๙) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่ทางราชการมอบหมายโดยจัดสรรงบประมาณหรือบุคลากรให้ตามความจำเป็นและสมควร

มาตรา ๖๘ ภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย องค์การบริหารส่วนตำบลอาจจัดทำกิจการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบล ดังต่อไปนี้

(๑) ให้มีน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภค และการเกษตร

(๒) ให้มีและบำรุงการไฟฟ้าหรือแสงสว่างโดยวิธีอื่น

- (๓) ให้มีและบำรุงรักษาทางระบายน้ำ
- (๔) ให้มีและบำรุงสถานที่ประชุม การกีฬา การพักผ่อนหย่อนใจและสวนสาธารณะ
- (๕) ให้มีและส่งเสริมกลุ่มเกษตรกรและกิจการสหกรณ์
- (๖) ส่งเสริมให้มีอุตสาหกรรมในครอบครัว
- (๗) บำรุงและส่งเสริมการประกอบอาชีพของราษฎร
- (๘) การคุ้มครองดูแลและรักษาทรัพย์สินอันเป็นสาธารณสมบัติของแผ่นดิน
- (๙) หาผลประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การบริหารส่วนตำบล
- (๑๐) ให้มีตลาด ท่าเทียบเรือ และท่าข้าม
- (๑๑) กิจการเกี่ยวกับการพาณิชย์
- (๑๒) การท่องเที่ยว
- (๑๓) การผังเมือง

มาตรา ๖๙ อำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลตามมาตรา ๖๖ มาตรา ๖๗ และมาตรา ๖๘ นั้น ไม่เป็นการตัดอำนาจหน้าที่ของกระทรวง ทบวง กรม หรือองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ ในอันที่จะดำเนินกิจการใดๆ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในตำบล แต่ต้องแจ้งให้องค์การบริหารส่วนตำบลทราบล่วงหน้าตามสมควรในกรณีนี้หากองค์การบริหารส่วนตำบลมีความเห็นเกี่ยวกับการดำเนินกิจการดังกล่าว ให้กระทรวง ทบวง กรม หรือองค์การ หรือหน่วยงานของรัฐ นำความเห็นขององค์การบริหารส่วนตำบลไปประกอบการพิจารณาดำเนินการนั้นด้วย

มาตรา ๖๙/๑ การปฏิบัติงานตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบลต้องเป็นไปเพื่อประโยชน์สุขของประชาชน โดยใช้วิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี และให้คำนึงถึงการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำแผนพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบล การจัดทำงบประมาณ การจัดซื้อจัดจ้าง การตรวจสอบ การประเมินผลการปฏิบัติงาน และการเปิดเผยข้อมูลข่าวสาร ทั้งนี้ ให้เป็นไปตามกฎหมายระเบียบ ข้อบังคับว่าด้วยการนั้น และหลักเกณฑ์ และวิธีการที่กระทรวงมหาดไทยกำหนด

มาตรา ๗๐ เพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ให้องค์การบริหารส่วนตำบลมีสิทธิได้รับทราบข้อมูลและข่าวสารจากทางราชการในเรื่องที่เกี่ยวกับการดำเนินกิจการของทางราชการในตำบล เว้นแต่ข้อมูลหรือข่าวสารที่ทางราชการถือว่าเป็นความลับเกี่ยวกับการรักษาความมั่นคงแห่งชาติ

มาตรา ๗๑ องค์การบริหารส่วนตำบลอาจออกข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเพื่อใช้บังคับในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งต่อกฎหมายเพื่อปฏิบัติการให้เป็นไปตามอำนาจหน้าที่ขององค์การบริหารส่วนตำบล หรือเมื่อมีกฎหมายบัญญัติให้องค์การบริหารส่วนตำบลออกข้อบัญญัติหรือให้มีอำนาจออกข้อบัญญัติ ในการนี้จะกำหนดค่าธรรมเนียมที่จะเรียกเก็บและกำหนดโทษปรับผู้ฝ่าฝืนด้วยก็ได้ แต่มิให้กำหนดโทษปรับเกินหนึ่งพันบาท เว้นแต่จะมีกฎหมายบัญญัติไว้เป็นอย่างอื่น

ร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลจะเสนอได้ก็แต่โดยนายกองค์การบริหารส่วนตำบล หรือสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบล หรือราษฎรในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลตามกฎหมายว่าด้วยการเข้าชื่อเสนอข้อบัญญัติท้องถิ่น

เมื่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและนายอำเภอให้ความเห็นชอบร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลตามวรรคหนึ่งแล้ว ให้นายกองค์การบริหารส่วนตำบลลงชื่อและประกาศเป็นข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลต่อไป

ในกรณีที่นายอำเภอไม่เห็นชอบด้วยกับร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลใด ให้ส่งคืนสภาองค์การบริหารส่วนตำบลภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่นายอำเภอได้รับร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลดังกล่าวเพื่อให้สภาองค์การบริหารส่วนตำบลพิจารณาทบทวนร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นใหม่ หากนายอำเภอไม่ส่งร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลคืนสภาองค์การบริหารส่วนตำบลภายในสิบห้าวันนับแต่วันที่นายอำเภอได้รับร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลดังกล่าว ให้ถือว่านายอำเภอเห็นชอบกับร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนั้น

เมื่อสภาองค์การบริหารส่วนตำบลพิจารณาทบทวนร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลตามวรรคสี่แล้ว มีมติยืนยันตามร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลเดิมด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของจำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ ให้นายกององค์การบริหารส่วนตำบลลงชื่อและประกาศเป็นข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลได้โดยไม่ต้องขอความเห็นชอบจากนายอำเภอ แต่ถ้าสภาองค์การบริหารส่วนตำบลไม่ยืนยันภายในสามสิบวันนับแต่วันที่รับร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลคืนจากนายอำเภอหรือยืนยันด้วยคะแนนเสียงน้อยกว่าสองในสามของจำนวนสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนตำบลทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ ให้ร่างข้อบัญญัติองค์การบริหารส่วนตำบลนั้นเป็นอันตกไป

มาตรา ๗๒ การบริหารงานบุคคลขององค์การบริหารส่วนตำบลให้เป็นไปตามกฎหมายว่าด้วยการนั้น

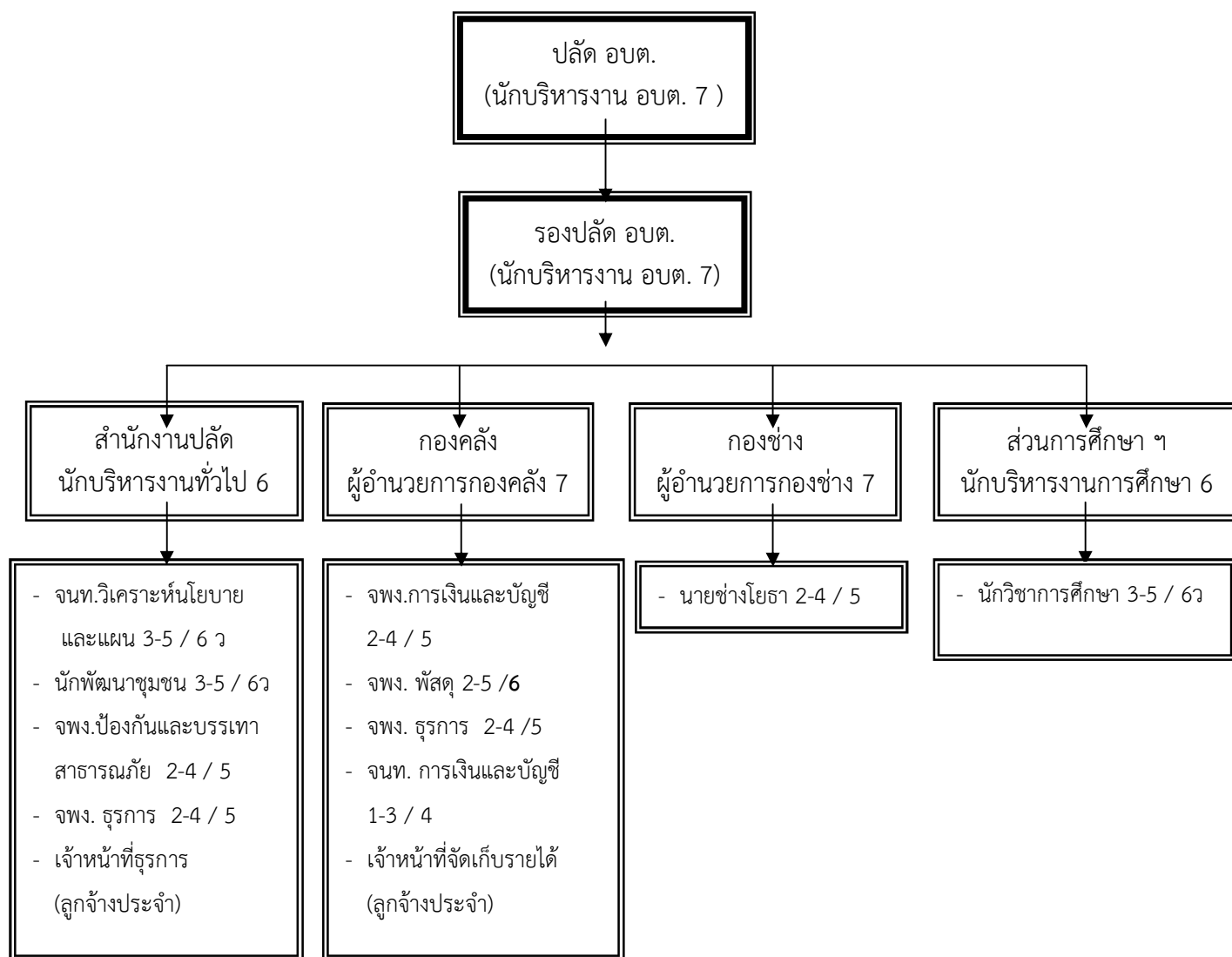
เพื่อประโยชน์แก่กิจการขององค์การบริหารส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนตำบลอาจขอให้ข้าราชการ พนักงาน หรือลูกจ้างของส่วนราชการ หน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่น ไปดำรงตำแหน่งหรือปฏิบัติกิจการขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นการชั่วคราวได้โดยไม่ขาดจากต้นสังกัดเดิม ทั้งนี้ ให้ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นผู้มีอำนาจอนุญาตได้ตามความจำเป็น และในกรณีที่เป็นข้าราชการซึ่งไม่อยู่ในอำนาจของผู้ว่าราชการจังหวัด ให้กระทรวงมหาดไทยทำความตกลงกับหน่วยงานต้นสังกัดก่อนแต่งตั้ง

มาตรา ๗๓ องค์การบริหารส่วนตำบลอาจทำกิจการนอกเขตองค์การบริหารส่วนตำบล หรือร่วมกับสภาตำบล องค์การบริหารส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นอื่น เพื่อกระทำกิจการร่วมกันได้ ทั้งนี้ เมื่อได้รับความยินยอมจากสภาตำบล องค์การบริหารส่วนตำบล องค์การบริหารส่วนจังหวัด หรือหน่วยการบริหารราชการส่วนท้องถิ่นที่เกี่ยวข้อง และกิจการนั้นเป็นกิจการที่จำเป็นต้องทำและเป็นการเกี่ยวเนื่องกับกิจการที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของตน

(๔) โครงสร้างส่วนราชการภายในองค์การบริหารส่วนตำบลตอนแร

นอกจากในส่วนของสภาองค์การบริหารส่วนตำบลและนายกองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งเป็นบุคลากรฝ่ายการเมืองแล้ว บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลยังประกอบไปด้วย ฝ่ายปฏิบัติงานประจำได้แก่ พนักงานส่วนตำบล ลูกจ้างประจำ พนักงานจ้าง ซึ่งมีปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นผู้บังคับบัญชาพนักงานส่วนตำบลและพนักงานจ้างขององค์การบริหารส่วนตำบลรองจากนายกองค์การบริหารส่วนตำบล และรับผิดชอบควบคุมดูแลราชการประจำขององค์การบริหารส่วนตำบล ให้เป็นไปตามนโยบายหรือตามที่นายกองค์การบริหารส่วนตำบลมอบหมาย โดยองค์การบริหารส่วนตำบลตอนแรมีโครงสร้างการแบ่งส่วนราชการภายในดังนี้

โครงสร้างการแบ่งส่วนราชการและจำนวนพนักงานส่วนตำบล ลูกจ้างประจำ

1. สำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล

มีหัวหน้าสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบลเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของสำนักปลัดองค์การบริหารส่วนตำบล โดยมีหน้าที่รับผิดชอบงานดังนี้

1.1 งานบริหารทั่วไป มีหน้าที่ความรับผิดชอบ

- งานสารบรรณ
- งานอำนวยการและข้อมูลข่าวสาร
- งานบริหารงานบุคคล
- งานเลือกตั้ง
- งานตรวจสอบภายใน

- งานข้อบัญญัติ อบต.

1.2 งานนโยบายและแผน

- งานนโยบายและแผนพัฒนา
- งานวิชาการ
- งานข้อมูลและการประชาสัมพันธ์
- งานสารสนเทศและระบบคอมพิวเตอร์
- งานงบประมาณ

1.3 งานพัฒนาชุมชน มีหน้าที่ความรับผิดชอบ

- งานส่งเสริมกลุ่มอาชีพในด้านการบริหารจัดการ การผลิต และการตลาด
- งานส่งเสริมการกระจายรายได้และมีรายได้เพิ่มขึ้น
- งานสนับสนุนช่วยเหลือเด็ก เยาวชน
- งานสนับสนุนชมรมผู้สูงอายุ
- งานจัดสวัสดิการสงเคราะห์ให้กับผู้ยากจนและผู้ด้อยโอกาส

1.4 งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย มีหน้าที่ความรับผิดชอบ

- งานอำนวยการ
- งานป้องกัน
- งานช่วยเหลือฟื้นฟู
- งานกู้ภัย

2. กองคลัง

มีผู้อำนวยการกองคลังเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของกองคลัง โดยมีหน้าที่รับผิดชอบงานดังนี้

2.1 งานการเงิน มีหน้าที่ความรับผิดชอบ

- งานรับเงิน – เบิกจ่ายเงิน
- งานจัดทำฎีกาเบิกจ่ายเงิน
- งานเก็บรักษาเงิน

2.2 งานบัญชี มีหน้าที่ความรับผิดชอบ

- งานการบัญชี
- งานทะเบียนคุมการเบิกจ่าย
- งานงบการเงินและงบทดลอง
- งานงบแสดงฐานะทางการเงิน

2.3 งานพัฒนาและจัดเก็บรายได้ มีหน้าที่ความรับผิดชอบ

- งานภาษีอากร ค่าธรรมเนียมและค่าเช่า
- งานพัฒนารายได้
- งานควบคุมกิจการค้าและค่าปรับ
- งานทะเบียนควบคุมและเร่งรัดรายได้

2.4 งานทะเบียนทรัพย์สินและพัสดุ มีหน้าที่ความรับผิดชอบ

- งานทะเบียนทรัพย์สินและแผนที่ภาษี
- งานพัสดุ
- งานทะเบียนเบิกจ่ายวัสดุครุภัณฑ์และยานพาหนะ

3. กองช่าง

มีผู้อำนวยการกองช่างเป็นผู้บังคับบัญชาและรับผิดชอบในการปฏิบัติราชการของกองช่าง โดยมีหน้าที่รับผิดชอบงาน ดังนี้

3.1 งานก่อสร้าง มีหน้าที่ความรับผิดชอบ

- งานก่อสร้างและบูรณะถนน
- งานก่อสร้างและบูรณะสภาพและโครงการพิเศษ
- งานระบบข้อมูลและแผนที่เส้นทางคมนาคม
- งานบำรุงรักษาเครื่องจักรและยานพาหนะ

3.2 งานออกแบบและควบคุมอาคาร มีหน้าที่ความรับผิดชอบ

- งานสถาปัตยกรรมและมณฑลศิลป์
- งานวิศวกรรม
- งานประเมินราคา
- งานควบคุมการก่อสร้างอาคาร
- งานบริการข้อมูลและหลักเกณฑ์
- งานออกแบบ

3.3 งานประสานสาธารณูปโภค มีหน้าที่ความรับผิดชอบ

- งานประสานสาธารณูปโภคและกิจการประปา
- งานขนส่งและวิศวกรรมจราจร
- งานระบายน้ำ
- งานจัดตกแต่งสถานที่

3.4 งานผังเมือง มีหน้าที่ความรับผิดชอบ

- งานสำรวจและแผนที่
- งานวางผังพัฒนาเมือง
- งานควบคุมทางผังเมือง
- งานจัดรูปที่ดินและฟื้นฟูเมือง

4. ส่วนการศึกษา

มีหัวหน้าส่วนการศึกษา รับผิดชอบในการปฏิบัติราชการส่วนการศึกษา ดังนี้

4.1 งานบริหารงานการศึกษา มีหน้าที่ความรับผิดชอบ

- งานบริหารวิชาการ
- งานนิเทศการศึกษา
- งานเทคโนโลยีทางการศึกษา

๔.๑ งานส่งเสริมการศึกษา ศาสนา และวัฒนธรรม มีหน้าที่ความรับผิดชอบ

- งานห้องสมุด และเครือข่ายทางการศึกษา

- งานกิจการศาสนา
- งานส่งเสริมประเพณี ศิลปะและวัฒนธรรม
- งานกิจการเด็กและเยาวชน
- งานกีฬาและนันทนาการ

(๕) อัตรากำลังพนักงาน

สำนักปลัด

- ปลัด อบต. (นักบริหารงาน อบต. 7)	จำนวน	1	อัตรา
- รองปลัด อบต. (นักบริหารงาน อบต. ๗)	จำนวน	1	อัตรา
- หัวหน้าสำนักปลัด อบต. (นักบริหารงานทั่วไป 6)	จำนวน	1	อัตรา
- เจ้าหน้าที่วิเคราะห์นโยบายและแผน 3-5 , 6 ว	จำนวน	1	อัตรา
- นักพัฒนาชุมชน 3-5 , 6 ว	จำนวน	1	อัตรา
- เจ้าพนักงานป้องกันฯ 2 – 4, 5	จำนวน	1	อัตรา
- เจ้าพนักงานธุรการ 2 – 4, 5	จำนวน	1	อัตรา
- เจ้าหน้าที่ธุรการ (ลูกจ้างประจำ)	จำนวน	1	อัตรา
- ผู้ช่วย จนท.วิเคราะห์ฯ (พนง.จ้างตามภารกิจ)	จำนวน	1	อัตรา
- ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่บันทึกข้อมูล (พนง.จ้างตามภารกิจ)	จำนวน	1	อัตรา
- นักการภารโรง (พนง. จ้างทั่วไป)	จำนวน	1	อัตรา
- ยาม	จำนวน	๑	อัตรา
- คนงานทั่วไป	จำนวน	๗	อัตรา

กองคลัง

- ผู้อำนวยการกองคลัง (นักบริหารงานคลัง 7)	จำนวน	1	อัตรา
- เจ้าพนักงานการเงินและบัญชี 2 – 4 , 5	จำนวน	๑	อัตรา
- เจ้าพนักงานพัสดุ 2 - 5 , 6	จำนวน	1	อัตรา
- เจ้าพนักงานธุรการ 2 – 4, 5	จำนวน	1	อัตรา
- เจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้ (ลูกจ้างประจำ)	จำนวน	1	อัตรา
- ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่การเงินและบัญชี (พนง.จ้างตามภารกิจ)	จำนวน	1	อัตรา
- ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่จัดเก็บรายได้ (พนง. จ้างตามภารกิจ)	จำนวน	1	อัตรา

กองช่าง

- ผู้อำนวยการกองช่าง (นักบริหารงานช่าง 7)	จำนวน	1	อัตรา
- นายช่างโยธา 2-4 , 5	จำนวน	๒	อัตรา
- ผู้ช่วยช่างโยธา (พนง.จ้างตามภารกิจ)	จำนวน	1	อัตรา
- ผู้ช่วยเจ้าหน้าที่ธุรการ (พนง.จ้างตามภารกิจ)	จำนวน	๑	อัตรา
- คนงานทั่วไป	จำนวน	2	อัตรา

ส่วนการศึกษา ศาสนาและวัฒนธรรม

- หัวหน้าส่วนการศึกษา	จำนวน	1	อัตรา
-----------------------	-------	---	-------

5 . หมวดรายได้เบ็ดเตล็ด (ยอดรวม)	๓๗๐,๖๔๐	๗๐,๒๓๐.๘๐	๒๒๒,๐๖๐
(1) ค่าจำหน่ายเศษของ	-	-	-
(2) ค่าขายแบบแปลน	๓๖๘,๗๐๐	๖๗,๘๐๐	๑๙๗,๕๐๐
(3) รายได้เบ็ดเตล็ด อื่น ๆ	๑,๙๔๐	๒,๔๓๐.๘๐	๒๔,๕๖๐
6. หมวดรายได้จากทุน (ยอดรวม)	-	-	-
(1) ค่าขายทอดตลาดทรัพย์สิน	-	-	-
(2) รายได้จากทุนอื่น ๆ	-	-	-
รวมรายได้จัดเก็บเอง	๕๗๕,๐๖๐.๕๙	๓๔๐,๙๓๒.๑๕	๔๒๓,๐๔๓.๑๓

รายรับ	ปี 255๔ (รับจริง)	ปี 255๕ (รับจริง)	ปี 255๖ (ประมาณการ)
(ข) รายได้จากรัฐบาลจัดเก็บแล้วจัดสรรให้องค์กรปกครองท้องถิ่น			
1. หมวดภาษีจัดสรร(ยอดรวม)	๑๑,๕๒๗,๙๘๕.๔๖	๑๑,๑๕๒,๘๙๙.๒๗	๑๓,๒๙๙,๓๑๙.๑๕
(1) ภาษีและค่าธรรมเนียมรถยนต์ล้อเลื่อน	-	-	-
(2) ภาษีมูลค่าเพิ่มตาม พ.ร.บ.กำหนดแผน	๔,๘๘๖,๗๘๗.๑๗	-	๗,๒๓๒,๕๕๑.๒๐
(3) ภาษีมูลค่าเพิ่ม 1ใน 9	๑,๘๓๗,๖๕๐.๑๒	๗,๕๐๔,๗๗๐.๗๙	๒,๒๔๔,๐๐๒.๙๑
(4) ภาษีธุรกิจเฉพาะ	๘๕,๒๗๓.๒๖	๔๖,๔๓๖.๔๙	๕๗,๙๑๘.๘๕
(๕) ภาษีสุรา	๖๒๒,๖๔๕.๙๒	๗๒๕,๒๘๑.๘๔	๗๓๘,๗๐๖.๕๖
(6) ภาษีสรรพสามิต	๑,๕๕๖,๘๘๗.๓๑	๑,๓๐๓,๔๙๓.๔๓	๑,๖๑๕,๓๗๑.๘๗
(7) ค่าภาคหลวงแร่	๕๖๙,๑๙๐.๘๒	๖๕๙,๕๒๔.๖๒	๕๓๒,๕๙๐.๗๑
(8) ค่าภาคหลวงปิโตรเลียม	๓๖,๓๐๑.๘๖	๕๒,๙๘๖.๑๐	๖๖,๕๒๗.๐๕
(9) ค่าธรรมเนียมจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมที่ดิน	๑,๘๙๓,๒๓๙	๘๖๐,๔๐๖	๘๑๑,๖๑๐
รายได้ไม่รวมอุดหนุนทั้งสิ้น	๑๒,๑๐๓,๐๔๖.๐๕	๑๑,๔๙๓,๘๓๑.๕๒	๑๓,๗๒๒,๓๖๒.๒๘
หมวดเงินอุดหนุนทั่วไป (ยอดรวม)	๔,๕๒๕,๐๘๔	๔,๓๒๒,๗๓๔	๔,๑๕๓,๒๐๗
(1) เงินอุดหนุนทั่วไป	๔,๕๒๕,๐๘๔	๔,๓๒๒,๗๓๔	๔,๑๕๓,๒๐๗
รวมรายได้ทั้งสิ้น	๑๖,๖๒๘,๑๓๐.๐๕	๑๕,๘๑๖,๕๖๕.๔๒	๑๗,๘๗๕,๕๖๙.๒๘

๒.๒.๖ รายงานตามงบประมาณ

หมวด	ปี 255๔ (จ่ายจริง)	ปี 255๕ (จ่ายจริง)	ปี 255๖ (ประมาณการ)
1. รายจ่ายงบกลาง	๑,๔๑๓,๙๕๔	๔๔๗,๕๕๗	๔๑๙,๘๙๒
2. รายจ่ายเงินเดือน และค่าจ้างประจำ	๒,๘๒๔,๔๘๒	๓,๗๖๖,๑๐๔	๔,๐๑๗,๖๙๗
3. รายจ่ายงบดำเนินการ	๕,๐๐๑,๒๘๐.๑๖	๖,๐๕๑,๑๘๘.๖๓	๖,๐๘๖,๕๕๗.๖๑
4. รายจ่ายงบลงทุน	๓,๑๘๑,๐๐๐	๒,๗๖๗,๘๐๐	๒,๑๘๘,๔๐๐
5. รายจ่ายหมวดเงินอุดหนุน	๑,๒๔๘,๗๓๖.๕๘	๑,๒๑๙,๖๕๖.๐๑	๖๖๑,๖๗๕.๙๗
6. รายจ่ายอื่น	-	-	-
รวมทั้งสิ้น	๑๓,๖๖๙,๔๕๒.๗๔	๑๔,๒๕๒,๓๔๕.๖๔	๑๓,๓๗๔,๒๖๒.๕๘

สรุปรายรับ - รายจ่ายขององค์การบริหารส่วนตำบลตอนแรในช่วง ๕ ปี

รายการ	พ.ศ. 2552	พ.ศ. 2553	พ.ศ. 2554	พ.ศ. 2555	พ.ศ. 255๖
รายรับ	16,804,774.99	๒๐,๙๔๑,๒๒๓.๙๓	๒๒,๖๑๓,๖๑๔.๐๕	๒๐,๑๓๙,๓๐๑.๔๒	๒๗,๗๙๐,๘๔๙.๒๘
รายจ่าย	23,800,457.12	๑๘,๐๓๗,๖๑๗.๓๒	๑๗,๔๐๘,๘๖๘.๗๔	๑๕,๓๓๕,๖๗๑.๖๔	๒๓,๔๖๘,๗๘๒.๕๗

* ที่มา - ข้อมูล ณ เดือน เมษายน พ.ศ. 255๗

๒.๒.๓ เครื่องมืออุปกรณ์/ทรัพยากรการบริหาร โดยทั่วไปประกอบด้วย

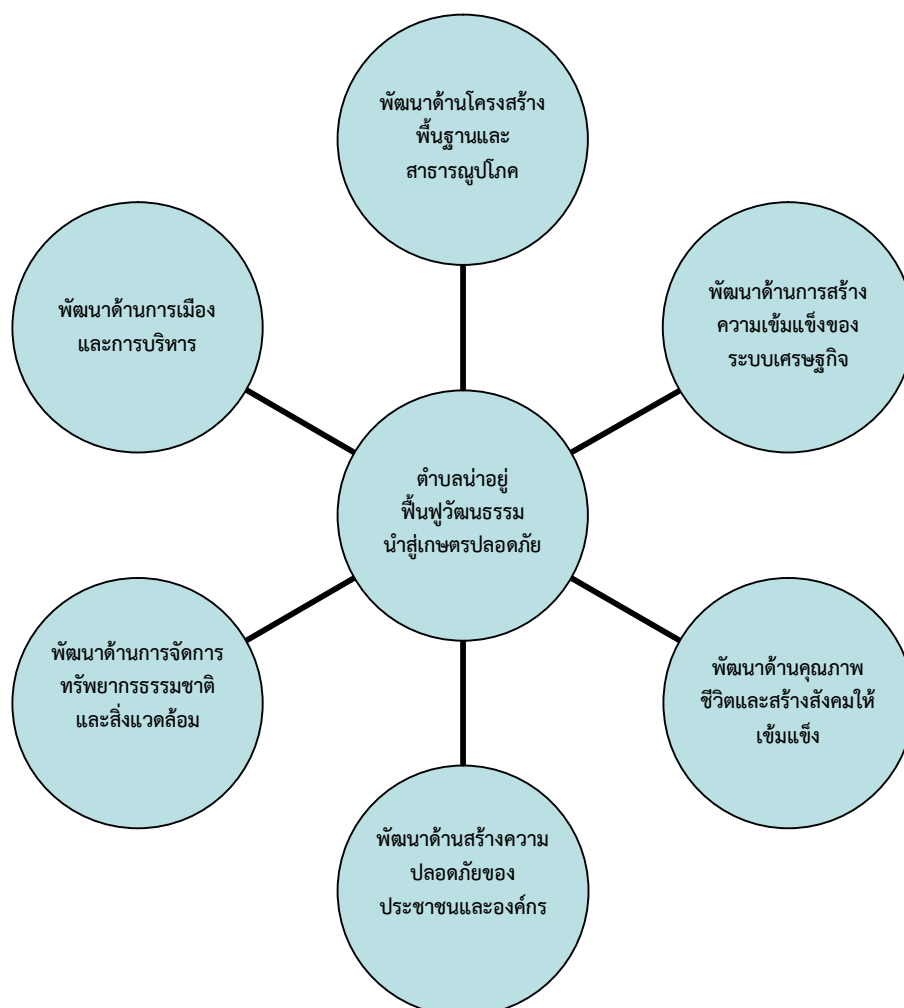
☆ **เงิน** ทั้งเงินงบประมาณขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและแหล่งงบประมาณภายนอก รวมทั้งมาตรการประหยัดงบประมาณรายจ่าย

☆ **คน** ซึ่งหมายความรวมถึงตั้งแต่ผู้บริหาร พนักงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกระดับ ซึ่งมีความแตกต่างหลากหลายทั้งด้านความรู้ ทักษะและทัศนคติ ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องนำศักยภาพของกำลังคนเหล่านั้นไปใช้ รวมทั้งต้องพัฒนากำลังคนเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการทำงานให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และถ้าพิจารณาในความหมายอย่างกว้างและอาจหมายความรวมถึงประชาชนในท้องถิ่น ซึ่งจะมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่นอีกด้วย

☆ **วัสดุอุปกรณ์** หมายถึงเครื่องจักร เครื่องมือ รวมทั้งอาคารสถานที่ ที่จะสามารถนำมาใช้ในการบริหารจัดการท้องถิ่นให้เกิดการพัฒนาสูงสุด โดยมีการพัฒนาวัสดุอุปกรณ์ให้มีความทันสมัย เพื่อรองรับความก้าวหน้าของสังคมโดยรวมได้อย่างเท่าทัน และใช้วัสดุอุปกรณ์ดังกล่าวอย่างเต็มศักยภาพ

☆ **การบริหารจัดการ** เป็นสิ่งที่จะช่วยขับเคลื่อนทรัพยากรทั้งสามประการข้างต้นให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและมีสภาพการพัฒนาอย่างยั่งยืน การบริหารจัดการเป็นทั้งศาสตร์และศิลป์ที่ต้องศึกษาและนำไปปฏิบัติอย่างต่อเนื่อง

๒.๓ จุดยืนทางยุทธศาสตร์ (Ppsitioning) ขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนแร่

ลักษณะเด่นขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนแร่

☆ **ภาษาไท-ยวน** เป็นภาษาของชาวท้องถิ่นไทยเหนือถิ่นหนึ่งซึ่งชาวไทยยวนตำบลดอนแร่มีถิ่นฐานเดิมอยู่แถบอาณาจักรล้านนาดินแดนทางตอนเหนือของประเทศไทย เมื่อระบุถึงภาษาไท-ยวนจึงหมายถึงภาษาถิ่นของคนในอาณาจักรล้านนากลุ่มหนึ่งเทียบได้กับภาษาคนเมือง แต่เนื่องจากชาวไทยยวนราชบุรีได้จากถิ่นฐานเดิมมากกว่าสองร้อยปีมีลูกหลานสืบตระกูลมาหลายชั่วอายุภาษาที่เคยใช้มาแต่เดิมประกอบกับมาอยู่ในสภาพแวดล้อมใหม่ ๆ ทำให้ชาวไทยยวนรุ่นใหม่ใช้ภาษาของบรรพบุรุษน้อยลง

☆ **การแต่งกาย** การแต่งกายที่จำแนกให้รู้ได้ว่าเป็นแบบอย่างของชาวไทยยวนแต่ดั้งเดิมถ้าเป็นหญิงสูงวัยมักนุ่งผ้าถุงสีดำขลิบตีนซิ่นสีแดง ผ้าซิ่นนับว่าเป็นเอกลักษณ์อย่างหนึ่งของชาวไทยยวนที่แตกต่างจากชาวลาวฝั่งซ้ายลุ่มน้ำโขง แม้วิถีการเรื่องการออกแบบลวดลายจะเจริญรุดหน้าไปมากเพียงใดก็ตาม แต่การทำลายผ้าซิ่นก็ยังคงแบบแผนในแนวขวางเหมือนครั้งโบราณ

☆ **ผ้าทอไท-ยวน** ในปัจจุบันนี้หากกล่าวถึงวงการผ้าทอพื้นบ้านแล้วผ้าทอของชาวไท-ยวนเป็นหนึ่งในงานฝีมือที่เป็นความรู้จากบรรพชน ได้ถ่ายทอดให้ลูกหลานและนำมาผลิตเป็นผลงาน สร้างรายได้ และเป็นเกียรติประวัติของชุมชนชาวไท-ยวน วัฒนธรรมและความรู้ของชาวไทยยวนที่ติดตัวมาแต่สมัยบรรพบุรุษย้ายถิ่นฐานมา มีการถ่ายทอดให้แก่ลูกหลานโดยเฉพาะวิธีการทำผ้าจกกลายเป็นเกิดวิวัฒนาการเรื่องลายผ้าและรูปแบบรวมถึงสีสันต่าง ๆ ของผ้าจกชนิดต่าง ๆ มาผสมด้วย

☆ **ประเพณีบุญกลางบ้าน** เป็นประเพณีที่เกิดจากความเชื่อถือว่า ในรอบปีหนึ่ง ๆ ชุมชนหมู่บ้านซึ่งประกอบไปด้วยหลายครัวเรือนและในแต่ละครัวเรือนอาจจะมีบางคนไปทำให้ “ผิดผี” จนผีต้องมาทำร้ายด้วยรูปแบบต่าง ๆ วิธีหนึ่งที่จะช่วยเสริมสร้างกำลังใจให้ชาวไท-ยวนในชุมชนคือ การทำบุญกลางบ้านหรือเป็นพิธีกรรมเพื่อปัดรังควานให้ห่างหายไปจากหมู่บ้านนั่นเอง

☆ **ความเชื่อของชาวไท-ยวน**

- ชาวไท-ยวน ทำแกงบอนด้วยการนำก้านบอนอ่อนมาลอกเปลือกชั้นนอกออก ขณะที่ลอกหรือหั่นเป็นท่อนๆ ห้ามพูดว่าคัน เชื่อว่าจะทำให้แกงบอนหม้อนั้นทำให้คนกินกันปาก
- ในงานศพ ไม่ทำอาหารที่เป็นเส้น เชื่อว่าจะเป็สายโยงใยชักพาให้คนตายตามกันไปเรื่อย ๆ
- ของแสดงที่ผู้ป่วยต้องงดเว้น เช่น หน่อไม้ดอง ผักชะอม ละมุด ขนุน ข้าวเหนียว เป็นต้น ของเหล่านี้จะทำให้อาการป่วยกำเริบหนัก
- การรักษาโรคด้วยวิธีบริกรรมคาถา เช่น ใช้มีดขูดขนบั้งที่ติดมาด้วย บริกรรมคาถาแล้วขนจะหลุดออกหมด

จากแผ่นดินล้านนามาสู่เมืองราชบุรี นับเวลากว่าสองทศวรรษจนเป็นพลเมือง “ไท-ยวนราชบุรี” เต็มรูปแบบคือ เป็นประชากร เป็นเจ้าของท้องที่ สืบลูกหลานวงศ์ตระกูลประกอบกิจกรรมทางวัฒนธรรมที่หลากหลาย บางอย่างมีการปรับเปลี่ยนเพื่อให้เหมาะสมกับยุคสมัย เช่น อาหาร เครื่องแต่งกาย บ้านเรือนอยู่อาศัย และบางอย่างก็ได้พัฒนาจากภูมิปัญญาของบรรพชนจนเกิดความรุดหน้า

บทที่ 3

การวิเคราะห์ศักยภาพการพัฒนาท้องถิ่น

3.1 กรอบแนวคิดในการจัดทำยุทธศาสตร์การพัฒนาท้องถิ่น

3.1.1 การพัฒนาตามนโยบายของรัฐบาล แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการบริหารราชการแผ่นดิน ยุทธศาสตร์ประเทศ (Country Strategy) ยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่ / ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด/อำเภอ

กรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนแร่เป็นการแปลงนโยบายและยุทธศาสตร์การพัฒนาในระดับต่าง ๆ มาเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาในพื้นที่ ซึ่งแนวคิดในการกำหนดกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนแร่ ได้ยึดหลักการพัฒนาที่ตอบสนองต่อนโยบายรัฐบาล และสอดคล้อง เชื่อมโยงกับทิศทางการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ แผนการบริหารราชการแผ่นดิน ยุทธศาสตร์จังหวัด / อำเภอ รวมทั้งเป็นอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 ตลอดจนมีความเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมและศักยภาพของท้องถิ่นและจังหวัด รวมทั้งตอบสนองต่อความต้องการและปัญหาของประชาชนในพื้นที่ ซึ่งกรอบแนวคิดในการกำหนดกรอบยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนแร่ มีดังนี้

(๑) การพัฒนาตามนโยบายรัฐบาล

วิสัยทัศน์ของรัฐบาล

ในช่วงปี พ.ศ. ๒๕๕๕ – ๒๕๕๘ รัฐบาลจะมุ่งมั่นการพัฒนาประเทศให้รอดพ้นจากวิกฤตเศรษฐกิจโลกและพัฒนาไปสู่การเจริญเติบโตอย่างยั่งยืน พร้อมทั้งมุ่งมั่นจะสร้างความสามัคคีปรองดองให้เกิดขึ้นในสังคมไทย ซึ่งจะนำไปสู่ความร่วมมือในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคมและการเมืองการปกครองของประเทศให้ก้าวหน้าเพื่อประโยชน์สุขของประชาชนชาวไทยทุกคน โดยยึดหลักการบริหารที่มีความยืดหยุ่นที่คำนึงถึงพลวัตร การเปลี่ยนแปลงของปัจจัยภายนอกที่มีผลกระทบต่อการดำเนินนโยบายของรัฐบาล ทั้งนี้ รัฐบาลจะดำเนินการให้บรรลุภารกิจดังกล่าวภายใต้แนวทางพื้นฐานหลัก ๓ ประการ คือ

1) เพื่อนำประเทศไทยไปสู่โครงสร้างเศรษฐกิจที่สมดุล มีความเข้มแข็งของเศรษฐกิจภายในประเทศมากขึ้น ซึ่งจะเป็พื้นฐานที่สำคัญของการสร้างการเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน การพัฒนา คุณภาพและสุขภาพคนไทยในทุกช่วงวัยถือเป็นปัจจัยชี้ขาดความสามารถในการอยู่รอดและแข่งขันได้ของเศรษฐกิจไทย

2) เพื่อนำประเทศไทยสู่สังคมที่มีความปรองดองสมานฉันท์และอยู่บนพื้นฐานของหลักนิติธรรมที่เป็นมาตรฐานสากลเดียวกันและมีหลักปฏิบัติที่เท่าเทียมกันต่อประชาชนคนไทยทุกคน

3) เพื่อนำประเทศไทยไปสู่การเป็นประชาคมอาเซียนในปี ๒๕๕๘ อย่างสมบูรณ์ โดยสร้างความพร้อม และความเข้มแข็งทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม และการเมืองและความมั่นคง

กรอบการดำเนินงานตามนโยบายของรัฐบาล

เพื่อให้การบริหารราชการแผ่นดินสามารถบรรลุถึงภารกิจตามนโยบายของรัฐบาล จึงได้กำหนดกลยุทธ์และวิธีการดำเนินการที่สอดคล้องกับนโยบาย โดยแบ่งการดำเนินการเป็น ๒ ระยะ คือ

1) นโยบายเร่งด่วนที่จะเริ่มดำเนินการในปีแรก เป็นภารกิจเร่งด่วนที่จะต้องดำเนินนโยบายในการสร้างความปรองดองสมานฉันท์ของคนในชาติ และการแก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนและผู้ประกอบการจากภาวะเงินเฟ้อและราคาน้ำมันให้แก่ระบบเศรษฐกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนเข้าถึงแหล่งเงินทุน โดยเฉพาะการให้สินเชื่อเพื่อประกอบอาชีพให้แก่ประชาชนผู้มีรายได้น้อยและกลุ่มเกษตรกร รวมทั้งการยกระดับราคาสินค้าเกษตร การเพิ่มรายได้ให้แก่แรงงาน และผู้ที่จบการศึกษาระดับปริญญาตรี การให้เบี้ยยังชีพรายเดือน แบบขั้นบันไดแก่ผู้สูงอายุ นอกจากนี้จะดำเนินการเร่งการเพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวทั้งภายในประเทศและ นอกประเทศ เพื่อเป็นแรงขับเคลื่อนเศรษฐกิจต่อไป

2) นโยบายที่จะดำเนินการในระยะ ๔ ปี นอกเหนือจากนโยบายเร่งด่วนที่รัฐบาลต้องดำเนินการในปีแรกแล้ว รัฐบาลได้กำหนดนโยบายพื้นฐานที่จะดำเนินการในระยะ ๔ ปีของรัฐบาล โดยเริ่มดำเนินการ ตั้งแต่ปีแรกเป็นต้นไป ดังนี้

- ด้านความมั่นคงแห่งรัฐ เติบโตทุนและพิทักษ์รักษาไว้ซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์ พัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพของกองทัพและระบบป้องกันประเทศ และเร่งดำเนินการแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจ รวมทั้งการพัฒนาการเตรียมความพร้อมแห่งชาติเพื่อให้มีความพร้อมรับมือกับปัญหาความมั่นคงในรูปแบบใหม่ในทุกด้าน

- ด้านสร้างรายได้ ส่งเสริมการท่องเที่ยวทั้งจากภายนอกและภายในประเทศ ขยายบทบาทให้ธุรกิจการเกษตรและอาหารซึ่งเป็นแหล่งรายได้และการจ้างงาน เพื่อนำไปสู่การเป็นศูนย์กลางการผลิตและการค้าอาหารคุณภาพสูง และยกระดับความสามารถในการแข่งขันโดยการขยายช่องทางการตลาด รวมทั้งดึงดูดนักลงทุนเข้ามาลงทุนในการผลิตสินค้าและบริการที่มีเทคโนโลยีสูงและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

- ด้านเศรษฐกิจ ให้ความสำคัญในการกระจายรายได้ที่เป็นธรรมเพื่อให้เศรษฐกิจสามารถเติบโตได้อย่างมีเสถียรภาพ มีการจ้างงานที่เต็มที่ รวมทั้งมีความระมัดระวังความเสี่ยงจากความผันผวนของ การเคลื่อนย้ายเงินทุนระหว่างประเทศ และมีการส่งเสริมการสร้างรายได้ภายในประเทศ โดยการเร่งปรับโครงสร้างเศรษฐกิจเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มในภาคเกษตร อุตสาหกรรมและบริการ และสร้างความเข้มแข็งให้กับสภาพแวดล้อมในการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ขยายความเชื่อมโยงทางเศรษฐกิจ การค้าการลงทุนและการตลาดภายในได้ กรอบความร่วมมือและข้อตกลงการค้าเสรี นอกจากนี้ยังให้ความสำคัญต่อการปรับโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาระบบรางเพื่อขนส่งมวลชน เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานลดต้นทุนการขนส่งเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตเพิ่มขีด ความสามารถในการแข่งขัน สร้างโอกาสในการกระจายรายได้ และการกระจายการลงทุนไปสู่ชนบท เป็นต้น

- ด้านสังคมและคุณภาพชีวิต เร่งพัฒนาคุณภาพการศึกษาและการสร้างโอกาสทางการศึกษา พร้อมทั้งปฏิรูประบบการผลิตครูให้มีคุณภาพทัดเทียมกับนานาชาติ สร้างแรงจูงใจให้คนเรียนดีและมีคุณธรรมเข้าสู่วิชาชีพครู เร่งพัฒนาเครือข่ายสารสนเทศ เพื่อการศึกษาและพัฒนาระบบสารสนเทศ เพื่อให้การกระจายครู เพื่อขจัดปัญหาการขาดแคลนครูในสาขาวิชาหลัก เช่น คณิตศาสตร์ วิทยาศาสตร์และภาษา ด้านการคุ้มครองแรงงานรัฐบาลให้ความสำคัญต่อความปลอดภัยในการทำงานและสวัสดิการแรงงาน และหลักประกันความมั่นคงในการทำงาน รวมทั้งการเพิ่มสิทธิประโยชน์ในการประกันสังคมให้มากขึ้น และขยายความคุ้มครองถึงแรงงานนอกระบบที่รัฐ จะต้องดูแลภายใต้ระบบคุ้มครองแรงงาน การจัดสวัสดิการและ

บริการทางสังคมแก่ผู้ด้อยโอกาสและคนยากจนให้ทั่วถึง รวมทั้งยังเร่งยกระดับฝีมือแรงงานเพื่อนำไปสู่เป้าหมายให้ประเทศไทยเป็นประเทศที่ใช้แรงงานมีฝีมือทั้งระบบและ เตรียมการรองรับการเคลื่อนย้ายแรงงานภายใต้ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ นอกจากนี้รัฐบาลได้ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาคุณภาพการให้บริการสุขภาพทั้งระบบ โดยการเร่งผลิตบุคลากรด้านการแพทย์และสาธารณสุขให้เพียงพอ การจัดให้มีมาตรการสร้างสุขภาพโดยมีเป้าหมายในการลดอัตราการป่วยตายและผลกระทบจากโรคไม่ติดต่อเรื้อรัง รวมทั้งการขับเคลื่อนให้ประเทศไทยเป็นเลิศในผลิตภัณฑ์และการบริการด้านสุขภาพและการรักษาพยาบาลในภูมิภาคเอเชีย

- ด้านที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การรักษาสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์ทุนทรัพยากรธรรมชาติและสร้างสภาพแวดล้อมที่ดี การสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในการใช้ทรัพยากร การพัฒนาคุณค่าความหลากหลายทางชีวภาพและการส่งเสริมการบริหารจัดการน้ำอย่างบูรณาการ นอกจากนี้ยังมีการสร้างภูมิคุ้มกันและเตรียมความพร้อมในการรองรับต่อผลกระทบจากเปลี่ยนแปลง ของสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติธรรมชาติ

- ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและนวัตกรรม เร่งพัฒนาประเทศให้เป็นสังคมบนฐานความรู้ โดยการส่งเสริมการลงทุนในการวิจัยพัฒนางานร่วมกันระหว่างภาครัฐและเอกชน มีการถ่ายทอด เทคโนโลยีและการใช้ข้อมูลภูมิสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ การวางแผนการผลิตด้านการเกษตร ยกย่องคุณภาพชีวิตและเสริมสร้างความสามารถในการแข่งขันของประเทศ รวมทั้งเร่งสร้าง นักวิทยาศาสตร์ นักวิจัยให้เพียงพอต่อความต้องการของประเทศ

- ด้านต่างประเทศและเศรษฐกิจระหว่างประเทศส่งเสริมพัฒนาความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้าน และการใช้ประโยชน์จากการเชื่อมโยงเครือข่ายความร่วมมือทางเศรษฐกิจ การค้าการลงทุน รวมทั้งเตรียมความพร้อมของทุกภาคส่วนในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. ๒๕๕๘

- ด้านการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พัฒนาระบบราชการเน้นการบริหารงานเชิงกลยุทธ์เสริมสร้างประสิทธิภาพของระบบบริหารงานแบบบูรณาการ รวมทั้งสนับสนุนการดำเนินงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีระบบที่มีประสิทธิภาพโปร่งใส และปรับปรุงระบบการช่วยเหลือประชาชนที่ไม่ได้รับความเป็นธรรม ทั้งการช่วยเหลือด้านกฎหมาย ส่งเสริมกองทุนยุติธรรมเพื่อคุ้มครองช่วยเหลือคนจนและคนด้อยโอกาส รวมทั้งส่งเสริมให้ประชาชนมีโอกาสรับรู้ข้อมูลข่าวสารได้อย่างกว้างขวาง รวดเร็ว ถูกต้องเป็นธรรม

นโยบายรัฐบาลนางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร

นางสาวยิ่งลักษณ์ ชินวัตร นายกรัฐมนตรี ได้แถลงนโยบายต่อรัฐสภาในวันอังคารที่ 23 สิงหาคม 2554 ซึ่งนโยบายของรัฐบาลมีจุดมุ่งหมาย 3 ประการ คือ

๑. เพื่อนำประเทศไทยไปสู่โครงสร้างเศรษฐกิจที่สมดุลมีความเข้มแข็ง ของเศรษฐกิจภายในประเทศมากขึ้น ซึ่งจะเป็นพื้นฐานที่สำคัญของการสร้างการเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน การพัฒนาคุณภาพและสุขภาพคนไทยในทุกช่วงวัยถือเป็นปัจจัยขาดความสามารถในการอยู่รอดและแข่งขันได้ของเศรษฐกิจไทย

๒. เพื่อนำประเทศไทยสู่สังคมที่มีความปรองดองสมานฉันท์และอยู่บนพื้นฐานของหลักนิติธรรมที่เป็นมาตรฐานสากลเดียวกันและมีหลักปฏิบัติที่เท่าเทียมกันต่อประชาชนคนไทยทุกคน

๓. เพื่อนำประเทศไทยไปสู่ประชาคมอาเซียนในปี 2558 อย่างสมบูรณ์ โดยสร้างความพร้อมและความเข้มแข็งทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม และการเมืองและความมั่นคง

รัฐบาลได้กำหนดนโยบายการบริหารราชการแผ่นดินไว้ โดยแบ่งการดำเนินงานเป็น 2 ระยะ คือ ระยะเร่งด่วนที่จะเริ่มดำเนินการในปีแรก และระยะการบริหารราชการ 4 ปีของรัฐบาล โดยนโยบายเร่งด่วนที่จะเริ่มดำเนินการในปีแรก มี 16 ข้อ ดังนี้

๑. สร้างความปรองดองสมานฉันท์ของคนในชาติและฟื้นฟูประชาธิปไตย โดยการเสริมสร้างความเข้าใจร่วมกันของประชาชนในชาติให้เกิดความสมัครสมานสามัคคีเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน และยึดมั่นในการปกครองระบอบประชาธิปไตย อันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

๒. กำหนดให้การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติดเป็น “วาระแห่งชาติ” โดยยึดหลักนิติธรรมในการปราบปรามและลงโทษผู้ผลิต ผู้ค้า ผู้มีอิทธิพล ผู้ประพฤติมิชอบ บังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด ยึดหลักผู้เสพคือผู้ป่วยที่ต้องได้รับการบำบัดรักษา มีกลไกติดตามช่วยเหลืออย่างเป็นระบบป้องกันกลุ่มเสี่ยงและประชาชนทั่วไปไม่ให้เข้าไปเกี่ยวข้องกับยาเสพติด

๓. ป้องกันปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐอย่างจริงจัง โดยยึดหลักความโปร่งใสและมีธรรมาภิบาลที่เป็นสากล ปรับปรุงและแก้ไขกฎหมายเพื่อป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบ ตลอดจนปลูกฝังจิตสำนึกและค่านิยมของสังคมให้ยึดมั่นในความซื่อสัตย์สุจริตและถูกต้องชอบธรรม

4. ส่งเสริมให้มีการจัดการน้ำอย่างบูรณาการและเร่งรัดขยายเขตพื้นที่ชลประทานให้สามารถป้องกันและแก้ไขปัญหายุทกภัยและภัยแล้งได้ ฟื้นฟูการขุดลอกคูคลอง และแหล่งน้ำธรรมชาติที่อยู่เดิม และจัดหาแหล่งน้ำในระดับไร่นาและชุมชนอย่างทั่วถึง

5. เร่งนำสันติสุขและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนกับมาสู่พื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้ ควบคู่ไปกับความยากจน ยาเสพติดและอิทธิพลอำนาจมืด เพิ่มโอกาสทางการศึกษาและคุณภาพชีวิต เคารพอัตลักษณ์ ขนบธรรมเนียมประเพณีท้องถิ่น ส่งเสริมการกระจายอำนาจการปกครองส่วนท้องถิ่นในรูปแบบที่สอดคล้องกับลักษณะพื้นที่โดยไม่ขัดกับรัฐธรรมนูญ

6. เร่งฟื้นฟูความสัมพันธ์และพัฒนาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและนานาชาติ เพื่อสนับสนุนการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและเร่งดำเนินการตามข้อผูกพันในการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนในปี 2558

7. แก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนและผู้ประกอบการเนื่องจากภาวะเงินเฟ้อและราคาน้ำมันเชื้อเพลิง

8. ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยเพิ่มกำลังซื้อภายในประเทศ สร้างสมดุลและความเข้มแข็งอย่างมีคุณภาพให้แก่ระบบเศรษฐกิจมหภาค เช่น พักหนี้ครัวเรือนของเกษตรกรรายย่อยและผู้มีรายได้น้อยที่มีหนี้ต่ำกว่า 500,000 บาท อย่างน้อย 3 ปี และปรับโครงสร้างหนี้ผู้มีหนี้เกิน 500,000 บาท ให้มีแรงงานที่มีรายได้เป็นวันละ ไม่น้อยกว่า 300 บาท ให้มีมาตรการภาษีเพื่อลดภาระการลงทุนสำหรับสิ่งจำเป็นในชีวิตของประชาชนทั่วไป ได้แก่ บ้านหลังแรกและรถยนต์คันแรก

9. ปรับลดภาษีเงินได้นิติบุคคล ให้เหลือร้อยละ 23 ในปี พ.ศ. 2555 และลดลงเหลือร้อยละ 20 ในปี พ.ศ. 2556

10. ส่งเสริมให้ประชาชนเข้าถึงแหล่งเงินทุน โดยเพิ่มเงินกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งละ 1 ล้านบาท จัดตั้งกองทุนพัฒนาบทบาทสตรี วงเงินเฉลี่ยจังหวัดละ 100 ล้านบาท จัดสรรงบประมาณเข้ากองทุนพัฒนาศักยภาพของหมู่บ้านและชุมชน (SML) ตามลำดับขนาดของหมู่บ้าน

11. ยกระดับราคาของสินค้าเกษตรและให้เกษตรกรเข้าถึงแหล่งเงินทุน เช่น รับจำนำสินค้าเกษตร การออกบัตรเครดิตสำหรับเกษตรกร และการจัดทำระบบทะเบียนครัวเรือนเกษตรกรให้สมบูรณ์

12. เร่งเพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวทั้งในและนอกประเทศโดยประกาศให้ปี พ.ศ.2554-2555 เป็นปี “มหัศจรรย์ไทยแลนด์” (“Miracle Thailand” Year)

13. สนับสนุนการพัฒนางานศิลปหัตถกรรมและผลิตภัณฑ์ชุมชนเพื่อการสร้างเอกลักษณ์และการผลิตสินค้าในท้องถิ่น เช่น บริหารจัดการโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ให้มีศักยภาพ สนับสนุนให้ชุมชน วิสาหกิจชุมชนใช้ทรัพยากรและภูมิปัญญาท้องถิ่นผนวกกับองค์ความรู้สมัยใหม่เพื่อยกระดับมาตรฐานคุณภาพ ส่งเสริมให้มีศูนย์กระจายและแสดงสินค้าถาวรในภูมิภาคและเมืองท่องเที่ยวหลัก

14. การพัฒนาระบบประกันสุขภาพ (30 บาท รักษาทุกโรค) จัดให้มีมาตรการลดปัจจัยเสี่ยงที่มีผลต่อสุขภาพและภาวะทุพโภชนาการที่นำไปสู่การเจ็บป่วยเรื้อรัง และมาตรการป้องกันอุบัติเหตุจากการจราจร

15. จัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน โดยเริ่มทดลองดำเนินการในโรงเรียนนำร่องสำหรับระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปีการศึกษา 2555 จัดระบบอินเทอร์เน็ตไร้สายตามมาตรฐานการให้บริการในสถานศึกษาที่กำหนดโดยไม่เสียค่าใช้จ่าย เร่งรัดและผลักดันการปฏิรูปการเมืองที่ประชาชนมีส่วนร่วมอย่างกว้างขวาง โดยมีสภาร่างรัฐธรรมนูญที่เป็นอิสระร่างรัฐธรรมนูญฉบับใหม่ ทั้งนี้ให้ประชาชนเห็นชอบผ่านการออกเสียงประชามติ

(๒) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 11

แนวคิดและทิศทางการพัฒนาประเทศ

1) แนวคิดหลัก

ภายใต้สถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่สำคัญทั้งภายนอกและภายในประเทศที่จะส่งผลกระทบต่อทิศทางการพัฒนาประเทศไทยในอนาคต จำเป็นต้องกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาที่เหมาะสม ขณะที่การทบทวน ผลการพัฒนาประเทศในระยะที่ผ่านมาสะท้อนปัญหาเชิงโครงสร้างของระบบเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมและการบริหารจัดการประเทศที่ไม่เอื้อต่อการพัฒนาที่ยั่งยืนในระยะยาว ทั้งมีความเสี่ยงในหลายมิติที่อาจทำให้ปัญหาต่างๆ รุนแรงมากขึ้น การพัฒนาประเทศในอนาคตจึงจำเป็นต้องเตรียมพร้อมและสร้างภูมิคุ้มกันของประเทศให้เข้มแข็งภายใต้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ให้สามารถปรับตัวรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงในอนาคตได้อย่างมั่นคง

กรอบแนวคิดการพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ จึงมีแนวคิดที่ต่อเนื่อง จากแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๘-๑๐ โดยยังคงยึดหลักการปฏิบัติตาม “ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” และขับเคลื่อนให้บังเกิดผลในทางปฏิบัติที่ชัดเจนยิ่งขึ้นในทุกภาคส่วน ทุกระดับ ยึดแนวคิดการพัฒนาแบบบูรณาการเป็นองค์รวมที่มี “คนเป็นศูนย์กลางการพัฒนา” มีการเชื่อมโยงทุกมิติของการพัฒนาอย่างบูรณาการ ทั้งมิติตัวคน สังคม เศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อมและการเมือง เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันให้พร้อมเผชิญการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นทั้งในระดับปัจเจก ครอบครัว ชุมชน สังคมและประเทศชาติ ขณะเดียวกันให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในสังคมในกระบวนการพัฒนา ประเทศ

2) ทิศทางการพัฒนาประเทศ

การพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ได้ตระหนักถึงสถานการณ์และความเสี่ยง ซึ่งเกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงในระดับโลกและภายในประเทศ โดยเฉพาะภาวะผันผวนด้านเศรษฐกิจพลังงาน และภูมิอากาศที่เป็นไปอย่างรวดเร็วและส่งผลกระทบอย่างชัดเจนต่อประเทศไทยทั้งเชิงบวก

และลบ ดังนั้น ทิศทางการบริหารจัดการประเทศภายใต้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงดังกล่าว จึงเป็นการใช้จุดแข็งและศักยภาพที่มีอยู่ให้เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาประเทศ เพื่อสร้างความเข้มแข็งและรักษาเสถียรภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาเศรษฐกิจภายในประเทศ ที่เน้นการเสริมสร้างความเข้มแข็งของฐานการผลิตภาคเกษตรและการประกอบการของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม ขณะเดียวกันจำเป็นต้องปรับตัวในการเชื่อมโยงกับระบบเศรษฐกิจโลกและภูมิภาค ซึ่งประเทศไทยมีพันธกรณีภายใต้กรอบความร่วมมือต่าง ๆ เพื่อสามารถใช้โอกาสที่เกิดขึ้นและเพิ่มภูมิคุ้มกันของทุนที่มีอยู่ในสังคมไทยได้อย่างเหมาะสมพร้อมก้าวสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี ๒๕๕๘ ขณะเดียวกันจำเป็นต้องสร้างความพร้อมสำหรับเชื่อมโยงด้านกายภาพทั้งโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ควบคู่กับการยกระดับคุณภาพคน การเสริมสร้างองค์ความรู้ การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี นวัตกรรมและความคิดสร้างสรรค์ให้เป็นพลังขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมไทย การกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ จึงเป็นการสร้างภูมิคุ้มกันในมิติต่าง ๆ เพื่อให้การพัฒนาประเทศสู่ความสมดุลและยั่งยืน โดยนำทุนของประเทศที่มีศักยภาพมาใช้ประโยชน์อย่างบูรณาการและเกื้อกูลกัน พร้อมทั้งเสริมสร้างให้แข็งแกร่งเพื่อเป็นรากฐานการพัฒนาประเทศที่สำคัญ ได้แก่ การเสริมสร้างทุนสังคม (ทุนมนุษย์ ทุนสังคม ทุนทางวัฒนธรรม) ให้ความสำคัญกับการพัฒนาคนและสังคมไทยสู่สังคมคุณภาพ มุ่งสร้างภูมิคุ้มกันตั้งแต่ระดับปัจเจก ครอบครัวและชุมชน สามารถจัดการความเสี่ยงและปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงมีโอกาสเข้าถึงทรัพยากรและได้รับประโยชน์จากการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นธรรม สำหรับการเสริมสร้างทุนเศรษฐกิจ (ทุนกายภาพ ทุนทางการเงิน) มุ่งพัฒนาเศรษฐกิจภายในประเทศให้เข้มแข็ง โดยใช้ภูมิปัญญาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและความคิดสร้างสรรค์ให้ความสำคัญกับการปรับโครงสร้างการค้าและการลงทุนให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดภายในประเทศและต่างประเทศ การผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมและมีการเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคต่าง ๆ บนพื้นฐานการพึ่งพาซึ่งกันและกัน ในส่วนการเสริมสร้างทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้ความสำคัญกับการสร้างความมั่นคงด้านอาหาร การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่เป็นฐานการผลิตภาคเกษตรมุ่งสู่การเป็นเศรษฐกิจและสังคมคาร์บอนต่ำและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม การเตรียมความพร้อมรองรับการเปลี่ยนแปลงภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติ รวมทั้งการสร้างภูมิคุ้มกันด้านการค้าจากเงื่อนไขด้านสิ่งแวดล้อมควบคู่ไปกับการเพิ่มบทบาทไทยในเวทีประชาคมโลก ขณะเดียวกันจำเป็นต้องมีการบริหารจัดการประเทศเพื่อสร้างความเป็นธรรมในสังคมให้ความสำคัญกับการพัฒนาระบบราชการและข้าราชการโดยยึดหลักธรรมาภิบาลเพิ่มประสิทธิภาพการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พัฒนาระบบและกลไกการป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบอย่างมีส่วนร่วม ส่งเสริมให้ประชาชนทุกระดับมีโอกาสเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างเท่าเทียมและสร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงทรัพยากร ควบคู่ไปกับปลูกจิตสำนึกค่านิยมประชาธิปไตยและธรรมาภิบาลแก่ประชาชนทุกกลุ่ม

วิสัยทัศน์ พันธกิจ วัตถุประสงค์และเป้าหมายแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑

1) วิสัยทัศน์

“ สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ด้วยความเสมอภาค เป็นธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง ”

2) พันธกิจ

2.1) สร้างสังคมเป็นธรรมและเป็นสังคมที่มีคุณภาพ ทุกคนมีความมั่นคงในชีวิต ได้รับการคุ้มครองทางสังคมที่มีคุณภาพอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม มีโอกาสเข้าถึงทรัพยากรและกระบวนการยุติธรรมอย่างเสมอภาคทุกภาคส่วนได้รับการเสริมพลังให้สามารถมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาภายใต้ระบบบริหารจัดการภาครัฐที่โปร่งใส เป็นธรรม

2.2) พัฒนาคุณภาพคนไทยให้มีคุณธรรม เรียนรู้ตลอดชีวิต มีทักษะและการดำรงชีวิต อย่างเหมาะสมในแต่ละช่วงวัย สถาบันทางสังคมและชุมชนท้องถิ่นมีความเข้มแข็ง สามารถปรับตัวรู้เท่าทันกับการเปลี่ยนแปลง

2.๓) พัฒนากฎการผลิตและบริการให้เข้มแข็งและมีคุณภาพบนฐานความรู้ ความคิด สร้างสรรค์ และภูมิปัญญา สร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน ปรับโครงสร้างการผลิตและการบริโภคให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม พร้อมสร้างความเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม

2.๔) สร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม สนับสนุนการมีส่วนร่วมของชุมชน รวมทั้งสร้างภูมิคุ้มกันเพื่อรองรับผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติทางธรรมชาติ

3) วัตถุประสงค์และเป้าหมาย

3.1) วัตถุประสงค์

- เพื่อเสริมสร้างสังคมที่เป็นธรรมและเป็นสังคมสันติสุข
- เพื่อพัฒนาคนไทยทุกกลุ่มวัยอย่างเป็นองค์รวมทั้งทางกายใจ สติปัญญา อารมณ์ คุณธรรม จริยธรรม และสถาบันทางสังคมมีบทบาทหลักในการพัฒนาคนให้มีคุณภาพ
- เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจให้เติบโตอย่างมีเสถียรภาพ คุณภาพ และยั่งยืน มีความเชื่อมโยงกับเครือข่ายการผลิตสินค้าและบริการบนฐานปัญญา นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ ในภูมิภาคอาเซียน มีความมั่นคงทางอาหารและพลังงาน การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม นำไปสู่การเป็นสังคมคาร์บอนต่ำ
- เพื่อบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เพียงพอต่อการรักษาสมดุลของระบบนิเวศ และเป็นฐานที่มั่นคงของการพัฒนาประเทศ

3.2) เป้าหมายหลัก

- ความอยู่เย็นเป็นสุขและความสงบสุขของสังคมไทยเพิ่มขึ้น ความเหลื่อมล้ำในสังคมลดลง สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจนลดลงและดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชันไม่ต่ำกว่า ๕.๐ คะแนน
- คนไทยมีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง มีสุขภาวะดีขึ้น มีคุณธรรม จริยธรรม และสถาบันทางสังคมมีความเข้มแข็งมากขึ้น

- เศรษฐกิจเติบโตในอัตราที่เหมาะสมตามศักยภาพของประเทศ
ให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลิตภาพรวมไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๓.๐ ต่อปี เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันทาง
เศรษฐกิจของประเทศ เพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมใน
ประเทศให้มีไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๔๐.๐

- คุณภาพสิ่งแวดล้อมอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน เพิ่มประสิทธิภาพการลดการ
ปล่อย ก๊าซเรือนกระจก รวมทั้งเพิ่มพื้นที่ป่าไม้เพื่อรักษาสมดุลของระบบนิเวศ

3.3) ตัวชี้วัด

- ดัชนีความอยู่เย็นเป็นสุข ดัชนีความสงบสุข สัดส่วนรายได้ระหว่างกลุ่ม
ประชากรที่มีรายได้สูงสุดร้อยละ ๑๐.๐ กับกลุ่มที่มีรายได้ต่ำร้อยละ ๑๐.๐ สัดส่วนผู้อยู่ใต้เส้นความยากจน
สัดส่วนแรงงานนอกระบบที่สามารถเข้าถึงการคุ้มครองทางสังคม และดัชนีภาพลักษณ์การคอร์รัปชัน

- จำนวนปีการศึกษาเฉลี่ยของคนไทย ผู้เรียนทุกระดับการศึกษามีคุณธรรม
จริยธรรม สัดส่วนประชากรที่เข้าถึงโครงข่ายคมนาคมและอินเทอร์เน็ตความเร็วสูง จำนวนบุคลากรด้านการ
วิจัยและพัฒนาอัตราการป่วยด้วยโรคไม่ติดต่อและดัชนีความอบอุ่นของครอบครัว

- อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจ อัตราเงินเฟ้อ ผลิตภาพการผลิตรวม
อันดับความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจของประเทศ สัดส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์ของวิสาหกิจขนาดกลาง
และขนาดย่อมต่อผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศ

- คุณภาพน้ำและอากาศ ร้อยละของพื้นที่ป่าไม้ต่อพื้นที่ประเทศ และ
สัดส่วนการ ปล่อยก๊าซเรือนกระจกต่อหัวเปรียบเทียบกับลำดับขั้นการพัฒนาที่แสดงโดยผลิตภัณฑ์มวลรวมใน
ประเทศต่อหัว

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

การพัฒนาประเทศให้คนในสังคมอยู่ร่วมกันอย่างสงบสุข เศรษฐกิจเจริญเติบโตอย่างมี
คุณภาพและยั่งยืนภายใต้กระแสการเปลี่ยนแปลงทั้งภายในและภายนอกประเทศที่ปรับเปลี่ยนเร็ว คาดการณ์
ได้ยากและซับซ้อนมากยิ่งขึ้น การพัฒนาในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ได้กำหนดทิศทางและยุทธศาสตร์
การพัฒนาที่เหมาะสมโดยเร่งสร้างภูมิคุ้มกันเพื่อป้องกันปัจจัยเสี่ยงและเสริมรากฐานของประเทศด้านต่าง ๆ ให้
เข้มแข็ง ควบคู่ไปกับการพัฒนาคนและสังคมไทยให้มีคุณภาพ มีโอกาสเข้าถึงทรัพยากรและได้รับประโยชน์จาก
การพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมอย่างเป็นธรรม รวมทั้งสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจด้วยฐานความรู้และความคิด
สร้างสรรค์บนพื้นฐานการผลิตและการบริโภคที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม นำไปสู่การพัฒนาประเทศที่มั่นคงและ
ยั่งยืนยุทธศาสตร์ การพัฒนาที่สำคัญในระยะแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ มีดังนี้

1) ยุทธศาสตร์การสร้างความเป็นธรรมในสังคม ให้ความสำคัญกับ

1.1) การสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมให้ทุกคนในสังคมไทยควบคู่
กับการเสริมสร้างขีดความสามารถในการจัดการความเสี่ยงและสร้างโอกาสในชีวิตให้แก่ตนเอง มุ่งปรับ
โครงสร้าง เศรษฐกิจให้มีฐานการพัฒนาที่ทั่วถึงและยั่งยืน พัฒนาเศรษฐกิจฐานรากที่มีความหลากหลายและ
แข็งแกร่งมากขึ้น ส่งเสริมการจัดสรรทรัพยากรให้เกิดความเป็นธรรม ปรับโครงสร้างภาษีทั้งระบบให้สนับสนุน
การกระจายรายได้และเป็นเครื่องมือสร้างความเป็นธรรมในการจัดสรรทรัพยากรและการถือครองทรัพย์สิน
พัฒนาการใช้ประโยชน์ เทคโนโลยีสารสนเทศและการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารในการพัฒนาอาชีพ ส่งเสริมบทบาท
ของภาคธุรกิจเอกชนในการ เสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมแก่คนในสังคมไทย รวมทั้งยกระดับ

คุณภาพระบบการคุ้มครองทางสังคมให้ครอบคลุมทุกคนอย่างทั่วถึง สอดคล้องกับความต้องการและความจำเป็น

1.2) การจัดบริการทางสังคมให้ทุกคนตามสิทธิขั้นพื้นฐาน เน้นการสร้างภูมิคุ้มกันระดับปัจเจกและสร้างการมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจในการพัฒนาประเทศ มุ่งพัฒนาระบบบริการสาธารณะ ให้มีคุณภาพและมีช่องทางการเข้าถึงอย่างเท่าเทียมและทั่วถึง การจัดหาที่อยู่อาศัยของผู้มีรายได้น้อยการเข้าถึงระบบสาธารณสุขโรค พัฒนาระบบสวัสดิการทางสังคมให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพ พัฒนาระบบการเงินฐานรากและระบบการออมที่หลากหลาย เสริมสร้างเจตคติด้านความเสมอภาคระหว่างหญิงและชาย และพัฒนาระบบฐานข้อมูลในการคุ้มครองทางสังคมให้ครอบคลุมประชาชนทุกคนตามสิทธิและสามารถเข้าถึงบริการอย่างมีประสิทธิภาพ

1.๓) การเสริมสร้างพลังให้ทุกภาคส่วนสามารถเพิ่มทางเลือกการใช้ชีวิตในสังคมและมีส่วนร่วมในเชิงเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองได้อย่างมีคุณค่าและศักดิ์ศรี ให้ทุกคนสามารถแสดงออกทางความคิดอย่างสร้างสรรค์ เพิ่มศักยภาพและขีดความสามารถของชุมชนในการจัดการปัญหาของชุมชนด้วยตนเอง สนับสนุนการรวมกลุ่มอาชีพที่สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ส่งเสริมให้ภาคเอกชนภาคประชาสังคมและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นพลังร่วมในการพัฒนาสังคม พัฒนามาตรฐานระบบการคุ้มครองผู้บริโภค เพิ่มช่องทางการเข้าถึงข้อมูลและองค์ความรู้เกี่ยวกับสิทธิของผู้บริโภค ส่งเสริมบทบาทสตรีในระดับการบริหารและการตัดสินใจทั้งในระดับชาติและระดับท้องถิ่นเพื่อสนับสนุนการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศ

1.๔) การสานสร้างความสัมพันธ์ของคนในสังคมให้มีคุณค่าร่วมและตระหนักถึงผลประโยชน์ของสังคม และเสริมสร้างการบริหารราชการแผ่นดินที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส มีระบบตรวจสอบและการรับผิดชอบที่รัดกุม โดยสร้างค่านิยมใหม่ที่ยอมรับร่วมกันบนฐานของความไว้วางใจและเกื้อกูลกัน ในสังคม ส่งเสริมวัฒนธรรมการเมืองที่มีธรรมาภิบาลนำไปสู่การเป็นประชาธิปไตยที่ถูกต้องและเหมาะสม เสริมสร้างระบบบริหารราชการให้เข้มแข็งมีประสิทธิภาพ มีระบบถ่วงดุลอำนาจการตรวจสอบที่เข้มงวดและรอบด้าน พัฒนาข้าราชการให้มีคุณภาพสูง มีคุณธรรม จริยธรรมทางอาชีพและมีความรับผิดชอบ ปฏิรูปการเมืองไทยทั้งระบบให้เป็นประชาธิปไตยของมวลชน สร้างความเท่าเทียมในกระบวนการยุติธรรมและเพิ่มช่องทางในการรับข้อร้องเรียนและให้ความช่วยเหลือเยียวยาแก่ผู้เสียหายและผู้ได้รับผลกระทบจากกระบวนการยุติธรรม รวมทั้งสนับสนุนการใช้สื่อเพื่อสังคมทั้งในระดับประเทศและท้องถิ่นและสังคมออนไลน์ให้เป็นพลังหนุนเสริมการพัฒนา

2) ยุทธศาสตร์การพัฒนาคนสู่สังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิตอย่างยั่งยืน
ให้ความสำคัญกับ

2.๑) การปรับโครงสร้างและการกระจายตัวประชากรให้เหมาะสม เป็นการส่งเสริมคู่สมรสที่มีความพร้อมให้มีบุตรเพิ่มขึ้นและรักษาระดับอัตราเจริญพันธุ์ไม่ให้อยู่ต่ำกว่าระดับที่เป็นอยู่ปัจจุบัน สนับสนุนการกระจายตัวและส่งเสริมการตั้งถิ่นฐานของประชากรให้เหมาะสมสอดคล้องกับศักยภาพ โอกาส และทรัพยากรธรรมชาติของพื้นที่

2.๒) การพัฒนาคุณภาพคนไทยให้มีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลง มุ่งพัฒนาคุณภาพคนไทยทุกช่วงวัยสอดแทรกการพัฒนาคนด้วยกระบวนการเรียนรู้ที่เสริมสร้างวัฒนธรรมการเกื้อกูล พัฒนาทักษะให้คนมีการเรียนรู้ต่อเนื่องตลอดชีวิต ต่อยอดสู่การสร้างนวัตกรรมที่เกิดจากการฝึกฝนเป็นความคิดสร้างสรรค์ ปลุกฝังการพร้อมรับฟังความคิดเห็นจากผู้อื่นและจิตใจที่มีคุณธรรม ซื่อสัตย์ มีระเบียบวินัย พัฒนา

คนด้วยการเรียนรู้ในศาสตร์วิทยาการให้สามารถประกอบอาชีพได้อย่างหลากหลาย สอดคล้องกับแนวโน้มการจ้างงานและเตรียมความพร้อมสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน สร้างจิตสำนึกให้คนไทยมีความรับผิดชอบต่อสังคม เศรษฐกิจ กฎหมาย หลักสิทธิมนุษยชน สร้างค่านิยมการผลิตและบริการที่รับผิดชอบต่อสิ่งแวดล้อม เรียนรู้การรองรับการเปลี่ยนแปลงที่เกิดจากสภาพภูมิอากาศและภัยพิบัติ

2.๓) การส่งเสริมการลดปัจจัยเสี่ยงด้านสุขภาพอย่างเป็นองค์รวม โดยสร้างเสริมสุขภาพะ คนไทยให้มีความสมบูรณ์แข็งแรงทั้งร่างกายและจิตใจ พัฒนาความรู้และทักษะในการดูแลสุขภาพของตนเอง ครอบครัว ชุมชน สร้างการมีส่วนร่วมในการพัฒนานโยบายสาธารณะที่เอื้อต่อสุขภาพ ควบคู่กับการพัฒนาระบบ บริการสาธารณสุขให้มีคุณภาพ พร้อมทั้งการส่งเสริมการแพทย์ทางเลือก การพัฒนาระบบฐานข้อมูลสุขภาพของประเทศ การพัฒนาบุคลากรด้านสาธารณสุขให้เหมาะสมทั้งการผลิตและการกระจายบุคลากร ตลอดจนการใช้มาตรการการเงินการคลังเพื่อสุขภาพที่มีประสิทธิภาพและยั่งยืน

2.๔) การส่งเสริมการเรียนรู้ตลอดชีวิต มุ่งสร้างกระแสสังคมให้การเรียนรู้เป็นหน้าที่ของคนไทยทุกคน มินิสัยใฝ่รู้ รักการอ่านตั้งแต่วัยเด็ก และส่งเสริมการเรียนรู้ร่วมกันของคนต่างวัย ควบคู่กับการส่งเสริมให้องค์กร กลุ่มบุคคล ชุมชน ประชาชน และสื่อทุกประเภทเป็นแหล่งเรียนรู้อย่างสร้างสรรค์ สื่อสารด้วยภาษาที่เข้าใจง่าย รวมถึงส่งเสริมการศึกษาทางเลือกที่สอดคล้องกับความต้องการของผู้เรียน และสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ที่มีคุณภาพและสนับสนุนปัจจัยที่ก่อให้เกิดการเรียนรู้ตลอดชีวิต

2.๕) การเสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันทางสังคม เป็นการเสริมสร้างความเข้มแข็ง และพัฒนาบทบาทของสถาบันหลักทางสังคมให้เอื้อต่อการพัฒนาคน สร้างค่านิยมให้คนไทยภูมิใจในวัฒนธรรมไทย และยอมรับความแตกต่างของความหลากหลายทางวัฒนธรรมที่ลดปัญหาความขัดแย้งทางความคิด และสร้างความเป็นเอกภาพในสังคม สร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวัฒนธรรมร่วมกับประชาคมโลก โดยเฉพาะประชาคมอาเซียนให้เกิดการไหลเวียนทางวัฒนธรรมในรูปแบบการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ส่งเสริมความเข้าใจระหว่างประชาชนในการ เรียนรู้ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ข้อมูลข่าวสาร

3) ยุทธศาสตร์ความเข้มแข็งภาคเกษตรความมั่นคงของอาหารและพลังงาน
ให้ความสำคัญกับ

3.๑) การพัฒนาทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นฐานการผลิตภาคเกษตรให้เข้มแข็งและยั่งยืน มุ่งรักษาป้องกันและคุ้มครองพื้นที่ที่มีศักยภาพทางการเกษตร สนับสนุนให้เกษตรกรรายย่อยมีที่ดินเป็นของตนเองหรือมีสิทธิทำกินในที่ดิน ใช้มาตรการทางภาษีเพื่อบังคับหรือจูงใจให้บุคคลผู้ถือครองที่ดินทำประโยชน์ในพื้นที่ดังกล่าวมากขึ้น สนับสนุนการกระจายการถือครองที่ดินอย่างเท่าเทียมและเป็นธรรมเร่งรัดการจัดให้มีองค์กรและ ระบบบริหารจัดการที่ดินให้เป็นรูปธรรมโดยเร็ว พัฒนาทรัพยากรธรรมชาติที่เป็นฐานการผลิตภาคการเกษตร พื้นฟูและส่งเสริมค่านิยมวัฒนธรรมที่ดี และวิถีชีวิตทางการเกษตรที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาระบบเกษตรกรรมยั่งยืน

3.๒) การเพิ่มประสิทธิภาพและศักยภาพการผลิตภาคเกษตร ภาครัฐให้ความสำคัญกับการวิจัยและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาของภาคเอกชน สนับสนุนการผลิตทางการเกษตรที่สอดคล้องกับสภาพพื้นที่ควบคุมและการกักดูแลให้มีการนำเข้าและใช้สารเคมีทางการเกษตรที่ได้มาตรฐาน ปรับปรุงบริการขั้นพื้นฐานเพื่อการผลิตให้ทั่วถึง ส่งเสริมการผลิตที่คงไว้ซึ่งความหลากหลายของพันธุ์พืชและสัตว์ที่เหมาะสมกับสภาพภูมิอากาศและสิ่งแวดล้อมของประเทศ พัฒนาและเสริมสร้างองค์ความรู้วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีต่างๆ ที่เหมาะสมทางการเกษตร รวมทั้งสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ให้แก่เกษตรกรอย่างต่อเนื่องและทั่วถึง

3.๓) การสร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรตลอดห่วงโซ่การผลิต สนับสนุนการผลิตและบริการของชุมชนในการสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าเกษตร อาหารและพลังงาน ส่งเสริมสถาบันการศึกษาในพื้นที่ให้ร่วมทำการศึกษาวิจัยกับภาคเอกชน สนับสนุนเกษตรกรและผู้ประกอบการนำองค์ความรู้ นวัตกรรมและเทคโนโลยี การผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมบนฐานความคิดริเริ่มสร้างสรรค์มาใช้ในการสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้า ผลิตภัณฑ์เกษตรและอาหาร ยกย่องคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหาร มาตรฐานระบบการผลิตสินค้าเกษตรให้เทียบเท่าระดับสากล ส่งเสริมระบบตลาดกลางสินค้าเกษตรและตลาดซื้อขายสินค้าเกษตรล่วงหน้า ส่งเสริมภาคเอกชนและองค์กรชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการบริหารจัดการระบบสินค้าเกษตรและอาหารร่วมกับสถาบันเกษตรกรเพิ่มประสิทธิภาพระบบการบริหารจัดการโลจิสติกส์ของภาคเกษตร

3.๔) การสร้างความมั่นคงในอาชีพและรายได้ให้แก่เกษตรกร มุ่งพัฒนาระบบการสร้างหลักประกันรายได้ของเกษตรกรให้มีความมั่นคงและครอบคลุมเกษตรกรทั้งหมด พัฒนาระบบประกันภัยพิพฒนาการเกษตร ส่งเสริมระบบการทำเกษตรแบบมีพันธสัญญาที่เป็นธรรมแก่ทุกฝ่าย ยกย่องคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ของเกษตรกร สร้างแรงจูงใจให้เยาวชน เกษตรกรรุ่นใหม่ และแรงงานที่มีคุณภาพเข้าสู่อาชีพเกษตรกรรม พัฒนาสถาบันเกษตรกรและวิสาหกิจชุมชนให้เป็นกลไกสนับสนุนการพึ่งพาตนเองของเกษตรกร เสริมสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรรายย่อยที่ได้รับผลกระทบจากการนำเข้าสินค้าเกษตรและอาหารที่มีต้นทุนต่ำที่เป็นผลมาจากข้อตกลงการเปิดการค้าเสรี

3.๕) การสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพัฒนาพลังงานชีวภาพในระดับครัวเรือนและชุมชน โดยส่งเสริมให้เกษตรกรปลูกต้นไม้และปลูกป่า โดยชุมชนและเพื่อชุมชนเพิ่มขึ้น ส่งเสริมให้เกษตรกรทางการเกษตรด้วยระบบเกษตรยั่งยืนตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สนับสนุนให้มีการจัดการและเผยแพร่องค์ความรู้และการพัฒนาด้านอาหารศึกษาทุกรูปแบบอย่างต่อเนื่องและทั่วถึง รวมทั้งส่งเสริมพฤติกรรมบริโภคที่เหมาะสมของบุคคลและชุมชน สนับสนุนการสร้างเครือข่ายการผลิตและการบริโภคที่เกื้อกูลกันในระดับชุมชนที่อยู่บริเวณใกล้เคียงกัน ส่งเสริมการนำวัตถุดิบทางการเกษตรที่ผลิตได้ในชุมชนและที่เหลือใช้จากการเกษตรมาผลิตเป็นพลังงานทดแทนในชุมชน รวมทั้งส่งเสริมและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานในพื้นที่ให้เป็นเครื่องมือในการสร้างความเข้มแข็งด้านอาหารให้กับเกษตรกรและชุมชนอย่างเป็นระบบ

3.๖) การสร้างความมั่นคงด้านพลังงานชีวภาพเพื่อสนับสนุนการพัฒนาประเทศและความเข้มแข็งภาคเกษตร ด้วยการส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตพลังงานจากพืชพลังงาน จัดให้มีระบบการบริหารจัดการสินค้าเกษตรที่ใช้เป็นทั้งอาหารและพลังงาน เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและการใช้พลังงานชีวภาพที่เกี่ยวข้องกับภาคการผลิตและบริการ จัดให้มีกลไกกำกับดูแลโครงสร้างราคาของพลังงานชีวภาพ และปลูกจิตสำนึกในการใช้พลังงานชีวภาพอย่างมีประสิทธิภาพและความคุ้มค่า

3.๗) การปรับระบบบริหารจัดการภาครัฐเพื่อเสริมสร้างความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน โดยสนับสนุนบทบาทของเกษตรกรเครือข่ายประชาชนชาวบ้าน ภาคเอกชน และชุมชนให้เข้ามามีส่วนร่วม ในการกำหนดทิศทางและวางแผนการผลิตทางการเกษตร ปรับกระบวนการทำงานของหน่วยงานภาครัฐ ที่เกี่ยวข้องให้มีการร่วมมือและบูรณาการการทำงานอย่างจริงจังทั้งในส่วนกลางและระดับพื้นที่ พัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศด้านอาหารและพลังงานตั้งแต่การผลิต การตลาดไปจนถึงการบริโภค พัฒนากฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาด้านการเกษตร ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศทั้งในระดับพหุภาคีและทวิภาคีโดยเฉพาะประชาคมอาเซียน ที่ก่อให้เกิดความมั่นคงด้านอาหารและพลังงาน

4) ยุทธศาสตร์การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน
ให้ความสำคัญกับ

4.๑) การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจสู่การพัฒนาที่มีคุณภาพและยั่งยืน โดยสร้างความเข้มแข็งให้กับผู้ประกอบการ โดยเฉพาะผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และผลักดันให้บทบาทในการพัฒนาเศรษฐกิจภายในประเทศให้เข้มแข็งและแข่งขันได้ด้วยการปรับโครงสร้างการค้าและการลงทุนให้สอดคล้องกับการขยายตัวทางเศรษฐกิจของเอเชียแอฟริกา และเศรษฐกิจภายในประเทศ ปรับโครงสร้างภาคบริการให้สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มกับสาขาบริการที่มีศักยภาพและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม บนฐานความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม พัฒนาเศรษฐกิจสร้างสรรค์ซึ่งครอบคลุมถึงการพัฒนารัฐกิจ สร้างสรรค์การพัฒนาเมืองสร้างสรรค์และการพัฒนาอุตสาหกรรมสร้างสรรค์ พัฒนาภาคเกษตรบนฐานการเพิ่มผลิตภาพในการผลิตและยกระดับการสร้างมูลค่าเพิ่มด้วยเทคโนโลยีและกระบวนการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และพัฒนาภาคอุตสาหกรรมที่มุ่งการปรับโครงสร้างอุตสาหกรรมให้มีคุณภาพและยั่งยืนด้วยความรู้ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและความคิด สร้างสรรค์สู่อุตสาหกรรมฐานความรู้เชิงสร้างสรรค์และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

4.๒) การพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัย และนวัตกรรม ให้เป็นพลังขับเคลื่อน การปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้เติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน เน้นการนำความคิดสร้างสรรค์ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ทรัพย์สินทางปัญญา วิจัยและพัฒนาไปต่อยอด ถ่ายทอด และประยุกต์ใช้ประโยชน์ทั้งเชิงพาณิชย์

สังคมและชุมชน โดยสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการพัฒนาและประยุกต์ใช้วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัยและนวัตกรรมที่ส่งเสริมการใช้ความคิดสร้างสรรค์และสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับภาคการผลิต ตลอดจนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานทาง วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี วิจัยและนวัตกรรมให้ทั่วถึงและเพียงพอทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพในลักษณะของความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน

4.๓) การพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันที่มีประสิทธิภาพ เท่าเทียม และเป็นธรรม มุ่งพัฒนาตลาดเงินและตลาดทุน รวมทั้งกำลังแรงงานให้เอื้อต่อการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ พัฒนาระบบการจัดการทรัพย์สินทางปัญญา พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ของประเทศให้เชื่อมโยงการขนส่งทั้งภายในประเทศและระหว่างประเทศ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและมาตรฐานสู่สากล สร้างความมั่นคง ด้านพลังงานด้วยการส่งเสริมการใช้พลังงานสะอาด พัฒนาพลังงานทางเลือก และเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานในทุกระดับ ปฏิรูปกฎหมายและกฎระเบียบต่าง ๆ ทางเศรษฐกิจให้เอื้อต่อการเพิ่มประสิทธิภาพการแข่งขันและสอดคล้องกับกระแสการเปลี่ยนแปลงในสังคมโลก

4.๔) การบริหารจัดการเศรษฐกิจส่วนรวมอย่างมีเสถียรภาพ ให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการด้านการเงิน โดยดำเนินนโยบายการเงินที่มีความเหมาะสมกับสถานการณ์แวดล้อมและทันต่อเหตุการณ์ เพิ่มบทบาทตลาดทุนในระบบเศรษฐกิจให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาภาคการเงินโลก ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐานทางการเงิน พัฒนากลไกการเฝ้าระวังความผันผวนทางเศรษฐกิจและพัฒนาระบบเตือนภัยแบบองค์รวม เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการเงินทุนระหว่างประเทศ และการบริหารจัดการด้านการคลังที่ปรับปรุงระบบการจัดเก็บรายได้ของประเทศ เพิ่มประสิทธิภาพของการจัดสรรและการบริหารงบประมาณ ป้องกันความเสี่ยงทางการคลัง พัฒนาประสิทธิภาพการดำเนินงานของรัฐวิสาหกิจ ส่งเสริมให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการลงทุนพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและการให้บริการขั้นพื้นฐานของภาครัฐเพิ่มขึ้น และเสริมสร้างความเข้มแข็งทางการคลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

5) ยุทธศาสตร์การสร้างเชื่อมโยงกับประเทศในภูมิภาคเพื่อความมั่นคงทางเศรษฐกิจ และสังคม ให้ความสำคัญกับ

5.๑) การพัฒนาความเชื่อมโยงด้านการขนส่งและระบบโลจิสติกส์ภายใต้กรอบความร่วมมือในอนุภูมิภาคต่าง ๆ มุ่งพัฒนาบริการขนส่งและโลจิสติกส์ที่มีประสิทธิภาพและได้มาตรฐานสากล ปรับปรุงกฎระเบียบการขนส่งคนและสินค้าที่เกี่ยวข้อง พัฒนาบุคลากรในธุรกิจการขนส่งและโลจิสติกส์ เชื่อมโยงการพัฒนาเศรษฐกิจตามแนวพื้นที่ชายแดน/เขตเศรษฐกิจชายแดน ตลอดจนเชื่อมโยงระบบการผลิตกับพื้นที่ตอนในของ ประเทศ

5.๒) การพัฒนาฐานลงทุนโดยเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันระดับอนุภูมิภาค มุ่งพัฒนาพื้นที่ในภูมิภาคต่าง ๆ ของประเทศให้เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านและภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ให้เป็นฐานการพัฒนาด้านอุตสาหกรรม การเกษตร และการท่องเที่ยว พัฒนาเขตเศรษฐกิจชายแดนและเมืองชายแดน รวมทั้งบูรณาการแผนพัฒนาพื้นที่เชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้านให้บรรลุประโยชน์ร่วมกันทั้งด้านความมั่นคงและเสถียรภาพของพื้นที่

5.๓) การสร้างความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียน เป็นการพัฒนาความร่วมมือระหว่างภาครัฐและภาคธุรกิจเอกชนที่มีศักยภาพในการพัฒนาบุคลากรในทุกภาคส่วนเศรษฐกิจ เสริมสร้างความเข้มแข็งให้สถาบันการศึกษาทั้งของรัฐและเอกชนให้มีมาตรฐาน เป็นที่ยอมรับในระดับสากล ยกย่องระดับทักษะฝีมือแรงงาน กำหนดมาตรฐานขั้นพื้นฐานของคุณภาพสินค้าและบริการที่เป็นการป้องกันสินค้าและบริการนำเข้าที่ไม่ได้ คุณภาพทั้งในประเทศไทยและประเทศเพื่อนบ้าน

5.๔) การเข้าร่วมเป็นภาคีความร่วมมือระหว่างประเทศและภูมิภาคภายใต้บทบาทที่สร้างสรรค์ เป็นทางเลือกในการดำเนินนโยบายระหว่างประเทศในเวทีโลก มุ่งรักษาทบทางของไทยในการมีส่วนร่วมกำหนดยุทธศาสตร์ของกรอบความร่วมมือที่ดำเนินอยู่ รวมทั้งรักษาคุณภาพของปฏิสัมพันธ์กับมหาอำนาจทางเศรษฐกิจเดิมและมหาอำนาจใหม่

5.๕) การสร้างความเป็นหุ้นส่วนทางเศรษฐกิจในภูมิภาคด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์การเคลื่อนย้ายแรงงาน และการส่งเสริมแรงงานไทยในต่างประเทศ โดยเร่งดำเนินการด้านความร่วมมือในการกำหนดมาตรฐานฝีมือระหว่างประเทศเพื่ออำนวยความสะดวกการเคลื่อนย้ายแรงงานในภูมิภาค ส่งเสริมผู้ประกอบการไทยในการขยายการลงทุนไปสู่ต่างประเทศ โดยเฉพาะประเทศเพื่อนบ้าน คู่ครองและส่งเสริมสิทธิ และผลประโยชน์ของคนไทยและแรงงานไทยในต่างประเทศ

5.๖) การมีส่วนร่วมอย่างสำคัญในการสร้างสังคมนานาชาติที่มีคุณภาพชีวิต ป้องกันภัยจากการก่อการร้ายและอาชญากรรม ยาเสพติด ภัยพิบัติ และการแพร่ระบาดของโรคภัย มุ่งพัฒนาศักยภาพและความพร้อมในการป้องกันและแก้ปัญหาข้ามชาติด้านการก่อการร้าย ยาเสพติด และการหลบหนีเข้าเมือง ทั้งระบบพัฒนาศักยภาพและความร่วมมือภายในภูมิภาคเพื่อเตรียมพร้อมรับภัยพิบัติทางธรรมชาติและเหตุฉุกเฉิน และร่วมมือในการป้องกันการติดเชื่อและการแพร่ระบาดของโรคอุบัติใหม่และโรคระบาดซ้ำ

5.๗) การเสริมสร้างความร่วมมือที่ีระหว่างประเทศในการสนับสนุนการเจริญเติบโต ทางเศรษฐกิจอย่างมีจริยธรรมและไม่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม พร้อมทั้งเปิดรับความร่วมมือกับองค์กรระหว่างประเทศที่ไม่แสวงหากำไร เป็นการดำเนินการภายใต้กรอบความร่วมมือด้านสิ่งแวดล้อมในระดับอนุภูมิภาค เสริมสร้างการผลิตและบริโภคสินค้าและบริการที่นำสู่การลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก ส่งเสริมและอำนวยความสะดวกองค์กรระหว่างประเทศที่ไม่แสวงหากำไรให้มีบทบาทเพิ่มขึ้นในการให้ไทยเป็นฐานการดำเนินความร่วมมือเพื่อการพัฒนาประเทศในภูมิภาค

5.๘) การเร่งรัดการใช้ประโยชน์จากข้อตกลงการค้าเสรีที่มีผลบังคับใช้แล้ว เป็นการสร้างองค์ความรู้ให้กับภาคธุรกิจโดยเฉพาะผู้ได้รับผลกระทบทั้งเชิงบวกและลบให้สามารถพัฒนาศักยภาพและโอกาสของตนเองในการใช้ประโยชน์จากการเปิดการค้าเสรี โดยเฉพาะภาคธุรกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่ได้รับการสนับสนุนเยียวยาและดูแลจากรัฐในกรณีที่ไม่สามารถปรับตัวได้ทัน

5.๙) การส่งเสริมให้ประเทศไทยเป็นฐานการลงทุน และการประกอบธุรกิจในเอเชีย รวมทั้งเป็นฐานความร่วมมือในการพัฒนาภูมิภาค โดยจัดให้มีสิทธิประโยชน์และการอำนวยความสะดวกที่จำเป็น เพื่อให้มีการจัดตั้งสำนักงานปฏิบัติการภูมิภาค และสนับสนุนบทบาทขององค์กรระหว่างประเทศที่ไม่แสวงกำไร

5.๑๐) การปรับปรุงและเสริมสร้างความเข้มแข็งของภาคการพัฒนภายในประเทศ ตั้งแต่ระดับชุมชนท้องถิ่น มุ่งเสริมสร้างศักยภาพชุมชนท้องถิ่นให้รับรู้และเตรียมพร้อมรับกระแสการเปลี่ยนแปลง ทั้งภายในและภายนอกประเทศ สนับสนุนกลไกการพัฒนาระดับพื้นที่ในการกำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับจังหวัดและกลุ่มจังหวัด โดยเฉพาะจังหวัดชายแดนให้สามารถพัฒนาเชื่อมโยงกับประเทศเพื่อนบ้าน ส่งเสริมศักยภาพด้านวิชาการและเครือข่ายของสถาบันการศึกษาของไทยที่สร้างความใกล้ชิดและปฏิสัมพันธ์กับประเทศในอนุภูมิภาค

๖) ยุทธศาสตร์การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
ให้ความสำคัญกับ

6.๑) การอนุรักษ์ ป่าไม้ และสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม มุ่งรักษาและฟื้นฟูพื้นที่ป่าและเขตอนุรักษ์ พัฒนาระบบฐานข้อมูลและการจัดการองค์ความรู้ให้เป็นเครื่องมือในการวางแผนและบริหารจัดการ ปรับปรุงระบบการบริหารจัดการที่ดินและการจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง เร่งรัดการบริหารจัดการน้ำแบบบูรณาการ ปรับปรุงและฟื้นฟูแหล่งน้ำเพื่อเพิ่มปริมาณน้ำต้นทุน ส่งเสริมให้เกิดการใช้น้ำอย่างมีประสิทธิภาพ จัดทำแผนแม่บทโครงสร้างพื้นฐานด้านทรัพยากรน้ำเพื่อการอุปโภค บริโภคอย่างเป็นระบบ รวมทั้งส่งเสริมการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรชีวภาพ

6.๒) การปรับกระบวนการพัฒนาและขับเคลื่อนประเทศเพื่อเตรียมพร้อมไปสู่การเป็นเศรษฐกิจและสังคมคาร์บอนต่ำและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม โดยปรับโครงสร้างการผลิตของประเทศและพฤติกรรมผู้บริโภคเพื่อเตรียมพร้อมไปสู่เศรษฐกิจคาร์บอนต่ำและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเพิ่มประสิทธิภาพการใช้พลังงานในภาคคมนาคมและขนส่งเพื่อลดปริมาณก๊าซเรือนกระจก พัฒนาเมืองที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมเน้นการวางผังเมืองที่ผสมผสานวัฒนธรรม สังคม ระบบนิเวศเข้าด้วยกัน

6.๓) การยกระดับขีดความสามารถในการรองรับและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ เพื่อให้สังคมมีภูมิคุ้มกัน มุ่งพัฒนาองค์ความรู้และเครื่องมือในการบริหารจัดการเพื่อรองรับกับความท้าทายจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ รวมถึงพัฒนาศักยภาพชุมชนให้พร้อมกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

6.๔) การเตรียมความพร้อมรองรับกับภัยพิบัติทางธรรมชาติ ด้วยการจัดทำแผนที่และจัดลำดับพื้นที่เสี่ยงภัยทั้งในระดับประเทศ ภูมิภาคและจังหวัด ยกย่องการจัดการภัยพิบัติให้มีประสิทธิภาพพัฒนา ระบบฐานข้อมูล การสื่อสารโทรคมนาคม ส่งเสริมการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีด้านการจัดการภัยพิบัติ พัฒนาระบบงานอาสาสมัครของประเทศอย่างจริงจัง และให้มีมาตรฐาน

ตามหลักสากล สนับสนุนภาคเอกชน สถานประกอบการ โรงเรียนและท้องถิ่นให้มีการเตรียมความพร้อม และจัดทำแผนปฏิบัติการรองรับภัยพิบัติ

6.๕) การสร้างภูมิคุ้มกันด้านการค้าจากเงื่อนไขด้านสิ่งแวดล้อมและวิกฤตจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ มุ่งติดตามและเฝ้าระวังมาตรการการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมที่อาจส่งผลกระทบต่อ การค้าและการลงทุน เตรียมมาตรการรองรับผลกระทบที่จะเกิดขึ้นจากมาตรการทางการค้าและข้อตกลง ระหว่างประเทศเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ศึกษาผลกระทบและกำหนดแผน กลยุทธ์รายสินค้า รวมทั้งมาตรการเยียวยาในสินค้าและธุรกิจที่เกี่ยวข้อง ส่งเสริมให้ผู้ส่งออกทำคาร์บอน ฟุตพริ้นต์และสร้างแรงจูงใจให้เกิดอุตสาหกรรมใหม่ ๆ เพื่อการพัฒนาสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน

6.๖) การเพิ่มบทบาทประเทศไทยในเวทีประชาคมโลกที่เกี่ยวข้องกับกรอบความตกลงและพันธกรณีด้านสิ่งแวดล้อมระหว่างประเทศ เป็นการศึกษารายละเอียดและสร้างความเข้าใจใน พันธกรณีติดตามสถานการณ์การเจรจาและท่าทีของประเทศต่าง ๆ พัฒนาบุคลากรภาครัฐเพื่อเสริมสร้างทักษะ การเจรจาพัฒนาความร่วมมือในกลุ่มอาเซียนและประเทศคู่ค้าสำคัญ สนับสนุนการดำเนินงานตามพันธกรณี และข้อตกลงระหว่างประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

6.๗) การควบคุมและลดมลพิษ มุ่งลดปริมาณมลพิษทางอากาศเพิ่มประสิทธิภาพ การจัดการขยะและน้ำเสียชุมชน พัฒนาระบบการจัดการของเสียอันตราย ขยะอิเล็กทรอนิกส์ และขยะติดเชื้อ ลดความเสี่ยงอันตราย การรั่วไหล การเกิดอุบัติเหตุจากสารเคมี และพัฒนาระบบเตือนภัย แจ้งเหตุฉุกเฉิน และระบบการจัดการเมื่อเกิดอุบัติเหตุด้านมลพิษ

6.๘) การพัฒนาระบบการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้มี ประสิทธิภาพ โปร่งใสและเป็นธรรมอย่างบูรณาการ มุ่งส่งเสริมสิทธิและพัฒนาศักยภาพชุมชนในการเข้าถึง และใช้ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติ ปรับปรุงกฎหมายเพื่อแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงและใช้ ประโยชน์ทรัพยากรธรรมชาติของชุมชน ปรับนโยบายการลงทุนภาครัฐให้เอื้อต่อการอนุรักษ์และฟื้นฟู ผลักดัน ให้มีการจัดเก็บภาษีสิ่งแวดล้อมเพื่อสร้างแรงจูงใจในการใช้ทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพและลดการ ก่อมลพิษ สร้างรายได้จากความหลากหลายทางชีวภาพ พัฒนาระบบฐานข้อมูลและระบบติดตามประเมินผล รวมทั้งส่งเสริมการศึกษาวิจัย เพื่อสร้างระบบบริหาร จัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มี ประสิทธิภาพ

(4) การบริหารจัดการแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ สู่การปฏิบัติ

การบริหารจัดการแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ สู่การปฏิบัติให้เกิดประสิทธิภาพ ให้ความสำคัญกับ การขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศโดยยึดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ เป็นกรอบทิศทางหลัก และแปลงสู่การปฏิบัติใน ระดับต่าง ๆ ที่สอดคล้องกับสภาพภูมิสังคม และกระจายการพัฒนาสู่พื้นที่ โดยยึดหลักการพัฒนาพื้นที่ภารกิจและการมีส่วนร่วมให้จังหวัดเป็นพื้นที่ดำเนินการขับเคลื่อนการพัฒนาและ เป็นจุดเชื่อมโยงการพัฒนาจากระดับชุมชนสู่ประเทศและประเทศสู่ชุมชน เพิ่มการใช้องค์ความรู้ เทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ให้เป็นเครื่องมือหลักในการขับเคลื่อนการพัฒนาในทุกภาคส่วนทั้งระดับ พื้นที่ท้องถิ่นและชุมชนใช้กลไกและเครื่องมือการพัฒนาของภาครัฐ ภาคประชาชน ภาคธุรกิจเอกชน และ สื่อมวลชนอย่างบูรณาการให้การขับเคลื่อนเกิดประสิทธิภาพด้วยกระบวนการสร้างเครือข่ายหรือคลัสเตอร์ ที่ตอบสนองต่อการแก้ปัญหาและการพัฒนาศักยภาพของพื้นที่ โดยมีแนวทางสำคัญ ดังนี้

๑) การสร้างความรู้ความเข้าใจให้ทุกภาคส่วนตระหนักถึงความสำคัญและพร้อมเข้าร่วมในการผลักดันแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๑ ไปสู่การปฏิบัติ โดยจัดทำแนวทางการสื่อสารประชาสัมพันธ์ให้ทุกภาคส่วนตระหนักและยอมรับแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๑ สร้างความเข้าใจให้ภาคการเมืองในเป้าประสงค์และแนวทางของแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๑ และผลักดันให้ภาคการเมืองนำประเด็นการพัฒนาสำคัญไปผสมผสานในการจัดทำนโยบาย รวมทั้งจัดทำคู่มือการแปลงแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๑ เผยแพร่ให้ภาคีการพัฒนารับรู้และนำไปปฏิบัติ

๒) การสร้างความเชื่อมโยงระหว่างแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๑ นโยบายรัฐบาล แผนการบริหารราชการแผ่นดินและแผนระดับอื่น ๆ โดยกำหนดประเด็นการพัฒนาสำคัญภายใต้ยุทธศาสตร์ของแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๑ ที่เสนอต่อสาธารณะอย่างชัดเจน บูรณาการประเด็นการพัฒนาภายใต้ยุทธศาสตร์ที่มีความเชื่อมโยงกันและจัดทำเป็นแผนการลงทุนหรือแผนพัฒนาเฉพาะด้านที่ตอบสนองการพัฒนาในหลายมิติเชื่อมโยงแนวคิดพื้นฐานยุทธศาสตร์ ประเด็นพัฒนาสำคัญ และแผนพัฒนาเฉพาะด้านภายใต้แผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๑ เข้ากับนโยบายรัฐบาล แผนการบริหารราชการแผ่นดิน และแผนระดับต่าง ๆ จัดทำยุทธศาสตร์การ จัดสรรงบประมาณแบบมีส่วนร่วมโดยบูรณาการสาระสำคัญของแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๑ และการจัดสรรงบประมาณที่สอดคล้องกันรวมถึงกำหนดแนวทางจัดสรรงบประมาณสนับสนุนแผนพัฒนา จังหวัด/กลุ่มจังหวัด และแผนท้องถิ่นภายใต้แนวทางการพัฒนาภาคที่เชื่อมโยงกับแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๑ ตลอดจนผลักดันให้ภาคเอกชนนำประเด็นการพัฒนาสำคัญในแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๑ พิจารณาประกอบการจัดทำแผนการลงทุนทางธุรกิจ

3) การสร้างสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการขับเคลื่อนแผนภาคีการพัฒนาต่าง ๆ นำการวิจัยเป็นเครื่องมือในการขับเคลื่อนการพัฒนา ปรับปรุงกฎหมายต่าง ๆ ให้เอื้อต่อการขับเคลื่อนการพัฒนานวัตกรรมเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้เป็นเครื่องมือในการสื่อสารจำทำฐานข้อมูลที่ภาคส่วนต่างๆ เข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ง่าย รวมทั้งสร้างช่องทางให้ประชาสังคมมีโอกาสแสดงความคิดเห็นและร่วมกิจกรรมการพัฒนา

๔) การเพิ่มประสิทธิภาพกลไกรับผิดชอบการขับเคลื่อนแผนฯ ที่ชัดเจนสามารถขับเคลื่อนแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๑ ในระดับประเทศและระดับพื้นที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ สนับสนุนให้เชื่อมโยงคณะกรรมการระดับชาติที่มีผู้นำแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๑ มาเป็นกรอบดำเนินงานอย่างเป็นทางการเป็นรูปธรรมให้จังหวัดเป็นจุดประสานการพัฒนาในระดับพื้นที่ รวมทั้งประสานและผลักดันกลไกนอกภาครัฐมีส่วนร่วมขับเคลื่อนแผนฯ มากขึ้น

๕) การเสริมสร้างบทบาทของทุกภาคส่วนให้สามารถขับเคลื่อนแผนพัฒนา ฯ ฉบับที่ ๑๑ ให้อย่างมีประสิทธิภาพ อาทิ พัฒนาศักยภาพประชาชนให้มีบทบาทสำคัญในกระบวนการพัฒนา สร้างความเข้มแข็งของชุมชนให้พร้อมรองรับกับความเปลี่ยนแปลง เสริมสร้างความเข้มแข็งให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกรูปแบบผลักดันให้สถาบันการศึกษาในพื้นที่เข้าร่วมพัฒนาชุมชนให้มากขึ้น สนับสนุนให้ภาคเอกชนมีบทบาทนำในการ ขับเคลื่อนเศรษฐกิจและสังคมที่ดีและพัฒนาบุคลากรภาครัฐให้เป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง

๖) การติดตามประเมินผลแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๑ โดยติดตามความก้าวหน้า ประเมินผลสำเร็จและผลกระทบของการดำเนินงานอย่างต่อเนื่องตามประเด็นการพัฒนายุทธศาสตร์และผลการพัฒนาในภาพรวมพัฒนากลไกการติดตามประเมินผลแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๑ ทั้งการติดตามประเมินผล การบริหารจัดการแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๑ สู่การปฏิบัติในภาพรวม การติดตามประเมินผลการพัฒนาระดับพื้นที่และการตรวจสอบของภาคประชาชนให้เข้มแข็ง โดยสนับสนุนให้ภาคประชาชนรวมกลุ่มติดตาม

ความก้าวหน้าตรวจสอบความโปร่งใส และความสำเร็จของโครงการต่าง ๆ ตลอดจนพัฒนาระบบฐานข้อมูลให้เชื่อมโยงเป็นเครือข่ายในทุกระดับทั้งฐานข้อมูลระดับภาพรวมและระดับพื้นที่

(3) แนวทางการบริหารราชการแผ่นดิน (พ.ศ. 2555 – 2558)

นโยบายที่ 1 นโยบายเร่งด่วนที่จะเริ่มดำเนินการในปีแรก

สถานการณ์ของประเทศไทยในช่วงที่ผ่านมาต้องประสบกับปัญหาความคิดเห็นที่แตกต่างกันในสังคม ซึ่งส่งผลกระทบต่อความสามัคคีและความปรองดองของคนในชาติ ประกอบกับประชาชนได้รับผลกระทบจากปัญหาทางเศรษฐกิจทั้งในเรื่องของราคาพลังงานและค่าครองชีพที่สูงขึ้น มีความเหลื่อมล้ำทางเศรษฐกิจและปัญหาทางสังคม อาทิ ปัญหายาเสพติด ปัญหาการทุจริตและปัญหาคุณภาพของระบบการศึกษา ตลอดจนปัญหาความไม่สงบในพื้นที่จังหวัดชายแดนภาคใต้และความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้าน สถานการณ์ที่เกิดขึ้นดังกล่าวเป็นปัญหาเร่งด่วนที่รัฐบาลได้กำหนดเป็นนโยบายที่ต้องเร่งแก้ไขให้ลุล่วงโดยเร็ว เพื่อให้สังคมไทยกลับสู่ความสงบเกิดความสามัคคีของคนในชาติมีความมั่นคง และประชาชนสามารถมีรายได้ที่เพียงพอกับค่าใช้จ่าย และมีโอกาสในการสร้างรายได้เพิ่มขึ้น ซึ่งการดำเนินการตามแผนการบริหารราชการแผ่นดินจะครอบคลุมการแก้ไขปัญหาเร่งด่วนที่ประเทศไทยและคนไทยกำลังเผชิญอยู่ใน ๓ เรื่อง ได้แก่

1) การสร้างความปรองดองสมานฉันท์ของคนในชาติ การสร้างความมั่นคงให้เกิดขึ้นในสังคมและการพัฒนาการเมืองของประเทศ เพื่อให้คนไทยหันกลับมาอยู่ร่วมกันอย่างพ้องอันอง มีความสามัคคี สังคมไทยมีความสุข และปลอดจากปัญหายาเสพติด ปัญหาทุจริตประพฤติมิชอบและความไม่สงบในพื้นที่ ชายแดนภาคใต้ เพื่อขับเคลื่อนประเทศไทยให้ก้าวไปข้างหน้าได้อย่างมั่นคง โดยเร่งดำเนินการสร้างความปรองดอง สมานฉันท์ของคนในชาติ การแก้ไขปัญหายาเสพติดตามพระราชเสาวนีย์ของสมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถ การป้องกันและปราบปรามคอร์รัปชันในภาครัฐ การแก้ไขปัญหายาเสพติดชายแดนภาคใต้และการปฏิรูปการเมืองที่ประชาชนมีส่วนร่วมอย่างกว้างขวาง

2) การแก้ไขปัญหาค่าครองชีพของประชาชน และการสร้างโอกาสในการสร้างรายได้ และการเสริมสร้างคุณภาพชีวิตของเยาวชนและประชาชน โดยเพิ่มรายได้ให้ประชาชนกลุ่มต่าง ๆ ควบคู่ไปกับการลดรายจ่ายของประชาชน ทั้งในด้านราคาสินค้าและราคาพลังงาน สร้างโอกาสในการเข้าถึงแหล่งเงินทุนเพื่อการสร้างอาชีพรวมทั้งการสร้างหลักประกันในด้านสุขภาพ และการนำเทคโนโลยีใหม่ ๆ เพื่อพัฒนาการศึกษาของเยาวชนไทย

3) การสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรเพื่อการเกษตร การสร้างรายได้ของประเทศและการสร้างความสัมพันธ์ที่ดีกับต่างประเทศเพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจระหว่างประเทศ โดยสร้างความมั่นคงของภาคการผลิตทางการเกษตรด้วยการบริหารจัดการน้ำอย่างบูรณาการและการขยายเขตพื้นที่ชลประทาน การสร้างรายได้เข้าประเทศผ่านการท่องเที่ยว และการสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจของประเทศด้วยการฟื้นฟูสัมพันธภาพอันดีและความร่วมมือทางเศรษฐกิจกับประเทศต่าง ๆ รวมทั้งการลดภาษีเงินได้นิติบุคคลและการขยายฐานภาษี เพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขัน และรองรับการเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียน ในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ การดำเนินการดังกล่าวของรัฐบาลภายใต้นโยบายเร่งด่วนที่จะดำเนินการในปีแรก รัฐบาลได้กำหนดเป้าหมาย ตัวชี้วัด กลยุทธ์ และวิธีดำเนินการที่สำคัญ ดังนี้

- 3.1) สร้างความปรองดองสมานฉันท์ของคนในชาติและฟื้นฟูประชาธิปไตย
- 3.2) กำหนดให้การแก้ไขและป้องกันปัญหายาเสพติดเป็นวาระแห่งชาติ
- 3.3) ป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบในภาครัฐอย่างจริงจัง

- 3.4) ส่งเสริมให้มีการบริหารจัดการน้ำอย่างบูรณาการและเร่งรัดขยายเขตพื้นที่ชลประทาน
- 3.5) เร่งนำสันติสุขและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนกลับมาสู่พื้นที่จังหวัด ชายแดนใต้
- 3.6) เร่งฟื้นฟูความสัมพันธ์และพัฒนาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและนานาชาติ
- 3.7) แก้ไขปัญหาความเดือดร้อนของประชาชนและผู้ประกอบการเนื่องจากภาวะเงินเฟ้อ และราคามัน্ন้ำมันเชื้อเพลิง
- 3.8) ยกกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยเพิ่มกำลังซื้อภายในประเทศสร้างสมดุลและ ความเข้มแข็งอย่างมีคุณภาพให้แก่ระบบเศรษฐกิจมหภาค
- 3.9) ปรับลดภาษีเงินได้นิติบุคคล ให้เหลือร้อยละ 23 ในปี พ.ศ. 2555 และลดลงเหลือ ร้อยละ 20 ในปี พ.ศ. 2556
- 3.10) ส่งเสริมให้ประชาชนเข้าถึงแหล่งเงินทุน
- 3.11) ยกย่องการค้าเสรีและให้เกษตรกรเข้าถึงแหล่งเงินทุน
- 3.12) เร่งเพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยวทั้งในและนอกประเทศ
- 3.13) สนับสนุนการพัฒนางานศิลปหัตถกรรมและผลิตภัณฑ์ชุมชนเพื่อการสร้างเอกลักษณ์และการผลิตสินค้าในท้องถิ่น
- 3.14) พัฒนาระบบประกันสุขภาพ
- 3.15) จัดหาเครื่องคอมพิวเตอร์แท็บเล็ตให้แก่โรงเรียน

นโยบายที่ 2 ความมั่นคงของรัฐ

ความมั่นคงของประเทศไทยมีความสำคัญต่อการดำรงอยู่และพัฒนาเพื่อสร้างความสำเร็จของประเทศอย่างต่อเนื่อง โดยรัฐบาลจะเทิดทูนและพิทักษ์รักษาไว้ซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์และน้อมนำพระราชดำริทั้งปวงไว้เหนือเกล้าเหนือกระหม่อมพร้อมทั้งอัญเชิญไปปฏิบัติให้เป็นรูปธรรม พัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพของกองทัพและระบบป้องกันประเทศให้มีความพร้อมพิทักษ์รักษาเอกราชอธิปไตยความมั่นคงและผลประโยชน์ของชาติ พัฒนาและเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศ รวมทั้งจะแก้ไขปัญหาต่าง ๆ กับประเทศเพื่อนบ้านบนพื้นฐานของการสร้างบรรยากาศความไว้วางใจ พัฒนาระบบเตรียมพร้อมแห่งชาติ โดยเน้นการบริหารวิกฤตการณ์เพื่อเผชิญภัยคุกคามด้านต่าง ๆ และพร้อมเผชิญปัญหาความมั่นคงรูปแบบใหม่ในทุกด้านและเร่งดำเนินการแก้ไขปัญหาอาชญากรรม การค้ายาเสพติด ผู้หลบหนีเข้าเมือง แรงงานต่างด้าวผิดกฎหมาย และบุคคลที่ไม่มีสถานะชัดเจน โดยมีประเด็นนโยบายที่สำคัญ ได้แก่

- 1) เทิดทูนและพิทักษ์รักษาไว้ซึ่งสถาบันพระมหากษัตริย์
- 2) พัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพของกองทัพและระบบป้องกันประเทศ
- 3) พัฒนาและเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศ
- 4) พัฒนาระบบการเตรียมพร้อมแห่งชาติ
- 5) เร่งดำเนินการแก้ไขปัญหาอาชญากรรม การค้ายาเสพติด ผู้หลบหนีเข้าเมือง แรงงานต่างด้าวผิดกฎหมาย และบุคคลที่ไม่มีสถานะชัดเจน

นโยบายที่ 3 เศรษฐกิจ

ภายใต้สถานการณ์และสภาวะแวดล้อมของเศรษฐกิจโลกที่มีความไม่แน่นอนสูงและอยู่ในกระบวนการเปลี่ยนผ่านชั่วคราวทางเศรษฐกิจ ประเทศไทยมีความจำเป็นที่จะต้องปรับโครงสร้างเศรษฐกิจให้มีความสมดุล สร้างความเข้มแข็งของเศรษฐกิจภายในประเทศเพื่อลดการพึ่งพาเศรษฐกิจต่างประเทศและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานเพื่อเป็นรากฐานในการพึ่งพาตนเองและแข่งขันได้ในระยะยาว นอกจากนี้ปัญหาความเหลื่อมล้ำยังเป็นประเด็นสำคัญที่จะต้องได้รับการแก้ไขเพื่อมิให้เป็นอุปสรรคต่อการพัฒนาในอนาคต นโยบายเศรษฐกิจของรัฐบาล จึงมุ่งเน้นการเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืนเร่งให้เศรษฐกิจขยายตัวเต็มที่ตามศักยภาพ ขณะเดียวกันจะต้องส่งเสริมการกระจายรายได้และขยายโอกาสในการเข้าถึงบริการและปัจจัยการผลิตให้มีความเป็นธรรม สร้างสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจให้เอื้ออำนวยต่อการประกอบกิจกรรมทางเศรษฐกิจของภาคเอกชนให้เป็นกลไกหลักในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศ มีการดำเนินนโยบายการเงินและการคลังที่สอดคล้องกัน เพื่อสร้างเสถียรภาพของระดับราคา เสถียรภาพทางการคลังของประเทศ และเสถียรภาพของระบบการเงินเพื่อเป็นภูมิคุ้มกันต่อความเสี่ยงต่างๆ นอกจากนี้รัฐบาลยังให้ความสำคัญกับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน โดยเฉพาะการขนส่งในระบบรางเพื่อลดต้นทุนการผลิต กำหนดนโยบายด้านพลังงานที่เหมาะสมเพื่อสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันในภาคการลงทุนและการผลิตของไทย ทั้งนี้จะเพิ่มบทบาทให้ภาคเอกชนในการเข้าร่วมลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานและปรับปรุงรัฐวิสาหกิจให้มีประสิทธิภาพเพื่อลดภาระทางการคลังภาครัฐในภาคการผลิตนั้นรัฐบาลจะสร้างความแข็งแกร่งให้ภาคการผลิตให้สามารถพึ่งตนเองได้เพิ่มผลผลิตการผลิตและมุ่งเน้นการผลิตบนฐาน นวัตกรรม องค์ความรู้และเทคโนโลยี เพื่อเพิ่มมูลค่าทางเศรษฐกิจ เพื่อให้ธุรกิจไทยสามารถแข่งขันได้ในเวทีโลกและเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน โดยมีเป้าหมาย ตัวชี้วัด กลยุทธ์ วิธีดำเนินการที่สำคัญ ดังนี้

- 1) นโยบายเศรษฐกิจมหภาค
- 2) นโยบายสร้างรายได้
- 3) นโยบายปรับโครงสร้างเศรษฐกิจ
 - 3.1) ภาคเกษตร
 - 3.2) ภาคอุตสาหกรรม
 - 3.3) ภาคการท่องเที่ยว การบริการ และการกีฬา
 - 3.4) ภาคการตลาด การค้าและการลงทุน
- 4) นโยบายโครงสร้างพื้นฐาน การพัฒนาระบบรางเพื่อขนส่งมวลชน และการบริหารจัดการระบบขนส่งสินค้าและบริการ
- 5) นโยบายพลังงาน
- 6) นโยบายเทคโนโลยีสารสนเทศ

นโยบายที่ 4 นโยบายสังคมและคุณภาพชีวิต

การดำเนินนโยบายสังคมและคุณภาพชีวิตของรัฐบาลมุ่งให้คนไทยมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีศักยภาพ และอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุขในสังคมที่มีคุณภาพ โดยรัฐบาลจะเร่งพัฒนาคุณภาพการศึกษายกระดับองค์ความรู้ให้ได้มาตรฐานสากล สร้างโอกาสทางการศึกษาแก่ประชากรทุกกลุ่ม พร้อมทั้งปฏิรูประบบการผลิตครูปรับปรุง ระบบเงินเดือน ค่าตอบแทน แก้ปัญหาหนี้สินครู เร่งพัฒนาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาให้ทัดเทียมกับนานาชาติ สนับสนุนการวิจัยและพัฒนาเพื่อสร้างทุนปัญญาของชาติ และเพิ่มขีดความสามารถของทรัพยากรมนุษย์ เพื่อรองรับการเปิดเสรีประชาคมอาเซียน รวมทั้งส่งเสริมให้ผู้

ต้องการมีงานทำและสถานประกอบการเข้าถึงข้อมูล ข่าวสาร ตำแหน่งงานว่างและความต้องการแรงงานได้ โดยสะดวกให้การคุ้มครองแรงงาน ดูแลหลักประกันความมั่นคงในการทำงานแก่ผู้ใช้แรงงานตามกฎหมาย แรงยกระดับแรงงานให้ประเทศไทยเป็นประเทศที่ใช้แรงงานมีฝีมือทั้งระบบ และจัดระบบบริหารจัดการเพื่อจัดระเบียบแรงงานข้ามชาติ เพื่อรองรับการเคลื่อนย้ายแรงงานเสรีภายใต้ ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ตลอดจนให้ความสำคัญกับการลงทุนด้านบริการสุขภาพ โดยมุ่งพัฒนาคุณภาพการให้บริการสุขภาพทั้งระบบ อย่างบูรณาการเชื่อมโยงในระดับ จัดให้มีระบบสารสนเทศทางสาธารณสุขที่มีประสิทธิภาพ พัฒนาสถาน บริการปฐมภูมิที่สมบูรณ์แบบทั่วประเทศควบคู่กับผลิตบุคลากรทางด้านสาธารณสุขให้เพียงพอกับประชากรในพื้นที่และพัฒนาขีดความสามารถของอาสาสมัครสาธารณสุข พัฒนาคุณภาพชีวิตประชากร ตั้งแต่ในช่วง ตั้งครรภ์และทุกช่วงวัย จัดให้มีมาตรการสร้างสุขภาพเพื่อลดอัตราป่วย ตายและผลกระทบจากโรคไม่ติดต่อ เรื้อรัง และขับเคลื่อนให้ประเทศไทยเป็นเลิศในผลิตภัณฑ์และการบริการด้านสุขภาพและการรักษาพยาบาลใน ภูมิภาคเอเชีย นอกจากนี้รัฐบาลจะดำเนินการให้ศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรมมีบทบาทนำในการร่วมเทิดทูน สถาบันหลักและร่วมสร้างประเทศไทยให้เป็นประเทศที่อยู่สบาย อนุรักษ์ ทำนุบำรุงและบูรณปฏิสังขรณ์แหล่ง ศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม โบราณสถาน โบราณวัตถุ และให้บุคลากรทางด้านศาสนา ศิลปวัฒนธรรมทุกแขนง ทุกสาขาอาชีพได้รับการดูแลและมีคุณภาพชีวิตที่ดี ส่งเสริมความร่วมมือและเชื่อมโยงทางวัฒนธรรมและ เสริมสร้างความสัมพันธ์อันดีกับอารยประเทศและประชาคมอาเซียน พร้อมทั้งนำวิถีชีวิตศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น มาสร้างงานสร้างอาชีพ สร้างผลิตภัณฑ์และบริการด้านวัฒนธรรมท้องถิ่นให้เป็น วัฒนธรรม สร้างสรรค์ สำหรับการส่งเสริมความมั่นคงของชีวิตและสังคม รัฐบาลมุ่งพัฒนาให้ครอบครัวและ สังคมไทยมีความมั่นคงอบอุ่น สนับสนุนบทบาทของคณะสงฆ์และผู้นำทางศาสนาให้เป็นที่ยึดเหนี่ยวทางจิตใจ ของประชาชน ขจัดการเลิอกปฏิบัติและการละเมิดสิทธิมนุษยชนในทุกรูปแบบควบคุมแหล่งอบายมุขสิ่งเสพติด และป้องกันปราบปราม และลงโทษอย่างจริงจังต่อผู้กระทำความผิดให้โอกาสประชาชนที่มีฐานะยากจนได้มีที่ อยู่อาศัยเป็นของตนเอง อีกทั้ง สนับสนุนบทบาทของสตรีไทยในการมีส่วนร่วมพัฒนาประเทศ ปกป้องสิทธิของ สตรี จัดตั้งอำนวยความสะดวกสาธารณะ พัฒนาศักยภาพของอนามัย ให้การสงเคราะห์จัดการศึกษา จัด สวัสดิการและหาอาชีพให้แก่ผู้ด้อยโอกาส ผู้พิการหรือทุพพลภาพ รวมทั้งส่งเสริมการเรียนรู้การเดินทางและการ ใช้การขนส่งอย่างปลอดภัยโดยน้อมนำหลักการแก้ไขปัญหายาเสพติดตามแนวพระราชดำริไปสู่การปฏิบัติและ ถือเป็น “วาระแห่งชาติ” โดยมีเป้าประสงค์ เชนนโยบาย ตัวชี้วัด กลยุทธ์และวิธีการดำเนินการในแต่ละ นโยบาย ดังนี้

- 1) นโยบายการศึกษา
- 2) นโยบายแรงงาน
- 3) นโยบายพัฒนาสุขภาพของประชาชน
- 4) นโยบายศาสนา ศิลปะและวัฒนธรรม
- 5) นโยบายความมั่นคงของชีวิตและสังคม

นโยบายที่ 5 ที่ดิน ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

รัฐบาลได้ยึดหลักการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมควบคู่ไปกับการอนุรักษ์และฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และเพิ่มบทบาทภาคประชาชนและชุมชนให้เข้ามามีส่วนร่วมในการ บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดความสมดุลและยั่งยืน โดยให้ความสำคัญกับการ อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้และสัตว์ป่า ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง รวมทั้งดูแลรักษาคุณภาพ สิ่งแวดล้อมและเร่งรัดการควบคุมมลพิษ ทั้งการจัดการมลพิษทางน้ำ การจัดการมลพิษทางอากาศและเสียง

การจัดการขยะมูลฝอยของเสียอันตรายและสารอันตรายควบคู่กับการบริหารจัดการ เพื่อป้องกันแก้ไขปัญหามลพิษสิ่งแวดล้อมที่ส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศและชุมชนท้องถิ่น ตลอดจนการพัฒนากฎหมายสิ่งแวดล้อมและการบังคับใช้กฎหมายและสร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์ที่ดินและทรัพยากรธรรมชาติ พัฒนาระบบการบริหารจัดการโดยมุ่งให้มีการใช้ประโยชน์ทรัพยากรที่มีอยู่จำกัดให้เป็นไปอย่างยั่งยืนสอดคล้องกับศักยภาพของระบบนิเวศ คำนึงถึงวิถีชีวิตของชุมชนเพื่อแก้ไขปัญหาความขัดแย้ง พร้อมทั้งส่งเสริมและสร้างความตระหนักและจิตสำนึกทางด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมให้มีการบริหารจัดการน้ำ อย่างบูรณาการ มีการสร้างภูมิคุ้มกันและเตรียมความพร้อม ในการรองรับและปรับตัวต่อผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศและพิบัติภัยธรรมชาติ ควบคู่ไปกับการพัฒนาองค์ความรู้ในการบริหารจัดการด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยได้กำหนดเป้าประสงค์เชิงนโยบายและเป้าหมาย/ ตัวชี้วัด กลยุทธ์และวิธีดำเนินการที่สำคัญ ดังนี้

- 1) อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรป่าไม้และสัตว์
- 2) อนุรักษ์และฟื้นฟูทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง
- 3) ดูแลรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมและเร่งรัดการควบคุมมลพิษ
- 4) สร้างความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำในการใช้ประโยชน์ที่ดินและทรัพยากรธรรมชาติ
- 5) ส่งเสริมและสร้างความตระหนักและจิตสำนึกทางด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- 6) ส่งเสริมให้มีการบริหารจัดการน้ำอย่างบูรณาการ
- 7) สร้างภูมิคุ้มกันและเตรียมความพร้อมในการรองรับและปรับตัวต่อผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศและพิบัติภัยธรรมชาติ
- 8) พัฒนาองค์ความรู้ในการบริหารจัดการด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

นโยบายที่ 6 วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและนวัตกรรม

รัฐบาลได้ให้ความสำคัญต่อการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและนวัตกรรม เพื่อเป็นปัจจัยสำคัญในการขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจสังคมและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งการสร้างศักยภาพความสามารถในการแข่งขันของประเทศ โดยรัฐบาลจะเร่งพัฒนาประเทศไทยให้เป็นสังคมที่อยู่บนพื้นฐานขององค์ความรู้ด้วยการเสริมสร้างความรู้ด้านวิทยาศาสตร์ให้ประชาชนได้ใช้ในชีวิตประจำวัน เร่งสร้างนักวิทยาศาสตร์ นักวิจัยและครูวิทยาศาสตร์ให้เพียงพอต่อความต้องการของประเทศ สนับสนุนและส่งเสริมความร่วมมือระหว่างภาครัฐเอกชนและสถาบันการศึกษาขั้นสูงในการ ลงทุนวิจัยและพัฒนา และถ่ายทอดเทคโนโลยีเพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม จัดระบบบริหารงานวิจัยให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด รวมทั้งส่งเสริมการใช้ข้อมูลเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศเพื่อการบริหารจัดการทรัพยากร ธรรมชาติและการพัฒนาประเทศในด้านต่าง ๆ ทั้งนี้ รัฐบาลได้กำหนดแนวทางการขับเคลื่อนการพัฒนาวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี การวิจัยและนวัตกรรม โดยมีเป้าหมาย/ตัวชี้วัด กลยุทธ์ และวิธีการดำเนินการที่สำคัญ ดังนี้

- 1) เร่งพัฒนาให้ประเทศไทยเป็นสังคมที่อยู่บนพื้นฐานขององค์ความรู้
- 2) เร่งสร้างนักวิทยาศาสตร์ นักวิจัยและครูวิทยาศาสตร์ให้เพียงพอต่อความต้องการของประเทศ

- 3) สนับสนุนและส่งเสริมให้เกิดการลงทุนและความร่วมมือระหว่างภาครัฐและเอกชน

- 4) จัดระบบบริหารงานวิจัยให้เกิดประสิทธิภาพสูง
- 5) ส่งเสริมการใช้ข้อมูลเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ

นโยบายที่ 7 การต่างประเทศและเศรษฐกิจระหว่างประเทศ

รัฐบาลจะดำเนินนโยบายการต่างประเทศและเศรษฐกิจระหว่างประเทศเพื่อส่งเสริมและรักษาผลประโยชน์ของประเทศชาติและประชาชน โดยเร่งฟื้นฟูความสัมพันธ์และพัฒนาความร่วมมือกับประเทศเพื่อนบ้านและนานาชาติ เพื่อสนับสนุนการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจในภูมิภาคร่วมกันอย่างยั่งยืน และเร่งดำเนินการตามข้อผูกพันในการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนในปี ๒๕๕๘ ทั้งในมิติเศรษฐกิจ สังคม และความมั่นคง ตลอดจนการเชื่อมโยงเส้นทางคมนาคมขนส่งภายในภูมิภาคและเชื่อมโยงกับภูมิภาคอื่นๆ รัฐบาลจะมุ่งเน้นการส่งเสริมความร่วมมือทั้งภาครัฐ เอกชน ประชาชนและสื่อมวลชนเพื่อเสริมสร้างพัฒนาความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้าน สร้างความสามัคคี และส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศอาเซียน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการจัดตั้งประชาคมอาเซียน รวมทั้งเตรียมความพร้อมของทุกภาคส่วนในการเข้าสู่ประชาคมอาเซียนในปี พ.ศ. ๒๕๕๘ ตลอดจนเสริมสร้างบทบาทที่เด่นชัด สร้างสรรค์และส่งเสริมรักษาผลประโยชน์ของประเทศในองค์การระหว่างประเทศโดยเฉพาะเวทีสหประชาชาติ องค์การการค้าโลก เอเปค และกรอบความร่วมมือที่กำลังพัฒนาขึ้นในภูมิภาคเอเชียแปซิฟิก เพื่อรักษาสันติภาพความเท่าเทียมกันและความมั่นคง ส่งเสริมกระบวนการประชาธิปไตย สิทธิมนุษยชน การรักษาคำมั่นต่อความเป็นมนุษย์การส่งเสริมมนุษยธรรมสากล การปกป้องรักษาสิ่งแวดล้อม การใช้ทรัพยากรธรรมชาติร่วมกันระหว่างประเทศ เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนตลอดจนร่วมมือในการแก้ไขปัญหาข้ามชาติทุกด้านที่ส่งผลกระทบต่อความมั่นคงของมนุษย์ รัฐบาลจะกระชับความร่วมมือและความเป็นหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์กับประเทศกลุ่มประเทศและองค์การระหว่างประเทศที่มีบทบาทสำคัญของโลก เพื่อเสริมสร้างความเชื่อมั่นในประเทศไทย สนับสนุนการเข้าถึงในระดับประชาชนของนานาชาติ พร้อมทั้งส่งเสริมภาพลักษณ์ที่ดีและความร่วมมือทางวิชาการกับประเทศกำลังพัฒนาเพื่อสร้างทัศนคติในทางบวกต่อประชาชนชาวไทยและประเทศไทย รวมทั้งส่งเสริมความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับประเทศมุสลิมและองค์กรอิสลามระหว่างประเทศเพื่อให้มีบทบาทที่สร้างสรรค์ และเป็นกลางต่อแนวทางการจัดการภายในของประเทศไทย ส่งเสริมการรับรู้และความเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับปัญหาเรื่องพรมแดนและการเปลี่ยนแปลงในโลกที่มีผลกระทบต่อประเทศไทย คุ้มครองผลประโยชน์ของคนไทยดูแลคนไทยและแรงงานไทยในต่างประเทศ รวมทั้งส่งเสริมการใช้ประโยชน์จากโครงข่ายคมนาคมขนส่งในภูมิภาคอาเซียนและอนุภูมิภาคให้เป็นประโยชน์ต่อการขยายฐานเศรษฐกิจทั้งการผลิตและการลงทุน ทั้งนี้ โดยเน้นการประสานการดำเนินงานของส่วนราชการในต่างประเทศตามแนวนโยบายที่มิตประเทศไทยเพื่อให้การดำเนินงานด้านการต่างประเทศและ เศรษฐกิจระหว่างประเทศมีประสิทธิภาพประสิทธิผลและมีคุณภาพ โดยมีเป้าประสงค์เชิงนโยบาย เป้าหมาย/ ตัวชี้วัด กลยุทธ์วิธีดำเนินการที่สำคัญ ดังนี้

- 1) เร่งส่งเสริมและพัฒนาความสัมพันธ์กับประเทศเพื่อนบ้าน
- 2) สร้างความสามัคคีและส่งเสริมความร่วมมือระหว่างประเทศอาเซียน
- 3) เสริมสร้างบทบาทที่สร้างสรรค์และส่งเสริมผลประโยชน์ของชาติในองค์การระหว่างประเทศ โดยเฉพาะเวทีสหประชาชาติและองค์การระดับภูมิภาคต่าง ๆ
- 4) กระชับความร่วมมือและความเป็นหุ้นส่วนทางยุทธศาสตร์กับประเทศ และองค์การระหว่างประเทศ เพื่อเสริมสร้างความเชื่อมั่น ภูมิคุ้มกันและขีดความสามารถในการแข่งขันในเศรษฐกิจไทย

- 5) สนับสนุนการเข้าถึงในระดับประชาชนของนานาชาติ และส่งเสริมภาพลักษณ์ที่ดี และความร่วมมือทางวิชาการกับประเทศกำลังพัฒนาเพื่อให้มีทัศนคติในทางบวกต่อประชาชนและประเทศไทย
- 6) ส่งเสริมการรับรู้และเข้าใจของประชาชนเกี่ยวกับปัญหาเรื่องพรมแดนและการเปลี่ยนแปลงในโลกที่มีผลกระทบต่อประเทศไทย เพื่อก่อให้เกิดฉันทามติในการกำหนดนโยบายและดำเนินนโยบายต่างประเทศ
- 7) สนับสนุนการทูตเพื่อประชาชน คุ่มครองผลประโยชน์ของคนไทย ดูแลคนไทยและแรงงานไทยในต่างประเทศ
- 8) ใช้ประโยชน์จากโครงข่ายคมนาคมขนส่งในภูมิภาคอาเซียนและอนุภาคให้เป็นประโยชน์ต่อการขยายฐานเศรษฐกิจทั้งการผลิตและการลงทุน
- 9) ประสานการดำเนินงานของส่วนราชการในต่างประเทศตามแนวทางนโยบายที่ประเทศไทย
- 10) ส่งเสริมความร่วมมืออย่างใกล้ชิดกับประเทศมุสลิมและองค์กรอิสลามระหว่างประเทศ

นโยบายที่ 8 การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

รัฐบาลจะพัฒนาระบบการบริหารงานภาครัฐ เพื่อให้ส่วนราชการและหน่วยงานของรัฐมีความพร้อมและกำลังคนที่มีขีดความสามารถในการปฏิบัติงาน เพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพเกิดประสิทธิผล มีความคุ้มค่า โปร่งใส และเกิดความเป็นธรรมในการให้บริการสาธารณะ ส่งเสริมนโยบายการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เพื่อสามารถให้บริการสาธารณะที่ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และจะปฏิรูปกฎหมายและพัฒนากระบวนการยุติธรรมทั้งระบบให้มีความทันสมัยภายใต้หลักนิติธรรมและความเสมอภาค ส่งเสริมให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการดำเนินนโยบายสาธารณะและร่วมในกระบวนการยุติธรรมภายใต้หลักการยุติธรรมชุมชน พร้อมทั้งส่งเสริมให้ประชาชนมีโอกาสได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารจากทางราชการและสื่อสารมวลชนทุกประเภทได้อย่างกว้างขวางรวดเร็ว ถูกต้อง แท้จริงและเป็นธรรม เพื่อให้เกิดการบริหารราชการแผ่นดินที่ดีโดยมีเป้าหมาย/ตัวชี้วัด กลยุทธ์ วิธีดำเนินการที่สำคัญ ดังนี้

- 1) ประสิทธิภาพการบริหารราชการแผ่นดิน
- 2) กฎหมายและการยุติธรรม
- 3) ส่งเสริมให้ประชาชนมีโอกาสได้รับรู้ข้อมูลข่าวสารจากทางราชการ สื่อสารมวลชนและสื่อสารมวลชนทุกประเภทได้อย่างกว้างขวาง รวดเร็ว ถูกต้อง เป็นธรรม

(๔) ยุทธศาสตร์ประเทศ (country Strategy)

ยุทธศาสตร์ประเทศ (country Strategy) จัดทำขึ้นจากประชุมเชิงปฏิบัติการหัวหน้าส่วนราชการ ระดับกระทรวงหรือเทียบเท่าวาระพิเศษ เมื่อวันที่ 13 ตุลาคม 2555 ณ โรงแรมเชอราตัน พัทยา จังหวัดชลบุรี เพื่อร่วมกันวางยุทธศาสตร์ วิสัยทัศน์ เป้าหมายและแนวทางในการทำงานร่วมกันในปีงบประมาณ 2556 และเป็นกรอบในการจัดทำงบประมาณปี 2557 ตลอดจนแลกเปลี่ยนความเห็นเกี่ยวกับภาพรวมของการทำงานร่วมกันในรอบปีที่ผ่านมา ซึ่งเดิมประกอบด้วย 4 ยุทธศาสตร์ 28 ประเด็นหลัก 56 แนวทางการดำเนินการ รวมทั้งได้มีการบูรณาการร่วมกับยุทธศาสตร์การเข้าประชุมอาเซียน (ASEN Strategy) จากการประชุมเชิงปฏิบัติการการเข้าสู่ ประชาคมอาเซียน ปี 2558 ครั้งที่ 2 เมื่อวันที่ 24 ตุลาคม 2555 ณ ห้องประชุม 501 ตึกบัญชาการ ทำเนียบ รัฐบาล เพื่อเตรียมความพร้อมของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ใน

การเข้าสู่ประชาคมอาเซียน ซึ่งเดิมประกอบด้วย 8 ยุทธศาสตร์ โดยหลังจากการบูรณาการเป็นยุทธศาสตร์ประเทศ (Country Strategy) ประกอบด้วย 4 ยุทธศาสตร์ 30 ประเด็นหลัก 79 แนวทางการดำเนินการเพื่อเป็นกรอบการจัดสรรงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2557 โดยมีรายละเอียดดังนี้

๔.๑ วิสัยทัศน์

“ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขัน คนไทยอยู่ดีกินดี มีความเสมอภาคและเป็นธรรม”

๔.๒ หลักการของยุทธศาสตร์

“ ต่อยอดรายได้จากฐานเดิม สร้างรายได้จากโอกาสใหม่ เพื่อความสมดุลและการพัฒนาอย่างยั่งยืน”

๔.๓ วัตถุประสงค์

1. รักษาฐานรายได้เดิม และสร้างรายได้ใหม่
2. เพิ่มประสิทธิภาพของระบบการผลิต (ต้องผลิตสินค้าได้เร็วกว่าปัจจุบัน)
3. ลดต้นทุนให้กับธุรกิจ (ด้วยการลดต้นทุนค่าขนส่งและโลจิสติกส์)

๔.๔ เป้าหมายเชิงยุทธศาสตร์

1. การเพิ่มรายได้จากฐานเดิม
2. การสร้างรายได้จากโอกาสใหม่
3. การลดรายจ่าย
4. การเพิ่มประสิทธิภาพในการแข่งขัน

๔.๕ ยุทธศาสตร์การพัฒนา

- (1) ยุทธศาสตร์ที่ 1 การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศเพื่อหลุดพ้น จากประเทศรายได้ปานกลาง (Growth & Competitiveness)
- (2) ยุทธศาสตร์ที่ 2 การลดความเหลื่อมล้ำ (Inclusive Growth)
- (3) ยุทธศาสตร์ที่ 3 การเติบโตที่มีต่อสิ่งแวดล้อม (Green Growth)
- (4) ยุทธศาสตร์ที่ 4 การสร้างความสมดุลและปรับระบบบริหารจัดการภาครัฐ (internet Process)

(๕) ยุทธศาสตร์การพัฒนาพื้นที่

๕.๑ ภาคกลางและภาคตะวันออก

- (1) กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 1 ประกอบด้วย นนทบุรี ปทุมธานี พระนครศรีอยุธยา และสระบุรี ควรเน้นการรักษาสภาพแวดล้อม ส่งเสริมสนับสนุนการสร้างรายได้และมีการทำ พัฒนานุรักษ์แหล่งท่องเที่ยวเพื่อให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวทางมรดกโลก การแก้ปัญหา น้ำท่วม
- (2) กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนบน 2 ประกอบด้วย ชัยนาท ลพบุรี สิงห์บุรี และอ่างทอง ควรเน้นการรักษาความมั่นคงทางอาหารโดยการดูแลและรักษาฐานทรัพยากรเกษตรที่สำคัญ การสร้างมูลค่าเพิ่ม ผลิตภัณฑ์หลักในพื้นที่ ส่งเสริมการใช้ประโยชน์วัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรและอุตสาหกรรม พัฒนาการผลิตอาหาร ส่งออกประเภทธัญพืช พืชไร่ และปศุสัตว์ พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์และผลิตภัณฑ์จากภูมิปัญญาท้องถิ่น และพัฒนาเส้นทางขนส่งตลอดลำน้ำ การแก้ปัญหา น้ำท่วม

(3) กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 1 ประกอบด้วย นครปฐม ราชบุรี และ สุพรรณบุรี ควรเน้นพัฒนาส่งเสริมและสนับสนุนสินค้าเกษตรอุตสาหกรรมด้วยระบบการผลิตที่ปลอดภัยต่อสิ่งแวดล้อม ส่งเสริม การท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(4) กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง 2 ประกอบด้วย เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ สมุทรสาคร และสมุทรสงคราม ควรเน้นสนับสนุนการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การสนับสนุน การประมงครบวงจรและอุตสาหกรรมต่อเนื่อง การแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรและสัตว์น้ำ พัฒนาเครือข่ายการท่องเที่ยวเชื่อมโยงสหภาพพม่าและฝั่งอ่าวไทยตะวันออก - ตะวันตก

(5) กลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนกลาง ประกอบด้วย สมุทรปราการ ฉะเชิงเทรา นครนายก ปราจีนบุรี และสระแก้ว ควรเน้นการสร้างมูลค่าการผลิตให้สูงขึ้น การป้องกันการขยายตัวของพื้นที่ที่ชุมชนและอุตสาหกรรมเพื่อไม่ให้บุกรุกพื้นที่เกษตรที่อุดมสมบูรณ์ เพิ่มประสิทธิภาพและมาตรฐาน ด้านความปลอดภัยของสินค้าเกษตรเพิ่มประสิทธิภาพระบบโลจิสติกส์ให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

(6) กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกประกอบด้วย ชลบุรี ระยอง ตราด และจันทบุรี ควรมุ่งเน้นการเร่งแก้ไขปัญหาการขาดแคลนน้ำจากภาวะฝนแล้งให้เพียงพอต่อการอุปโภค บริโภค และ อุตสาหกรรมในพื้นที่จังหวัดชลบุรี - ระยอง บริหารจัดการด้านการผลิต การแปรรูป และระบบการกระจาย สินค้าและการตลาด ส่งเสริมการประมงแบบเพาะเลี้ยงชายฝั่งในจังหวัดจันทบุรีและตราด พร้อมฟื้นฟูอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรมชาติชายฝั่งทะเล สนับสนุนอุตสาหกรรมอัญมณี จัดระเบียบแหล่งท่องเที่ยว เร่งรัดปรับปรุงและ ขยายระบบโครงข่ายการคมนาคมขนส่งให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น และพัฒนาความรู้และทักษะฝีมือแรงงาน ให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาด

(๖) แผนพัฒนาจังหวัดราชบุรี (พ.ศ. 2558 – 2561)

๖.๑ วิสัยทัศน์

“ผู้นำเกษตรปลอดภัย มุ่งให้เป็นเมืองน่าอยู่ และใช้ทุนทางปัญญาสร้างรายได้ ”

๖.2 พันธกิจ

1. ดำเนินการยกระดับคุณภาพและมาตรฐานสินค้าและบริการให้เป็นสินค้ามีคุณภาพ ปลอดภัยและเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัด
2. พัฒนาครอบครัวและชุมชนให้เข้มแข็ง สร้างวินัยทางสังคม ตลอดจนการพัฒนา ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการเป็นเมืองที่น่าอยู่

๖.3 เป้าประสงค์โดยรวม

1. เพิ่มประสิทธิภาพระบบการผลิตจากภาคเกษตรกรรม อุตสาหกรรม การท่องเที่ยวและบริการ
2. คุณภาพชีวิตของประชาชนสูงขึ้น
3. มีการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๖.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด

1) ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาสินค้าเกษตรปลอดภัยเพื่อเพิ่มมูลค่าการผลิต

ให้ความสำคัญในการยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรจังหวัดราชบุรี โดยการสร้างความรู้ความเข้าใจ และยกระดับความเชี่ยวชาญแก่เกษตรกร สถาบันเกษตรกร กลุ่มอาชีพวิสาหกิจชุมชน ผู้ประกอบการ โดยการนำเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้ในการพัฒนากระบวนการผลิต เพื่อลดต้นทุนการผลิต การใช้พลังงานทดแทนพัฒนามาตรฐานการผลิตให้สินค้าและบริการที่สำคัญของจังหวัดราชบุรีเป็นที่ยอมรับของตลาดและผู้บริโภค เช่น สินค้าเกษตรปลอดภัย และมีการพัฒนามาตรฐานการผลิตสินค้าเกษตรเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

๒) ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 2 การส่งเสริมการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและเพิ่มมูลค่าผลผลิตเชิงสร้างสรรค์

ส่งเสริมและพัฒนาเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์ (Creative Economy) จากสินค้าบริการและการท่องเที่ยวตลอดจนสนับสนุนบุคลากรที่มีความคิดสร้างสรรค์ และมีทักษะทางศิลปะในการสร้างสรรค์งานที่มีคุณค่า การใช้องค์ความรู้และภูมิปัญญาท้องถิ่นมาสร้างมูลค่าเพิ่มสินค้าและบริการ โดยการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการท่องเที่ยว ผู้ผลิตสินค้า OTOP งานฝีมือและหัตถกรรม ศิลปะการแสดงพื้นบ้าน และงานสถาปัตยกรรม

3) ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 3 พัฒนาสังคมคุณธรรมและชุมชนเข้มแข็ง

ให้ความสำคัญกับการดำเนินการส่งเสริมให้มีการน้อมนำแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเป็นแนวทางการดำรงชีวิตการสร้างครอบครัวอบอุ่น ชุมชนเข้มแข็งพึ่งตนเองได้ องค์กรชุมชนมีประสิทธิภาพ ประชาชนได้รับการส่งเสริมการเรียนรู้ มีสุขภาวะเหมาะสม การบังคับใช้กฎหมายทั่วถึงและเป็นธรรม สร้างวินัยทางสังคม สร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน แก้ไขปัญหาการว่างงาน แก้ไขปัญหายาเสพติด ตลอดจนแก้ไขปัญหาเด็ก และเยาวชนในกลุ่มเสี่ยง

4) ประเด็นยุทธศาสตร์ 4 พัฒนาความอุดมสมบูรณ์และคุณภาพทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เป็นเมืองน่าอยู่

ให้ความสำคัญกับการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างบูรณาการ เพิ่มพื้นที่ป่าและพื้นที่สีเขียว ระบบเตือนภัย การบริหารจัดการน้ำการจัดการปัญหาขยะมูลฝอยลดมลพิษทางน้ำทรัพยากรถูกใช้อย่างยั่งยืนรู้คุณค่า ปรับสภาพแวดล้อมและภูมิทัศน์ให้เป็นเมืองน่าอยู่

5) ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 5 การเสริมสร้างความมั่นคงของพื้นที่

ให้ความสำคัญในการเสริมสร้างสถานะแวดล้อมที่สันติสุข การสร้างความสมานฉันท์และสร้างภูมิคุ้มกันในสังคมทุกระดับลดความเสี่ยงผลกระทบจากภัยคุกคาม

(๗) ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดราชบุรี

๗.๑ วิสัยทัศน์ (Vission)

“ เมืองน่าอยู่ เกษตรสู่สากล ชุมชนเข้มแข็ง ส่งเสริมการศึกษาและพัฒนากการ
ท่องเที่ยวอย่างยั่งยืน ”

๗.๒ พันธกิจ (Mission)

- 1) พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภคและสาธารณูปการ
- 2) ส่งเสริมระบบการวางผังเมืองรวมจังหวัดให้เป็นเมืองน่าอยู่
- 3) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เป็น
เมืองน่าอยู่
- 4) ส่งเสริมและพัฒนาระบบการกำจัดขยะมูลฝอยและระบบบำบัดน้ำเสีย
- 5) การรักษาความสงบเรียบร้อยและการป้องกันบรรเทาสาธารณภัย
- 6) ส่งเสริมการดำเนินงานตามแนวของเศรษฐกิจพอเพียง
- 7) สนับสนุนและเสริมสร้างความเข้มแข็งในภาคการเกษตรและเพิ่มมูลค่าผลผลิต
ทางการเกษตร
- 8) ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร
- 9) ส่งเสริมคุณภาพชีวิตและการแก้ไขปัญหาสังคม
- 10) ส่งเสริมระบบการศึกษา ศาสนา ศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น
- 11) ส่งเสริมคุณธรรมและจริยธรรม
- 12) ส่งเสริมการท่องเที่ยวและกีฬา

๗.3 ยุทธศาสตร์การพัฒนา (Strategy)

- 1) ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 1 ด้านพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภคและ
สาธารณูปการ

แนวทางการพัฒนา

- พัฒนาระบบการคมนาคม การจัดการขนส่งและไฟฟ้าสาธารณะ
- พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการอุปโภค
- บริโภคและเกษตร ตลอดจนการป้องกันน้ำท่วม
- พัฒนาการวางผังการใช้ที่ดินให้เป็นเมืองน่าอยู่

2) ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 2 ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต

แนวทางการพัฒนา

- ส่งเสริมคุณภาพชีวิตและการแก้ไขปัญหาสังคม
- ส่งเสริมการศึกษาและกีฬา
- ส่งเสริมการสาธารณสุข สวัสดิการสังคม สวัสดิการชุมชนและนันทนาการ
- ส่งเสริมอาชีพและการดำเนินงานตามแนวของเศรษฐกิจพอเพียง

3) ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 3 ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย

แนวทางการพัฒนา

- สนับสนุนการป้องกันและแก้ไขปัญหาอาชญากรรม
- ส่งเสริมประชาธิปไตย ความเสมอภาค สิทธิเสรีภาพของประชาชน
- การรักษาความสงบเรียบร้อยและการป้องกันบรรเทาสาธารณภัย

4) ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 4 ด้านการวางแผน การส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว

แนวทางการพัฒนา

- การวางแผน การประสานแผนและการส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชนในการพัฒนาท้องถิ่น
- ส่งเสริมการท่องเที่ยวและการค้าชายแดน
- พัฒนาศักยภาพการผลิต การขนส่ง การแข่งขันและการเตรียมความพร้อมเพื่อรองรับการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)
- ส่งเสริมเศรษฐกิจชุมชน การพาณิชย์และการเสริมสร้างความเข้มแข็งในภาคการเกษตร
- การพัฒนาองค์กรและการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

5) ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 5 ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนา

- พัฒนาระบบการกำจัดและการบริหารจัดการขยะมูลฝอยและระบบบำบัดน้ำเสีย
- การบริหารจัดการและอนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- การจัดการสิ่งแวดล้อมและมลพิษต่าง ๆ

6) ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 6 ด้านศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

แนวทางการพัฒนา

- การส่งเสริมศาสนา ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น
- ส่งเสริมให้ประชาชนมีความตระหนักในสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์

๓.๑.๒ การใช้ผังเมืองรวมหรือผังเมืองเฉพาะในการกำหนดแนวทางพัฒนา

(๑) วัตถุประสงค์

เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาและการดำรงรักษาเมืองและบริเวณที่เกี่ยวข้องหรือชนบทในด้านการใช้ประโยชน์ในทรัพย์สิน การคมนาคมและการขนส่ง การสาธารณูปโภค บริการสาธารณะ และสภาพแวดล้อมในบริเวณแนวเขตตามแนวเขตที่ใช้บังคับผังเมืองรวมในท้องที่จังหวัดราชบุรีให้สอดคล้องกับการพัฒนาระบบเศรษฐกิจและสังคมของประเทศตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

(๒) นโยบายและมาตรการเพื่อจัดระบบการใช้ประโยชน์ที่ดิน

นโยบายและมาตรการเพื่อจัดระบบการใช้ประโยชน์ที่ดินโครงข่ายคมนาคมขนส่งและ
บริการสาธารณะให้มีประสิทธิภาพสามารถรองรับและสอดคล้องกับการขยายตัวของชุมชนในอนาคต รวมทั้ง
ส่งเสริมและพัฒนาเศรษฐกิจ มีดังนี้

- ๑) ส่งเสริมและพัฒนาจังหวัดราชบุรีให้เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรม
การเกษตรที่ปลอดภัยจากสารพิษ
- ๒) ส่งเสริมและพัฒนาด้านที่อยู่อาศัย พาณิชยกรรม และอุตสาหกรรมให้สอดคล้องกับ
การใช้ประโยชน์ที่ดิน การขยายตัวของชุมชน และระบบเศรษฐกิจของภาคตะวันตก
- ๓) ส่งเสริมและพัฒนาการศึกษาและการคมนาคมขนส่ง
- ๔) ส่งเสริมและพัฒนาการบริการทางสังคม การสาธารณสุขโรคและสาธารณสุขการ
ให้เพียงพอและได้มาตรฐาน
- ๕) ส่งเสริมและพัฒนาจังหวัดราชบุรีให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศและวิถีชุมชน
- ๖) ส่งเสริมและอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม โบราณสถาน และสภาพแวดล้อมที่มีคุณค่าทาง
ศิลปกรรม สถาปัตยกรรม ประวัติศาสตร์ และโบราณคดี
- ๗) อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

(3) การใช้ประโยชน์ที่ดิน

การใช้ประโยชน์ที่ดินตามแผนผังกำหนดการใช้ประโยชน์ที่ดินตามที่ได้จำแนกประเภท
ดังต่อไปนี้

- ๑) ที่ดินในบริเวณหมายเลข ๑.๑ ถึงหมายเลข ๑.๒๕ ที่กำหนดไว้เป็นสีชมพูให้เป็น
ที่ดินประเภทชุมชน
- ๒) ที่ดินในบริเวณหมายเลข ๒ ที่กำหนดไว้เป็นสีม่วง ให้เป็นที่ดินประเภทอุตสาหกรรม
และคลังสินค้า
- ๓) ที่ดินในบริเวณหมายเลข ๓.๑ ถึงหมายเลข ๓.๓๖ ที่กำหนดไว้เป็นสีเขียวให้เป็นที่
ดินประเภทชนบทและเกษตรกรรม
- ๔) ที่ดินในบริเวณหมายเลข ๔.๑ ถึงหมายเลข ๔.๒๖ ที่กำหนดไว้เป็นสีชาวมีกรอบ และ
เส้นทแยงสีเขียว ให้เป็นที่ดินประเภทอนุรักษ์ชนบทและเกษตรกรรม
- ๕) ที่ดินในบริเวณหมายเลข ๕.๑ ถึงหมายเลข ๕.๑๑ ที่กำหนดไว้เป็นสีเขียวมีกรอบ และ
เส้นทแยงสีน้ำตาล ให้เป็นที่ดินประเภทปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม
- ๖) ที่ดินในบริเวณหมายเลข ๖.๑ ถึงหมายเลข ๖.๕ ที่กำหนดไว้เป็นสีเขียวอ่อน ให้เป็น
ที่ดินประเภทที่โล่งเพื่อการนันทนาการและการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม
- ๗) ที่ดินในบริเวณหมายเลข ๗.๑ ถึงหมายเลข ๗.๑๒ ที่กำหนดไว้เป็นสีเขียวอ่อนมีเส้น
ทแยงสีขาว ให้เป็นที่ดินประเภทอนุรักษ์ป่าไม้
- ๘) ที่ดินในบริเวณหมายเลข ๘.๑ ถึงหมายเลข ๘.๖ ที่กำหนดไว้เป็นสีฟ้า ให้เป็นที่ดิน
ประเภทที่โล่งเพื่อการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม

ที่ดินประเภทชุมชน

ให้ใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อการอยู่อาศัย พาณิชยกรรม เกษตรกรรม สถาบันการศึกษา
สถาบันศาสนา สถาบันราชการ การสาธารณสุขโรคและสาธารณสุขการ สำหรับการใช้ประโยชน์ ที่ดิน

เพื่อกิจการอื่น ให้มีที่ว่างไม่น้อยกว่าร้อยละยี่สิบของแปลงที่ดินที่ยื่นขออนุญาตที่ดินประเภทนี้ ห้ามใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อกิจการตามที่กำหนด ดังต่อไปนี้

๑) โรงงานทุกจำพวกตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน เว้นแต่โรงงานตามประเภท ชนิด และ จำพวกที่กำหนดให้ดำเนินการได้ตามบัญชีท้ายกฎกระทรวงนี้ และโรงงานบำบัดน้ำเสียรวมของชุมชน

๒) คลังน้ำมันเชื้อเพลิงและสถานที่ที่ใช้ในการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิงที่ไม่ใช่ก๊าซปิโตรเลียมเหลวและก๊าซธรรมชาติ เพื่อจำหน่ายที่ต้องขออนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง เว้นแต่เป็นสถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิง

๓) สถานที่บรรจุก๊าซ สถานที่เก็บก๊าซ และห้องบรรจุก๊าซ สำหรับก๊าซปิโตรเลียมเหลวตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง แต่ไม่หมายความรวมถึงสถานบริการ ร้านจำหน่ายก๊าซสถานที่ใช้ ก๊าซ และสถานที่จำหน่ายอาหารที่ใช้ก๊าซ

๔) เลี้ยงม้า โค กระบือ สุกร แพะ แกะ ห่าน เป็ด ไก่ งู จระเข้ หรือสัตว์ป่าตามกฎหมายว่าด้วยการสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่าเพื่อการค้า

๕) จัดสรรที่ดินเพื่อประกอบอุตสาหกรรม

๖) ไซโลเก็บผลิตผลทางการเกษตร

๗) กำจัดมูลฝอย เว้นแต่เป็นการดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมกำหนด โดยได้รับความเห็นชอบจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ที่ดินประเภทอุตสาหกรรมและคลังสินค้า

ให้ใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่ออุตสาหกรรมหรือ เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรม คลังสินค้า สถาบันราชการ การสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ สำหรับการให้ประโยชน์ ที่ดินเพื่อกิจการอื่น ให้มีที่ว่างไม่น้อยกว่าร้อยละยี่สิบของแปลงที่ดินที่ยื่นขออนุญาตที่ดินประเภทนี้ ห้ามใช้ประโยชน์ ที่ดินเพื่อกิจการตามที่กำหนด ดังต่อไปนี้

๑) จัดสรรที่ดินเพื่อประกอบพาณิชยกรรม

๒) จัดสรรที่ดินเพื่อการอยู่อาศัย

๓) การประกอบพาณิชยกรรมประเภทอาคารขนาดใหญ่

๔) สถานสงเคราะห์หรือรับเลี้ยงเด็ก

๕) สถานสงเคราะห์หรือรับเลี้ยงคนชรา

ที่ดินประเภทชนบทและเกษตรกรรม

ให้ใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อเกษตรกรรมหรือ เกี่ยวข้องกับเกษตรกรรม การอยู่อาศัย สถาบันการศึกษา สถาบันศาสนา สถาบันราชการ การสาธารณูปโภคและ สาธารณูปการ สำหรับการให้ประโยชน์ที่ดินเพื่อกิจการอื่น ให้มีที่ว่างไม่น้อยกว่าร้อยละยี่สิบของแปลงที่ดินที่ยื่นขอ อนุญาตที่ดินประเภทนี้ ห้ามใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อกิจการตามที่กำหนด ดังต่อไปนี้

1) โรงงานทุกจำพวกตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน เว้นแต่โรงงานตามประเภท ชนิดและ จำพวกที่ กำหนดให้ดำเนินการได้ตามบัญชีท้ายกฎกระทรวงนี้ และโรงงานบำบัดน้ำเสียรวมของชุมชน หน้า ๔ เล่ม ๑๒๙ ตอนที่ ๑๑๒ ก ราชกิจจานุเบกษา ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

2) คลังน้ำมันเชื้อเพลิงและสถานที่ที่ใช้ในการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง ที่ไม่ใช่ก๊าซปิโตรเลียมเหลวและก๊าซธรรมชาติ เพื่อจำหน่ายที่ต้องขออนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง เว้นแต่เป็นสถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิง

3) สถานที่บรรจุก๊าซ สถานที่เก็บก๊าซ และห้องบรรจุก๊าซ สำหรับก๊าซปิโตรเลียมเหลว ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง แต่ไม่หมายความรวมถึงสถานบริการ ร้านจำหน่ายก๊าซสถานที่ใช้ก๊าซ และ สถานที่จำหน่ายอาหารที่ใช้ก๊าซ

๔) จัดสรรที่ดินเพื่อประกอบอุตสาหกรรม

๕) จัดสรรที่ดินเพื่อประกอบพาณิชยกรรม

๖) จัดสรรที่ดินเพื่อการอยู่อาศัย

๗) การอยู่อาศัยหรือประกอบพาณิชยกรรมประเภทอาคารขนาดใหญ่

ที่ดินประเภทอนุรักษ์ชนบทและเกษตรกรรม

ให้ใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อเกษตรกรรมหรือ เกี่ยวข้องกับเกษตรกรรม สถาบันการศึกษา สถาบันศาสนา สถาบันราชการ การสาธารณสุขโรคและสาธารณสุขการ และการอนุรักษ์และรักษา สภาพแวดล้อม สำหรับการใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อกิจการอื่นให้มีที่ว่างไม่น้อยกว่าร้อยละยี่สิบของแปลงที่ดินที่ยื่น ขออนุญาตที่ดินประเภทนี้ ห้ามใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อกิจการตามที่กำหนด ดังต่อไปนี้

๑) โรงงานทุกจำพวกตามกฎหมายว่าด้วยโรงงาน เว้นแต่โรงงานตามประเภทชนิดและ จำพวกที่กำหนดให้ดำเนินการได้ตามบัญชีท้ายกฎกระทรวงนี้ และโรงงานบำบัดน้ำเสียรวมของชุมชน

2) คลังน้ำมันเชื้อเพลิงและสถานที่ที่ใช้ในการเก็บรักษาน้ำมันเชื้อเพลิง ที่ไม่ใช่ก๊าซ ปิโตรเลียมเหลวและก๊าซธรรมชาติ เพื่อจำหน่ายที่ต้องขออนุญาตตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมัน เชื้อเพลิงเว้น แต่เป็นสถานบริการน้ำมันเชื้อเพลิง

๓) สถานที่บรรจุก๊าซ สถานที่เก็บก๊าซ และห้องบรรจุก๊าซ สำหรับก๊าซปิโตรเลียมเหลว ตามกฎหมายว่าด้วยการควบคุมน้ำมันเชื้อเพลิง แต่ไม่หมายความรวมถึงสถานบริการ ร้านจำหน่ายก๊าซสถานที่ ใช้ก๊าซ และ สถานที่จำหน่ายอาหารที่ใช้ก๊าซ

๔) โรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม

๕) จัดสรรที่ดินเพื่อประกอบอุตสาหกรรม

๖) จัดสรรที่ดินเพื่อประกอบพาณิชยกรรม

๗) จัดสรรที่ดินเพื่อการอยู่อาศัย

๘) การอยู่อาศัยหรือประกอบพาณิชยกรรมประเภทอาคารขนาดใหญ่

๙) สวนสนุก

๑๐) สนามกอล์ฟ

๑๑) กำจัดมูลฝอย เว้นแต่เป็นการดำเนินการตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่กระทรวง ทรพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมกำหนด โดยได้รับความเห็นชอบจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑๒) ซื้อขายหรือเก็บเศษวัสดุหน้า ๕ เล่ม ๑๒๙ ตอนที่ ๑๑๒ ก ราชกิจจานุเบกษา ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๕๕

ดินประเภทปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ให้ใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อการปฏิรูปที่ดินเพื่อ เกษตรกรรมตามกฎหมายว่าด้วยการปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรม การสาธารณสุขโรคและสาธารณสุขการหรือ สาธารณประโยชน์เท่านั้น

ที่ดินประเภทที่โล่งเพื่อนันทนาการและการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมเฉพาะที่ดิน ซึ่งเป็นของรัฐ ให้ใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อนันทนาการหรือเกี่ยวข้องกับนันทนาการ การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม หรือสาธารณประโยชน์เท่านั้นที่ดินประเภทนี้ซึ่งเอกชนเป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมายให้ใช้

ประโยชน์ที่ดิน เพื่อนันทนาการหรือเกี่ยวข้องกับนันทนาการ การรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม เกษตรกรรมหรือเกี่ยวข้องกับเกษตรกรรม การอยู่อาศัยซึ่งมิใช่การจัดสรรที่ดินที่มีความสูงของอาคารในที่ดินไม่เกิน ๖ เมตร โดยวัดจากระดับพื้นดินที่ก่อสร้างถึงพื้นดาดฟ้า สำหรับอาคารทรงจั่วหรือปั้นหยา ให้วัดจากระดับพื้นดินที่ก่อสร้างถึงยอดผนังของชั้นสูงสุด การสาธารณูปโภคและสาธารณูปการเท่านั้น

ที่ดินประเภทอนุรักษ์ป่าไม้ ให้ใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อการสงวนและคุ้มครองดูแลรักษาหรือบำรุงป่าไม้ สัตว์ป่า ต้นน้ำลำธาร และทรัพยากรธรรมชาติอื่น ๆ ตามมติคณะรัฐมนตรีและกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการป่าไม้ การสงวนและคุ้มครองสัตว์ป่า และการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติเท่านั้น ที่ดินประเภทนี้ซึ่งเอกชนเป็นเจ้าของหรือผู้ครอบครองโดยชอบด้วยกฎหมาย ให้ใช้ประโยชน์ที่ดิน เพื่อเกษตรกรรมหรือเกี่ยวข้องกับ เกษตรกรรม หรือการอยู่อาศัยประเภทบ้านเดี่ยวที่มีใช้การจัดสรรที่ดิน โดยมีความสูงของอาคารในที่ดินไม่เกิน ๖ เมตร โดยวัดจากระดับพื้นดินที่ก่อสร้างถึงพื้นดาดฟ้า สำหรับอาคารทรงจั่วหรือปั้นหยา ให้วัดจากระดับพื้นดินที่ก่อสร้างถึงยอดผนังของชั้นสูงสุด และขนาดพื้นที่อาคารไม่เกิน ๑,๖๐๐ ตารางเมตร เท่านั้น

ที่ดินประเภทที่โล่งเพื่อการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ให้ใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่อการ รักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมหรือเกี่ยวข้องกับการรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม และการประมง หรือสาธารณประโยชน์เท่านั้น ให้โรงงานที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการอยู่ก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้มีผลใช้บังคับและยังประกอบกิจการอยู่ขยายพื้นที่โรงงานได้เฉพาะในที่ดินแปลงเดียวกันหรือติดต่อกันเป็นแปลงเดียวกันกับแปลงที่ดินที่เป็นที่ตั้งของโรงงานเดิม ซึ่งเจ้าของโรงงานเดิมเป็นผู้ถือกรรมสิทธิ์หรือมีสิทธิครอบครองอยู่ก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้มีผลใช้บังคับหรือเป็นพื้นที่ในที่ดินที่เคยเป็นกรรมสิทธิ์หรือสิทธิครอบครองของเจ้าของโรงงานเดิมอยู่ก่อนวันที่กฎกระทรวงนี้มีผลใช้บังคับ ทั้งนี้ ไม่เกินหนึ่งเท่าของพื้นที่โรงงานที่ใช้ในการผลิตเดิมให้ผู้มีอำนาจอำนาจหน้าที่ในการควบคุมการก่อสร้างอาคารหรือการประกอบกิจการในเขตผังเมืองรวมปฏิบัติการให้เป็นไปตามกฎกระทรวงนี้

3.1.๓ การพัฒนาตามนโยบายของผู้บริหารองค์การบริหารส่วนตำบลดอนแร่

จะเคารพในสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์ และสนับสนุนการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นพระประมุขในการบริหารงาน และพัฒนาตำบลอบต.ดอนแร่ โดยใช้หลักธรรมาภิบาลในการบริหารจัดการ ที่ประกอบไปด้วย

๑. การมีส่วนร่วม หมายถึง การให้ประชาชน ได้มีส่วนร่วมรับรู้ ได้ร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ ร่วมทำร่วมรับผลประโยชน์ และร่วมภาคภูมิใจในที่สุด

๒. ความรับผิดชอบ หมายถึง การดำเนินการให้ผู้ได้รับมอบหมายงานใด จะต้องมีความรับผิดชอบในการปฏิบัติภาระหน้าที่นั้น ๆ อย่างเต็มความสามารถ

๓. ความโปร่งใส หมายถึง การปฏิบัติงานจะต้องมีความโปร่งใส ชัดเจนทุกขั้นตอน สามารถตรวจสอบได้

๔. ความคุ้มค่า หมายถึง การคำนึงถึงความประหยัด และความคุ้มค่าของทรัพยากรที่ใช้และงานทุกอย่างที่ทำ

๕. ความมีคุณธรรม และนิติธรรม หมายถึง การปฏิบัติงานที่ผู้ปฏิบัติงานจะต้องมีความซื่อสัตย์สุจริต ขยันหมั่นเพียร ความเป็นระเบียบเรียบร้อย เอื้อเฟื้อแก่ประชาชนผู้มาติดต่อ โดยต้องไม่เป็น

การฝ่าฝืนระเบียบกฎหมายของบ้านเมืองด้วย การบริหารจัดการพัฒนา เพื่อแก้ไขปัญหา และสนองความต้องการของประชาชน

นโยบายในการดำเนินการด้านหลักๆ รวม 8 ด้าน ดังนี้

๑. นโยบายด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑.๑ พัฒนาและบำรุงรักษาถนนทุกสายทั้งสายหลักและสายรองตลอดจนเส้นทางขนส่งการสัญจรไป-มาให้มีความสะดวกปลอดภัย ให้ทั่วถึงครอบคลุมทั้งตำบล

๑.๒ พัฒนาปรับปรุงระบบประปา โดยมุ่งเน้นให้มีน้ำประปาที่สะอาด ได้มาตรฐานเพียงพอต่อความต้องการของประชาชน อย่างทั่วถึงครอบคลุมทั้งตำบล

๑.๓ ปรับปรุงระบบไฟฟ้าส่องสว่าง สนับสนุนการขยายเขตไฟฟ้าในพื้นที่ให้สามารถใช้ได้เพียงพอ โดยเฉพาะไฟฟ้าเพื่อการเกษตรและในครัวเรือน

๑.๔ สนับสนุนระบบการสื่อสารเทคโนโลยีทุกประเภท ทางโทรศัพท์ระบบอินเทอร์เน็ตแบบไร้สายภายในตำบล

๒. นโยบายด้านการจัดการน้ำเพื่อการเกษตร

๒.๑ จัดหาและจัดซื้อเครื่องสูบน้ำสำหรับเกษตรกรเพื่อแก้ปัญหากรณีประสบปัญหาระบบภัยแล้งหรือในกรณีเกิดน้ำท่วม

๒.๒ ดำเนินการก่อสร้างวางระบบส่งน้ำเพื่อให้เกษตรกรมีน้ำใช้ในการเกษตรอย่างเพียงพอโดยการวางระบบท่อเหล็กหรือการวางระบบส่งน้ำให้มีประสิทธิภาพให้เกษตรกรมีน้ำใช้อย่างทั่วถึงในช่วงประสบภัยแล้ง

๒.๓ พัฒนาลำห้วยเหมืองคูคลองขุดลอกและก่อสร้างอ่างเก็บน้ำตลอดลำห้วยในเขตตำบลตอนแร เพื่อการเกษตรในฤดูแล้งอย่างทั่วถึง

๒.๔ โครงการขุดเจาะน้ำบาดาล เพื่อการเกษตรในพื้นที่ที่อยู่ห่างจากแหล่งน้ำธรรมชาติ

๒.๕ สนับสนุนการจัดตั้งกลุ่มผู้ใช้น้ำเพื่อการเกษตร

๓. นโยบายด้านเศรษฐกิจพอเพียงและคุณภาพชีวิต

๓.๑ มุ่งสนับสนุนกลุ่มองค์กรที่มีอยู่แล้วทุกกลุ่มในตำบลให้สามารถดำเนินการได้อย่างมั่นคงต่อเนื่อง

๓.๒ จัดระบบการดูแลผู้พิการ ทุพพลภาพ ผู้ด้อยโอกาสและผู้สูงอายุที่ไม่มีคนดูแลให้อยู่ได้อย่างมีคุณค่า

๓.๓ ส่งเสริมให้มีการจัดตั้งสถาบันการเงินหรือศูนย์สาธิตบริหารการเงินตำบลเพื่อเป็นศูนย์กลางการเงินตำบลและให้เกิดสวัสดิการวันละบาทอย่างมั่นคงเป็นกองทุนหมุนเวียนในการพัฒนาอาชีพของตำบลตอนแร

๔. นโยบายด้านสิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติ

๔.๑ งานบริหารจัดการขยะ มุ่งเน้นให้มีการจัดการขยะที่เหมาะสมทั้งการจัดเก็บและหมุนเวียนกลับมาใช้ใหม่อย่างถูกวิธี

๔.๒ จัดให้มีการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เช่น ภูเขา ป่าไม้ ลำห้วย คลอง เหมือง ฝาย ให้สมดุลและต่อต้านโรงงานอุตสาหกรรมหรือโรงงานที่จะเข้ามาทำลายสิ่งแวดล้อมให้ตำบลตอนแร้เป็นตำบลสีเขียว

๕. นโยบายด้านวัฒนธรรมประเพณีและภูมิปัญญา

๕.๑ ส่งเสริมงานวัฒนธรรมประเพณี ส่งเสริมการจัดงานบุญประเพณี เทศกาล ทุกเทศกาลให้กับกลุ่มคนทุกกลุ่มทุกเพศทุกวัยอย่างทั่วถึง

๕.๒ ส่งเสริมอนุรักษ์ภูมิปัญญา เป็นการสืบสานอนุรักษ์ภูมิปัญญาที่คนตำบลตอนแร้ให้ดำรงอยู่ต่อไป

๖. นโยบายด้านสาธารณสุข

๖.๑ ส่งเสริมและสนับสนุนบทบาทของ อสม. และ รพ.สต.ให้ทำงานแบบมีส่วนร่วมในการส่งเสริมสุขภาพให้กับประชาชนโดยสนับสนุนกองทุนหลักประกันสุขภาพทั้งด้านงบประมาณและการทำงาน

๖.๒ ส่งเสริมงานด้านการควบคุมป้องกันโรคติดต่อ ให้ความรู้ในเรื่องการแก้ไขปัญหาด้านสุขภาพเพิ่มศักยภาพแก่ อสม.บุคลากรด้านสาธารณสุขให้มีความรู้เพิ่มขึ้น

๗. นโยบายด้านการศึกษาและกีฬา

๗.๑ การพัฒนาการศึกษาระดับปฐมวัย เพื่อเตรียมความพร้อมก่อนเข้ารับการเข้ารับการศึกษาระดับขั้นพื้นฐาน โดยการจัดตั้งศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก พร้อมให้การส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาของโรงเรียนในเขตตำบลตอนแร้

7.2 ส่งเสริมสนับสนุนในการแข่งขันกีฬาทุกประเภทเพื่อเป็นการส่งเสริมสุขภาพให้แข็งแรง

๘. นโยบายด้านการสร้างความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

๘.๑ ส่งเสริมการป้องกันภัยจากยาเสพติดทุกประเภท

๘.๒ ส่งเสริมจัดตั้งศูนย์ป้องกันบรรเทาสาธารณภัยให้มีประสิทธิภาพ

๘.๓ ส่งเสริมการจัดตั้งศูนย์ประสานป้องกันความปลอดภัยตำบลตอนแร้

๘.๔ พัฒนาความรู้ความสามารถของพนักงานส่วนตำบลทุกระดับให้มีความรู้ความสามารถเพื่อสามารถทำงานขับเคลื่อนงานบริการให้ประชาชนอย่างมีประสิทธิภาพ

3.2 ปัจจัยและสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงที่มีผลต่อการพัฒนา

3.2.1 ผลการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นตามประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น ประกอบด้วย ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา พื้นที่เป้าหมาย กลุ่มเป้าหมาย และการคาดการณ์แนวโน้มอนาคต

ก. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

ด้านโครงสร้างพื้นฐานและการให้บริการสาธารณะ ภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลดอนแร่ ยังคงเป็นปัญหาหลักต่อความต้องการของประชาชนในพื้นที่ ซึ่งปัจจัยหลักในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานก็คือ ด้านงบประมาณ ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลดอนแร่ ซึ่งเป็นองค์กรปกครองท้องถิ่นจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องบริหารงบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัด แก้ปัญหาโครงสร้างพื้นฐานให้เหมาะสมและเป็นธรรมอย่างที่สุด ส่วนอีกปัญหาที่สำคัญและจำเป็นจะต้องวางแผนรองรับความเจริญเติบโตทั้งด้านเศรษฐกิจและการขยายตัวของชุมชน คือ การวางแผนผังเมือง เพื่อจัดระบบผังเมืองรองรับปัญหาในอนาคต ซึ่งปัญหาผังเมืองนี้ในเมืองใหญ่ ๆ หรือชุมชนใหญ่กำลังประสบปัญหามากเพราะไม่มีการวางแผนรองรับการเจริญเติบโตในอนาคต สำหรับองค์การบริหารส่วนตำบลดอนแร่ ต้องให้ความสำคัญกับปัญหาการวางแผนผังเมืองเพื่ออนาคตจะไม่ประสบปัญหาหรือถ้าประสบกับปัญหาก็ไม่รุนแรงมากนัก

ข. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ทรัพยากรธรรมชาติโดยภาพรวม ภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลดอนแร่ ถือว่าไม่แตกต่างจากสภาพทั่วไปไม่ว่าจะเป็นสภาพภูมิอากาศ สภาพพื้นที่ป่าแหล่งน้ำถือว่ามีความใกล้เคียงกันมาก ด้านสิ่งแวดล้อมโดยรวมภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลดอนแร่ ถือเป็นปัญหาสำคัญ เช่น ปัญหาการจัดการขยะ ปัญหาการขาดแคลนสวนสาธารณะเพื่อพักผ่อน เพื่อเป็นสถานที่ออกกำลังกาย และเพื่อเป็นปอดชุมชน ซึ่งปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมภายในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลดอนแร่ ถือว่าไม่รุนแรงมากนัก เพราะสภาพความเจริญเติบโตทางด้านเศรษฐกิจเป็นไปอย่างค่อยเป็นค่อยไปและการขยายตัวของชุมชนไม่มาก ทำให้ปัญหาด้านต่าง ๆ ไม่รุนแรง ปริมาณขยะในแต่ละวันก็ไม่มากนัก เป็นปัญหาขยะของครัวเรือน ดังนั้น ปัญหาที่น่าจะเร่งด่วนก็จะเป็นการปรับปรุงสวนสุขภาพ เตาที่มีอยู่ให้เป็นสถานที่พักผ่อนท่องเที่ยวและเป็นปอดอย่างแท้จริง ภายในชุมชนสำคัญ ๆ ของเขตองค์การบริหารส่วนตำบลดอนแร่ในอนาคต

ค. ด้านเศรษฐกิจ

ในด้านเศรษฐกิจนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลดอนแร่ ยังต้องพึ่งพาระบบเศรษฐกิจแบบเกษตรกรรมเป็นส่วนใหญ่ ส่วนอาชีพอื่น เช่น ค้าขาย ธุรกิจรับเหมา ข้าราชการ รัฐวิสาหกิจ ยังถือเป็นส่วนน้อยเมื่อเทียบการทำงานในภาพรวมแล้ว เมื่อเศรษฐกิจภายในชุมชนองค์การบริหารส่วนตำบลดอนแร่ ยังไม่มีจุดขายทางด้านเศรษฐกิจ ไม่มีพืชเศรษฐกิจที่เด่นชัดที่จะดึงดูดการลงทุนจากภายนอก ดังนั้น จึงเป็นปัญหาสำคัญที่จะต้องคิดต่อไปว่า ทำอย่างไรจึงจะทำให้เศรษฐกิจภายในชุมชนสร้างจุดขายออกมาให้เห็น เพื่อเป็นตัวกระตุ้นเศรษฐกิจให้แหล่งทุนในด้านอื่น ๆ สร้างรายได้ให้ประชาชนมากขึ้น

ง. ด้านสังคม

สังคมโดยรวมภายในองค์การบริหารส่วนตำบลดอนแร่ ยังเป็นสังคมชนบท กรรณวิธีทางด้านการเกษตรยังอาศัยแรงงานคน ยังเป็นสังคมระบบอุปถัมภ์ แม้จะมีการกระจายอำนาจสู่ท้องถิ่นมากขึ้น แต่ประชาชนก็ยังไม่ใช่สิทธิหน้าที่ของตนเองที่มีอยู่ตามรัฐธรรมนูญเพื่อให้การบริหารงานเป็นไปตามเจตนารมณ์ของรัฐธรรมนูญและป้องกันปัญหาที่จะเกิดขึ้นในอนาคตได้

สำหรับปัญหาที่น่าจะมีผลกระทบต่อการบริหารส่วนตำบลดอนแร่ ดังนี้

๑. ปัญหายาเสพติด
๒. ปัญหาสวัสดิการของผู้สูงอายุ/ผู้พิการ/ผู้ด้อยโอกาส/ผู้ป่วยเอดส์
๓. ปัญหาภัยแล้ง
๔. ปัญหาศิลปวัฒนธรรม ประเพณีไทย ถูกกลืนจากเยาวชน
๕. ปัญหาน้ำท่วมพืชผลทางการเกษตร และไม่มีแหล่งกักเก็บน้ำ

ปัญหาด้านสังคมที่กล่าวมาทั้งหมด จะต้องมีการประชุมหมู่บ้านเพื่อหาแนวทางแก้ไขและป้องกันในอนาคต

จ. ด้านการเมือง - การบริหาร

ปัญหาด้านการเมืองและการบริหารนั้น ถือว่าเป็นปัญหาสำคัญต่อการบริหารงานในท้องถิ่นซึ่งสามารถแยกเป็นข้อ ๆ ดังนี้

๑. ปัญหาสังคมนับถือภูมิปัญญาโดยสังคมท้องถิ่นยังใช้ระบบอุปถัมภ์เป็นตัวตัดสินใจอยู่เหนือเหตุผล

๒. ปัญหาระบบขั้นตอนในการบริหารงานขององค์กรส่วนท้องถิ่นมีความเชื่องช้า

ในด้านศักยภาพในการบริหารงาน การแก้ปัญหาขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนแร่ ยังต้องอาศัยงบประมาณในการแก้ไขจัดการปัญหาต่างๆ เช่น ปัญหาโครงสร้างพื้นฐาน ปัญหาด้านสังคม ปัญหาสิ่งแวดล้อม ปัญหาเรื่องน้ำ ปัญหาราคาพืชผลทางการเกษตร ปัญหาเศรษฐกิจ ปัญหาไม่มีแหล่งจ้างงานภายในชุมชน ปัญหาประชาชนไม่มีอาชีพเสริมหลังจากฤดูเก็บเกี่ยว ฯลฯ ซึ่งปัญหาที่กล่าวมาถือเป็นปัญหาเร่งด่วนบางปัญหาจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยความร่วมมือจากหน่วยงานอื่นพร้อมทั้งยังต้องอาศัยงบประมาณที่มีอยู่ที่ค่อนข้างจะจำกัด เพื่อบริหารจัดการปัญหาให้เกิดประโยชน์เป็นฐานในด้านเศรษฐกิจ กระตุ้นการใช้จ่าย การลงทุนภายในท้องถิ่นตำบลดอนแร่ให้ขยายตัวมากขึ้นในอนาคต

จากทั้งหมดที่กล่าวมาถือเป็นปัญหาสำคัญที่มีผลต่อการพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ดังนั้น จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ประชาชนจะต้องพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และมีส่วนร่วมทางการเมืองการบริหารของท้องถิ่นเพื่อกำหนดทิศทางการบริหารงานด้านต่าง ๆ ให้เป็นไปตามความต้องการของท้องถิ่น

๓.๒.๒ ผลการวิเคราะห์ผังเมืองรวมหรือผังเมืองเฉพาะเพื่อกำหนดแนวทางการพัฒนาทางกายภายในมิติพื้นที่

การวางแผนผังเมือง เพื่อจัดระบบผังเมืองรองรับปัญหาในอนาคต ซึ่งปัญหาผังเมืองนี้ในเมืองใหญ่ ๆ หรือชุมชนใหญ่กำลังประสบปัญหามาก เพราะไม่มีการวางแผนรองรับการเจริญเติบโตในอนาคต สำหรับองค์การบริหารส่วนตำบลดอนแร่ต้องให้ความสำคัญกับปัญหาการวางแผนผังเมืองเพื่ออนาคตจะไม่ประสบปัญหาหรือประสบกับปัญหาที่ไม่รุนแรงมากนัก

3.2.๓ ผลการวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสภาพการพัฒนาในปัจจุบันและโอกาสการพัฒนาในอนาคตขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนแร่ ด้วยเทคนิค SWOT Analysis

การวิเคราะห์ศักยภาพเพื่อประเมินสภาพการพัฒนาในปัจจุบัน และโอกาสในการพัฒนาในอนาคตขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนแร่ เป็นการประเมินถึงโอกาสและภาวะคุกคามหรือข้อจำกัดอันเป็นสภาวะแวดล้อมภายนอกที่มีผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น รวมถึงจุดแข็งและจุดอ่อนของท้องถิ่น อันเป็นสภาวะ

แวดล้อมภายในขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยใช้เทคนิคการ SWOT analysis เพื่อพิจารณาศักยภาพการพัฒนาของแต่ละยุทธศาสตร์ ดังนี้

ศักยภาพการพัฒนาที่ 1 ด้านโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภค

จุดแข็ง (Strength=s)

1. ด้านการบริหารจัดการและความต้องการประชาชนมีความต้องการ ผู้นำ ผู้บริหาร สนับสนุนแนวคิดและกำหนดนโยบายการพัฒนาในด้านโครงสร้างพื้นฐานอย่างต่อเนื่อง
2. บุคลากร องค์การบริหารส่วนตำบลดอนแร่ มีบุคลากรและอัตรากำลัง จำนวนและคุณวุฒิ อยู่ในระดับที่พร้อมที่จะดำเนินการตามนโยบายการบริหารงาน
3. งบประมาณต้นทุนการดำเนินงานด้านโครงสร้างพื้นฐานโดยเฉลี่ยอยู่ในระดับที่ไม่สูงมาก โดยเฉพาะการก่อสร้างถนนลูกรัง เนื่องจากมีบ่อลูกรังอยู่ในพื้นที่ ส่วนต้นทุนอื่น ๆ ขึ้นอยู่กับท้องตลาด
4. เทคนิคการทำงาน ส่วนมากเป็นงานที่ไม่ต้องใช้เทคนิคและวิธีการทำงานในระดับสูง

จุดอ่อน (Weakness=W)

1. โครงการขนาดใหญ่ต้องใช้งบประมาณสูง องค์การบริหารส่วนตำบลดอนแร่ไม่สามารถดำเนินโครงการเองได้
๒. งบประมาณขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนแร่มีอยู่อย่างจำกัด แต่ปัญหาความต้องการของประชาชนมีจำนวนมากทำให้ไม่สามารถแก้ไขปัญหาและตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างทั่วถึง

โอกาส (Opportunity=O)

1. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2540 ให้การสนับสนุนการดำเนินงานของท้องถิ่น ไม่ว่าจะเป็นด้านเศรษฐกิจท้องถิ่น ระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ เป็นต้น
2. พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่ในการจัดระบบบริการสาธารณะ เพื่อประโยชน์ของประชาชนในท้องถิ่น โดยที่หน่วยงานส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ส่งเสริมและสนับสนุนการถ่ายโอนภารกิจให้แก่องค์การบริหารส่วนตำบล

อุปสรรคหรือข้อจำกัด (Threat=T)

๑. โครงการที่ต้องใช้เทคโนโลยีสูง หรือความชำนาญเป็นพิเศษ องค์การบริหารส่วนตำบลดอนแร่ยังไม่มี ความชำนาญและบุคลากร

ศักยภาพการพัฒนาที่ 2 ด้านการสร้างความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจ

จุดแข็ง (Strength=s)

1. มีการรวมกลุ่มต่าง ๆ ภายในหมู่บ้าน/ตำบล
2. งบประมาณ ต้นทุนการดำเนินงาน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับที่ไม่สูงมาก
3. เทคนิคการทำงาน ส่วนมากเป็นงานที่ไม่ต้องใช้เทคนิคและวิธีการทำงานในระดับสูง

จุดอ่อน (Weakness=W)

๑. การรวมกลุ่มอาชีพไม่มีความเข้มแข็งและยั่งยืน เนื่องจากขาดความรู้ในการบริหารจัดการ
1. ขาดงบประมาณสนับสนุนในการดำเนินงานของกลุ่มอย่างต่อเนื่อง
2. ไม่มีตลาดรองรับสินค้าหรือผลผลิตของกลุ่ม

3. เกษตรกรมีหนี้สินมากและต้นทุนการผลิตด้านการเกษตรสูง
4. ประชาชนมีรายได้ต่ำแต่ค่าครองชีพสูง

โอกาส (Opportunity=O)

1. มีกฎหมายด้านวิสาหกิจชุมชนในการสนับสนุนให้เกิดองค์กรชุมชน
2. รัฐบาลมีการส่งเสริมให้ประชาชนท่องเที่ยวในประเทศ
3. กลุ่มจังหวัดมีทิศทางการพัฒนาการท่องเที่ยวเชื่อมโยงเป็นวงจรรายในกลุ่มจังหวัด

อุปสรรคหรือข้อจำกัด(Threat=T)

1. การแก้ไขปัญหาด้านเศรษฐกิจและความยากจน เป็นงานที่ต้องอาศัยความร่วมมือจากหลาย ๆ ส่วนที่ต้องประสานงานกัน จึงจะเกิดผลสัมฤทธิ์
2. ระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ค่อนข้างมากทำให้การดำเนินงานไม่คล่องตัว เกิดความล่าช้าในการ ทำงาน ประชาชนจึงเกิดความเบื่อหน่าย
3. ปัญหาราคาผลผลิตทางการเกษตรมีความผันผวนและมีราคาต่ำ

ศักยภาพการพัฒนาที่ 3 ด้านคุณภาพชีวิตและสร้างสังคมให้เข้มแข็ง

จุดแข็ง (Strength=s)

1. ด้านการบริหารจัดการผู้นำ ผู้บริหาร สนับสนุนแนวคิดและกำหนดนโยบายการพัฒนาในด้านสังคมและสาธารณสุขอย่างต่อเนื่อง
2. บุคลากร องค์กรบริหารส่วนตำบลตอนแร่ มีบุคลากรและอัตรากำลัง จำนวนและคุณวุฒิอยู่ในระดับที่พร้อมที่จะดำเนินการตามนโยบายการบริหารงาน
3. งบประมาณ ต้นทุนการดำเนินงาน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับที่ไม่สูงมาก
4. เทคนิคการทำงาน ส่วนมาก เป็นงานที่ไม่ต้องใช้เทคนิคและวิธีการทำงานในระดับสูง
๕. ประชาชนในพื้นที่ มีการอนุรักษ์ประเพณีอันดีของท้องถิ่นไว้ดี ซึ่งเป็นปัจจัยหนึ่งที่เอื้อต่อการพัฒนาภายในตำบล

จุดอ่อน (Weakness=W)

1. ระบบฐานข้อมูลด้านสังคมและสาธารณสุขไม่ถูกต้อง ไม่ชัดเจน ประชาชนให้ข้อมูลที่คลาดเคลื่อน
2. ประชาชนยังสนใจและมีความจริงจัง หรือตั้งใจจริงในโครงการที่รัฐจัดให้ความช่วยเหลือ
3. ยังไม่มีบุคลากรที่มีความชำนาญเฉพาะด้านมารับผิดชอบงานด้านสังคม
๔. อัตราการว่างงานมีแนวโน้มเพิ่มขึ้น ทำให้รายจ่ายครัวเรือนเพิ่มขึ้น ขณะที่รายได้เท่าเดิมหรือลดลง

โอกาส (Opportunity=O)

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมและสาธารณสุขเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับชาติที่รัฐบาลส่งเสริม
2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสังคมเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดราชบุรี โอกาสที่จะได้ขอรับการสนับสนุนงบประมาณมีมาก

อุปสรรคหรือข้อจำกัด(Threat=T)

1. การแก้ไขปัญหาด้านด้านสังคมและการสาธารณสุข เป็นงานที่ต้องอาศัยความร่วมมือจากหลาย ๆ ส่วนที่ต้องประสานงานกัน ถึงจะเกิดผลสัมฤทธิ์
2. ระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องค่อนข้างมากทำให้การดำเนินงานไม่คล่องตัว เกิดความล่าช้าในการทำงาน ประชาชนจึงเกิดความเบื่อหน่าย
๓. ปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด

ศักยภาพการพัฒนาที่ 4 ด้านสร้างความปลอดภัยของประชาชนและองค์กร

จุดแข็ง (Strength=s)

1. เป็นหน่วยงานที่มีความพร้อมที่จะปฏิบัติตามวาระแห่งชาติ
2. มีนโยบายความปลอดภัยในการทำงาน

จุดอ่อน (Weakness=W)

๑. ประชาชนและผู้ปฏิบัติยังไม่ให้ความสำคัญในด้านความปลอดภัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานเท่าที่ควร
๒. ขาดสภาพคล่องทางการเงิน จึงมิได้มีการจัดตั้งงบประมาณในการดำเนินงานด้านความปลอดภัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานตามมาตรฐานและเป็นระบบ
๓. การพัฒนาเผยแพร่ประชาสัมพันธ์และระบบสารสนเทศด้านความปลอดภัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานยังไม่ทั่วถึง

โอกาส (Opportunity=O)

1. รัฐบาลกำหนดให้ดำเนินการจัดการด้านความปลอดภัยอย่างเป็นระบบ เพื่อขับเคลื่อนระเบียบวาระแห่งชาติ
๒. องค์การบริหารส่วนตำบลมีอำนาจและมีอิสระในการบริหารงบประมาณทำให้เกิดความคล่องตัวและเกิดพัฒนาในทุกด้าน
๓. องค์การบริหารส่วนตำบลดอนแร่มีเส้นทางคมนาคมที่สะดวก ทำให้การขนส่งสินค้าและการเดินทางไปเขตอื่น ๆ ได้สะดวกปลอดภัย

อุปสรรคหรือข้อจำกัด(Threat=T)

1. การเผยแพร่เกี่ยวกับระบบงานด้านความปลอดภัยและสภาพแวดล้อมของหน่วยงานมีน้อยและไม่ทั่วถึง
2. แผนยุทธศาสตร์แห่งชาติไม่สามารถนำมาปฏิบัติได้ทั้งหมด

ศักยภาพการพัฒนาที่ 5 ด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

จุดแข็ง (Strength=s)

1. ด้านการบริหารจัดการ ผู้นำ ผู้บริหาร สนับสนุนแนวคิดและกำหนดนโยบายการพัฒนาในด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
2. งบประมาณ ต้นทุนการดำเนินงาน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับที่ไม่สูง

จุดอ่อน (Weakness=W)

1. ประชาชนยังขาดความสนใจในเรื่องการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ
2. มีบุคลากรและเครื่องมือในการจัดเก็บขยะมูลฝอยไม่เพียงพอ
3. มีปริมาณขยะมูลฝอยเพิ่มขึ้นจำนวนมากเนื่องจากการขยายตัวของจำนวนประชากรอย่างรวดเร็ว
4. ไม่มีการรณรงค์ปลูกป่าและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
5. ประชาชนไม่ตระหนักถึงการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

โอกาส (Opportunity=O)

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับชาติที่รัฐบาลส่งเสริม
2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดราชบุรี มีโอกาสได้รับการสนับสนุนมาก
3. รัฐบาลมีนโยบายในการกระจายอำนาจลงสู่ท้องถิ่นมากขึ้น ไม่ว่าจะเป็นด้านบุคลากร ด้านงบประมาณ การตัดสินใจในการพัฒนาด้วยตนเอง การโอนโครงการ/งานของส่วนราชการอื่นมาให้องค์การบริหารส่วนตำบลดำเนินการแทน

อุปสรรคหรือข้อจำกัด(Threat=T)

1. ขาดการบูรณาการและการประสานงานที่ดี ในหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
2. ระดับจังหวัดยังขาดการเชื่อมโยงด้านการดูแลและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและ การกระจายผลประโยชน์ลงสู่ท้องถิ่น
3. ปัญหายาเสพติด เช่น ยาเสพติด อุทกภัย

ศักยภาพการพัฒนาที่ 6 ด้านการเมืองและการบริหาร

จุดแข็ง (Strength=s)

1. ด้านการบริหารจัดการผู้นำ ผู้บริหาร สนับสนุนแนวคิดและกำหนดนโยบายการพัฒนาในด้านการเมือง การบริหาร และการพัฒนาบุคลากรท้องถิ่น
2. บุคลากรองค์การบริหารส่วนตำบลดอนแร่ มีบุคลากรและอัตรากำลัง จำนวนและคุณวุฒิอยู่ในระดับที่พร้อมที่จะดำเนินการตามนโยบายการบริหารงาน
3. งบประมาณ ต้นทุนการดำเนินงาน โดยเฉลี่ยอยู่ในระดับที่ไม่สูง
4. ประชาชนภายในองค์การบริหารส่วนตำบลดอนแร่มั่นคงมีศักยภาพ มีความรู้ความสามารถในเกณฑ์ดี สามารถจะเข้ามาเป็นตัวแทนของประชาชนและสามารถขอความร่วมมือเพื่อช่วยเหลือในการของราชการได้

จุดอ่อน (Weakness=W)

1. ประชาชนยังขาดความสนใจในเรื่องการเมืองการปกครอง
2. ประชาชนยังไม่เข้าใจบทบาทของตนเองในการพัฒนาท้องถิ่น
3. การจัดสรรงบประมาณไม่เพียงพอต่อการพัฒนาไม่ครอบคลุมทุกด้าน

โอกาส (Opportunity=O)

1. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเมืองการบริหารราชการที่ดี เป็นยุทธศาสตร์การพัฒนา ระดับชาติที่รัฐบาลส่งเสริม
2. ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเมือง การบริหารราชการที่ดีเป็นยุทธศาสตร์ การพัฒนาจังหวัดราชบุรี มีโอกาสได้รับการสนับสนุนมาก
3. การเปลี่ยนแปลงระบบการเลือกตั้งของท้องถิ่น จะทำให้การบริหารงานขององค์การ บริหารส่วนตำบลมีศักยภาพมากขึ้นและผู้บริหารจะมองปัญหาในภาพรวมมากขึ้น

อุปสรรคหรือข้อจำกัด (Threat=T)

1. การพัฒนาด้านการเมือง การบริหารเป็นงานที่ต้องอาศัยความร่วมมือจากหลาย ๆ ส่วน ที่ต้องประสานงานกันถึงจะเกิดผลสัมฤทธิ์
2. เทคโนโลยีเปลี่ยนแปลงรวดเร็ว นำไปสู่ปัญหาทางสังคม เนื่องจากประชาชนไม่ทันต่อ การเปลี่ยนแปลงนั้น
3. ขาดทิศทางการเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่ AEC ในเชิงปฏิบัติการ

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนแร่ (พ.ศ.๒๕๕๘ – ๒๕๖๒)

วิสัยทัศน์ (Vision)

“ตำบลน่าอยู่ พื้นฟูวัฒนธรรม นำสู่เกษตรปลอดภัย”

พันธกิจ (Mission)

- พันธกิจที่ 1 ปรับปรุงและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค สาธารณูปการ ด้านแหล่งน้ำให้ได้มาตรฐานและเพียงพอต่อความต้องการของประชาชน
- พันธกิจที่ 2 ส่งเสริมและสนับสนุนการเสริมสร้างความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจ เพิ่มรายได้ให้แก่ประชาชน
- พันธกิจที่ 3 ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาคนและเสริมสร้างสังคมให้เข้มแข็ง
- พันธกิจที่ 4 ปรับปรุงและพัฒนาด้านความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน
- พันธกิจที่ 5 จัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน
- พันธกิจที่ 6 ปรับปรุงและพัฒนากระบวนการบริหารจัดการโดยยึดหลักธรรมาภิบาลและการมีส่วนร่วมของประชาชน
- พันธกิจที่ 7 สนับสนุนและส่งเสริมการศึกษา
- พันธกิจที่ 8 รักษาศิลปวัฒนธรรมและประเพณีดั้งเดิมให้คงอยู่และเผยแพร่ให้เป็นที่รู้จัก ของคนทั่วไป
- พันธกิจที่ 9 ส่งเสริมและพัฒนาสุขภาพของประชาชนในตำบลให้ดีขึ้น
- พันธกิจที่ ๑๐ ส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิตเกษตรกร

จุดมุ่งหมายเพื่อการพัฒนา

๑. ระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการและโครงการพื้นฐาน การคมนาคมมีความสะดวก รวดเร็ว ปลอดภัย
๒. ประชาชนมีน้ำไว้ใช้ในการอุปโภค – บริโภคและการเกษตรอย่างเพียงพอทั่วถึง
๓. ประชาชนมีอาชีพและรายได้เพียงพอสำหรับเลี้ยงครอบครัว

๔. เพิ่มผลผลิตทางการเกษตร มีคุณภาพและปลอดภัยจากสารพิษ
๕. แหล่งท่องเที่ยวมีการพัฒนาปรับปรุงและฟื้นฟูให้น่าเที่ยว
๖. ประชาชนมีคุณภาพชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ห่างไกลจากยาเสพติด ชุมชนเข้มแข็ง สามารถพึ่งตนเองได้ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
๗. ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินและมีความสงบเรียบร้อยในชุมชน
๘. การศึกษาเป็นไปอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ
๙. เยาวชนและประชาชนมีคุณธรรม จริยธรรม และร่วมอนุรักษ์ฟื้นฟู ขนบธรรมเนียม จารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่นและศิลปวัฒนธรรมอันดีงาม
๑๐. เยาวชนและประชาชนรักการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพอนามัยที่ดีและได้รับการบริการ ทางสาธารณสุขอย่างทั่วถึง
๑๑. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเกิดความสมดุลอย่างยั่งยืน
๑๒. การบริหารงานที่ดีมีประสิทธิภาพเกิดความโปร่งใส มีความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคม เศรษฐกิจอาเซียน (AEC)
๑๓. ประชาชนมีช่องทางในการรับรู้ข้อมูลข่าวสารอย่างต่อเนื่องและทันเหตุการณ์
๑๔. ประชาชนมีความตระหนักในสถาบันชาติ ศาสนา และพระมหากษัตริย์

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนแร่

ยุทธศาสตร์การพัฒนาที่ 1 ด้านพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภค กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา

1. การก่อสร้าง/ปรับปรุง/บำรุงรักษา ถนน สะพาน ทางเท้า และรางระบายน้ำ
2. การพัฒนาระบบจราจร
3. ขยายเขตไฟฟ้า
๔. พัฒนาระบบประปา
๕. ก่อสร้าง/ปรับปรุงหอกระจายข่าว
๖. ก่อสร้างศาลาประชาคม / อาคารเอนกประสงค์

ยุทธศาสตร์ที่ 2 การพัฒนาด้านการสร้างความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจ กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา

1. พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร
2. ส่งเสริมอาชีพ และเพิ่มรายได้
3. ส่งเสริมการกระจายรายได้แก่ประชาชน
4. ส่งเสริมการท่องเที่ยว
๕. ส่งเสริมเกษตรปลอดภัย

ยุทธศาสตร์ที่ 3 การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิตและสร้างสังคมให้เข้มแข็ง กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา

1. การส่งเสริมการสาธารณสุข
2. การส่งเสริมการศึกษาและภูมิปัญญาท้องถิ่น

3. ส่งเสริมกิจกรรมการกีฬาและนันทนาการ
4. ส่งเสริมการรักษาประเพณีและวัฒนธรรมในชุมชน
5. ส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม
6. ส่งเสริมความเข้มแข็งในชุมชน
๗. ส่งเสริมการมีที่อยู่อาศัยและที่ทำกินเป็นของตนเอง
๘. ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็กและเยาวชน

ยุทธศาสตร์ที่ 4 การพัฒนาด้านสร้างความปลอดภัยของประชาชนและองค์กร
กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา

๑. การรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนและองค์กร
2. การส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในชุมชน

ยุทธศาสตร์ที่ 5 การพัฒนาด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา

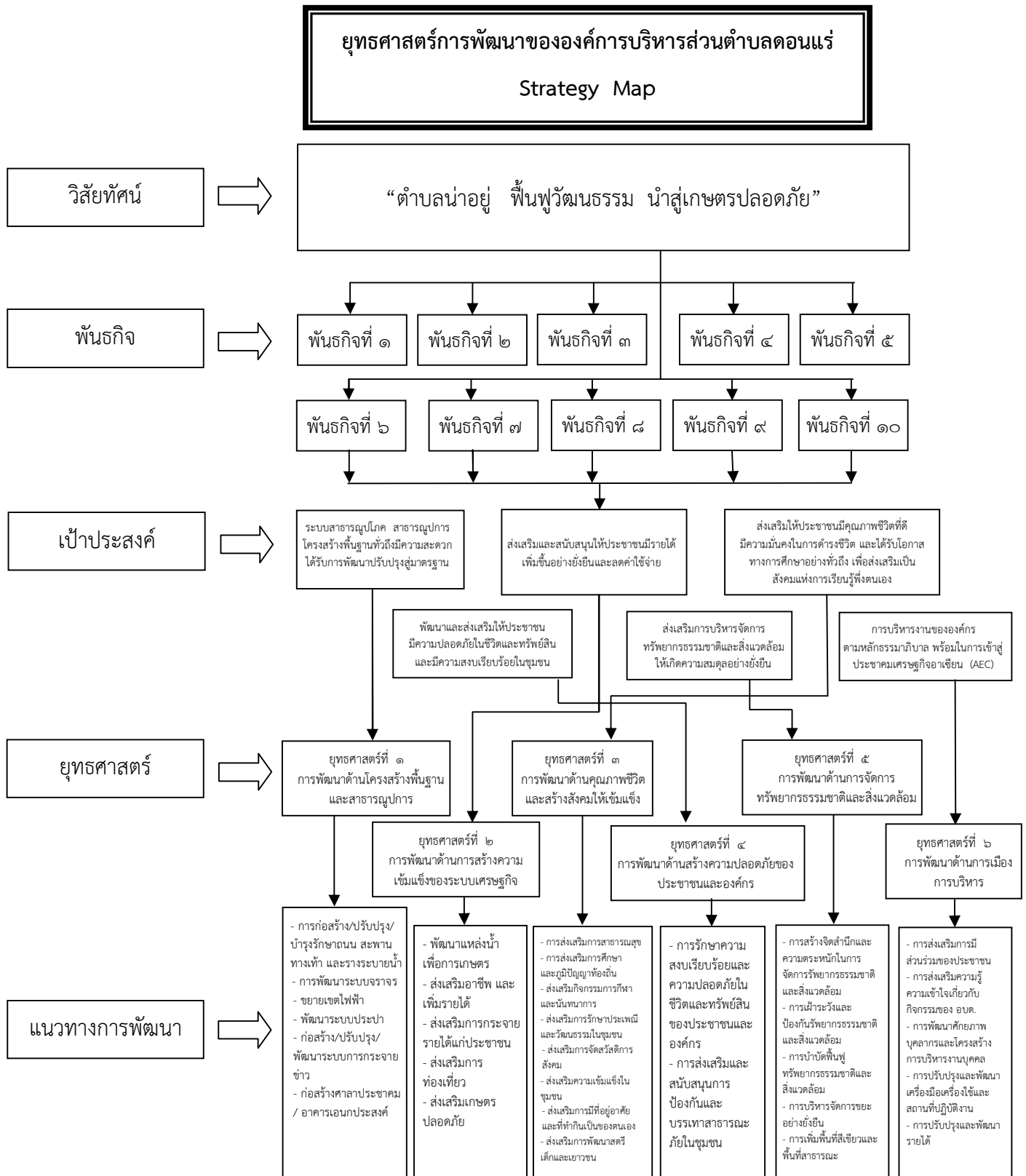
1. การสร้างจิตสำนึกและความตระหนักในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
2. การเฝ้าระวังและป้องกันทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
3. การบำบัดฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๔. การบริหารจัดการขยะอย่างยั่งยืน
๕. การเพิ่มพื้นที่สีเขียวและพื้นที่สาธารณะ

ยุทธศาสตร์ที่ 6 การพัฒนาด้านการเมืองและการบริหาร
กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา

1. การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน
2. การส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับกิจกรรมของอบต.
3. การปรับปรุงและพัฒนาโครงสร้างของบุคลากรและบุคลากร
4. การปรับปรุงและพัฒนาเครื่องมือเครื่องใช้และสถานที่ปฏิบัติงาน
5. การปรับปรุงและพัฒนารายได้

๓.๔ แผนที่ยุทธศาสตร์

แบบ ยท.๐๒

บทที่ 4

รายละเอียดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

องค์การบริหารส่วนตำบลดอนแร่ได้กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์การพัฒนา เพื่อเป็นจุดมุ่งหมายและความคาดหวังที่จะให้เกิดขึ้นหรือบรรลุผลในอนาคตข้างหน้า เพื่อนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ขององค์การบริหารส่วนตำบลดอนแร่ ยุทธศาสตร์หลักที่จะดำเนินการให้ประสบความสำเร็จ รวม ๖ ยุทธศาสตร์ และมีแนวทางการพัฒนาองค์การบริหารส่วนตำบลดอนแร่ จำนวน ๓๑ แนวทาง ซึ่งเป็นการสนับสนุนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัดให้บรรลุเป้าประสงค์ จึงได้กำหนดยุทธศาสตร์การพัฒนา ดังนี้

๔.๑ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภค

พันธกิจ การประสาน และพัฒนาปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค สาธารณูปการ ให้ได้มาตรฐานและเพียงพอต่อความต้องการของประชาชน

เป้าประสงค์ ระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ โครงสร้างพื้นฐานทั่วถึงมีความสะดวกได้รับการปรับปรุง พัฒนาไปสู่มาตรฐาน

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา

1. การก่อสร้าง/ปรับปรุง/บำรุงรักษา ถนน สะพาน ทางเท้า และรางระบายน้ำ
2. การพัฒนาระบบจราจร
3. ขยายเขตไฟฟ้า
๔. พัฒนาระบบประปา
๕. ก่อสร้าง/ปรับปรุง/พัฒนาการระบบกระจายข่าว
๖. ก่อสร้างศาลาประชาคม / อาคารเอนกประสงค์

๔.๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการสร้างเสริมความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจ

พันธกิจ การส่งเสริมและพัฒนาเศรษฐกิจตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง เกษตรอินทรีย์

เป้าประสงค์ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้นอย่างยั่งยืนและลดค่าใช้จ่าย

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา

1. พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร
2. ส่งเสริมอาชีพ และเพิ่มรายได้
3. ส่งเสริมการกระจายรายได้แก่ประชาชน
4. ส่งเสริมการท่องเที่ยว
๕. ส่งเสริมเกษตรปลอดภัย

๔.๓ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านคุณภาพชีวิตและสร้างสังคมให้เข้มแข็ง

พันธกิจ การพัฒนาคุณภาพชีวิต / การจัดสวัสดิการสังคม ส่งเสริมอนุรักษ์ ฟื้นฟูและสืบสานศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และส่งเสริมความเข้มแข็งในชุมชนให้ยั่งยืน

เป้าประสงค์ ส่งเสริมให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีมีความมั่นคงในการดำรงชีวิตและได้รับโอกาสทางการศึกษาอย่างทั่วถึง เพื่อส่งเสริมเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้พึ่งตนเอง

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา

1. การส่งเสริมการสาธารณสุข
2. การส่งเสริมการศึกษาและภูมิปัญญาท้องถิ่น
3. ส่งเสริมกิจกรรมการกีฬาและนันทนาการ
4. ส่งเสริมการรักษาประเพณีและวัฒนธรรมในชุมชน
5. ส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม
6. ส่งเสริมความเข้มแข็งในชุมชน
๗. ส่งเสริมการมีที่อยู่อาศัยและที่ทำกินเป็นของตนเอง
๘. ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็กและเยาวชน

๔.๔ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านสร้างความปลอดภัยของประชาชนและองค์กร

พันธกิจ ส่งเสริมการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย

เป้าประสงค์ พัฒนาและส่งเสริมให้ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินและมีความสงบเรียบร้อยในชุมชน

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา

๑. การรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนและองค์กร
2. การส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในชุมชน

๔.๕ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

พันธกิจ การพัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมที่ดีและยั่งยืน

เป้าประสงค์ ส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดความสมดุลอย่างยั่งยืน

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา

1. การสร้างจิตสำนึกและความตระหนักในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
2. การเฝ้าระวังและป้องกันทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
3. การบำบัดฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
๔. การบริหารจัดการขยะอย่างยั่งยืน
๕. การเพิ่มพื้นที่สีเขียวและพื้นที่สาธารณะ

๔.๖ ยุทธศาสตร์การพัฒนาด้านการเมืองและการบริหาร

พันธกิจ การพัฒนาการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี

เป้าประสงค์ การบริหารงานขององค์กรตามหลักธรรมาภิบาล พร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

กลยุทธ์/แนวทางการพัฒนา

1. การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน
2. การส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับกิจกรรมของอบต.
3. การพัฒนาศักยภาพบุคลากรและโครงสร้างการบริหารงานบุคคล
4. การปรับปรุงและพัฒนาเครื่องมือเครื่องใช้และสถานที่ปฏิบัติงาน
5. การปรับปรุงและพัฒนารายได้

รายละเอียดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

แบบ ยท. ๐๓

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑

การพัฒนาด้านพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภค

☆ **พันธกิจ** การประสาน และพัฒนาปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภค สาธารณูปการ ให้ได้มาตรฐานและเพียงพอต่อความต้องการของประชาชน

☆ **เป้าประสงค์** ระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ โครงสร้างพื้นฐานทั่วถึงมีความสะดวกได้รับการปรับปรุง พัฒนาไปสู่มาตรฐาน

☆ ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

จำนวนประชากรที่ได้รับอำนวยความสะดวก ด้านระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ โครงสร้างพื้นฐานที่ได้มาตรฐานเพิ่มขึ้น

☆ กลยุทธ์ / แนวทางการพัฒนา และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์ / แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๑.๑ ก่อสร้าง/ปรับปรุง/บำรุงรักษา ถนน สะพาน ทางเท้าและรางระบายน้ำ	จำนวนถนน สะพานทางเท้า และรางระบายน้ำเพิ่มขึ้น
๑.๒ การพัฒนาระบบจราจร	จำนวนครัวเรือนที่มีการคมนาคมสะดวกเพิ่มขึ้น
๑.๓ ขยายเขตไฟฟ้า	จำนวนครัวเรือนมีไฟฟ้าใช้เพิ่มขึ้น และเส้นทางสัญญาณมีแสงสว่างเพิ่มขึ้น
๑.๔ พัฒนาระบบประปา	จำนวนครัวเรือนที่มีน้ำประปาใช้เพิ่มขึ้น
๑.๕ ก่อสร้าง/ปรับปรุง/พัฒนาระบบการกระจายข่าว	จำนวนประชากรได้ทราบข่าวสารเร็วขึ้น
๑.๖ ก่อสร้างศาลาประชาคม / อาคารเอนกประสงค์	จำนวนอาคารเอนกประสงค์เพิ่มขึ้น

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก

กองช่าง / การไฟฟ้าส่วนภูมิภาค

ความเชื่อมโยง

๑. ยุทธศาสตร์จังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านการส่งเสริมการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและเพิ่มมูลค่าผลผลิตเชิงสร้างสรรค์

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนากองการปกครองส่วนท้องถิ่น : ยุทธศาสตร์ที่ ๑ ด้านพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน สาธารณูปโภคและสาธารณูปการ

รายละเอียดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒

การพัฒนาด้านการสร้างความเข้มแข็งของระบบเศรษฐกิจ

- ☆ พันธกิจ การส่งเสริมและพัฒนาเศรษฐกิจตามแนวทางปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเกษตรอินทรีย์
- ☆ เป้าประสงค์ ส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนมีรายได้เพิ่มขึ้นอย่างยั่งยืนและลดค่าใช้จ่าย
- ☆ ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์
ร้อยละของจำนวนครัวเรือนที่ได้รับการส่งเสริม
- ☆ กลยุทธ์ / แนวทางการพัฒนา และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์ / แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๒.๑ พัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร	ครัวเรือนที่มีน้ำไว้ใช้อย่างเพียงพอสำหรับการเกษตรเพิ่มขึ้น
๒.๒ ส่งเสริมอาชีพ และเพิ่มรายได้	จำนวนครัวเรือนที่ได้รับการส่งเสริมอาชีพ
๒.๓ ส่งเสริมการกระจายรายได้แก่ประชาชน	จำนวนครัวเรือนที่ได้รับการส่งเสริมการกระจายรายได้
๒.๔ ส่งเสริมการท่องเที่ยว	จำนวนแหล่งท่องเที่ยวที่ได้รับการพัฒนาและส่งเสริม
๒.๕ ส่งเสริมเกษตรปลอดภัย	จำนวนครัวเรือนที่ได้รับการส่งเสริมด้านเกษตรปลอดภัย

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก

กองช่าง / สำนักปลัด งานพัฒนาชุมชน

ความเชื่อมโยง

๑. ยุทธศาสตร์จังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ ๑ พัฒนาสินค้าเกษตรปลอดภัยเพื่อเพิ่มมูลค่าการผลิต
ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การส่งเสริมการพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวและเพิ่มมูลค่าการผลิต
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนากองการปกครองส่วนท้องถิ่น : ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต

รายละเอียดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๓

การพัฒนาคุณภาพชีวิตและสร้างสังคมให้เข้มแข็ง

☆ **พันธกิจ** การพัฒนาคุณภาพชีวิต / การจัดสวัสดิการสังคม ส่งเสริมอนุรักษ์ ฟื้นฟูและสืบสาน ศิลปวัฒนธรรม จารีตประเพณี และส่งเสริมความเข้มแข็งในชุมชนให้ยั่งยืน

☆ **เป้าประสงค์** ส่งเสริมให้ประชาชนมีคุณภาพชีวิตที่ดีมีความมั่นคงในการดำรงชีวิต และได้รับโอกาสทางการศึกษาอย่างทั่วถึง เพื่อส่งเสริมเป็นสังคมแห่งการเรียนรู้พึ่งตนเอง

☆ ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

ร้อยละของจำนวนครัวเรือนที่ได้รับการส่งเสริมให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

☆ กลยุทธ์ / แนวทางการพัฒนา และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์ / แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๓.๑ การส่งเสริมการสาธารณสุข	จำนวนประชาชนที่ได้รับการบริการสาธารณสุขอย่างทั่วถึง
๓.๒ การส่งเสริมการศึกษาและภูมิปัญญาท้องถิ่น	จำนวนโรงเรียนและศูนย์พัฒนาเด็กเล็กที่ดำเนินโครงการส่งเสริมการเรียนรู้และจำนวนประชาชนที่ให้ความสำคัญด้านภูมิปัญญาท้องถิ่น
๓.๓ ส่งเสริมกิจกรรมการกีฬาและนันทนาการ	จำนวนประชาชนที่มีการออกกำลังกายเพื่อสุขภาพอนามัยที่ดีเพิ่มขึ้น
๓.๔ ส่งเสริมการรักษาประเพณีและวัฒนธรรมในชุมชน	จำนวนประชาชนและเยาวชนที่ให้ความสำคัญและเข้าร่วมกิจกรรมจารีตประเพณี และศิลปวัฒนธรรมเพิ่มขึ้น
๓.๕ ส่งเสริมการจัดสวัสดิการสังคม	ร้อยละของกลุ่มเป้าหมายที่ได้รับการส่งเสริมด้านการจัดสวัสดิการสังคม
๓.๖ ส่งเสริมความเข้มแข็งในชุมชน	จำนวนประชาชนที่มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น
๓.๗ ส่งเสริมการมีที่อยู่อาศัยและที่ทำกินเป็นของตนเอง	ร้อยละของจำนวนครัวเรือนที่มีที่อยู่ทำกินเป็นของตนเอง
๓.๘ ส่งเสริมการพัฒนาสตรี เด็กและเยาวชน	ร้อยละของสตรี เด็กและเยาวชนที่ได้รับการพัฒนาที่เพิ่มขึ้น

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก

สำนักปลัด งานพัฒนาชุมชน / ส่วนการศึกษา

ความเชื่อมโยง

๑. ยุทธศาสตร์จังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาสังคมคุณธรรมและชุมชนเข้มแข็ง
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนากองคกรปกครองส่วนท้องถิ่น : ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านส่งเสริมคุณภาพชีวิต

รายละเอียดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๔

การพัฒนาด้านสร้างความปลอดภัยของประชาชนและองค์กร

- ☆ พันธกิจ ส่งเสริมการจัดระเบียบชุมชน สังคม และการรักษาความสงบเรียบร้อย
- ☆ เป้าประสงค์ พัฒนาและส่งเสริมให้ประชาชนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินและมีความสงบเรียบร้อยในชุมชน
- ☆ ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์
ปัญหาอาชญากรรมและปัญหาสังคมลดลง

☆ กลยุทธ์ / แนวทางการพัฒนา และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์ / แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๔.๑ การรักษาความสงบเรียบร้อยและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนและองค์กร	จำนวนประชาชนที่มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินเพิ่มขึ้น
๔.๒ การส่งเสริมและสนับสนุนการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในชุมชน	จำนวนประชาชนได้รับความรู้ ความเข้าใจในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเพิ่มขึ้น

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก

สำนักปลัด งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

ความเชื่อมโยง

๑. ยุทธศาสตร์จังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนาสังคมคุณธรรมและชุมชนเข้มแข็ง
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนากองการปกครองส่วนท้องถิ่น : ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านการจัดระเบียบชุมชน/สังคมและการรักษาความสงบเรียบร้อย

รายละเอียดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๕

การพัฒนาด้านการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

- ☆ พันธกิจ การพัฒนาการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อมที่ดีและยั่งยืน
- ☆ เป้าประสงค์ ส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดความสมดุลอย่างยั่งยืน
- ☆ ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์
 จำนวนกิจกรรมที่ได้ดำเนินการที่เพิ่มขึ้น
- ☆ กลยุทธ์ / แนวทางการพัฒนา และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์ / แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๕.๑ การสร้างจิตสำนึกและความตระหนักในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น	ประชาชนเกิดจิตสำนึกและความตระหนักในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น
๕.๒ การเฝ้าระวังและป้องกันทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	ชุมชนมีทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ดีขึ้น
๕.๓ การบำบัดฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมได้รับการดูแลรักษาฟื้นฟูเพิ่มขึ้น
๕.๔ การบริหารจัดการขยะอย่างยั่งยืน	ครัวเรือนที่มีการกำจัดขยะมูลฝอยอย่างเหมาะสมและถูกวิธีเพิ่มขึ้น
๕.๕ การเพิ่มพื้นที่สีเขียวและพื้นที่สาธารณะ	พื้นที่ป่าที่ได้รับการฟื้นฟูเพิ่มขึ้น

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก

สำนักปลัด / ส่วนการศึกษา

ความเชื่อมโยง

๑. ยุทธศาสตร์จังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาความอุดมสมบูรณ์และคุณภาพทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เป็นเมืองน่าอยู่

๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนากองการปกครองส่วนท้องถิ่น : ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านการบริหารจัดการและการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

รายละเอียดแผนยุทธศาสตร์การพัฒนา

ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๖

การพัฒนาด้านการเมืองและการบริหาร

- ☆ พันธกิจ การพัฒนาการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดี
- ☆ เป้าประสงค์ การบริหารงานขององค์กรตามหลักธรรมาภิบาล พร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)
- ☆ ตัวชี้วัดระดับเป้าประสงค์

ร้อยละของประชาชนในการมีส่วนร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นและมีความพร้อมในการเข้าสู่ประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC)

☆ กลยุทธ์ / แนวทางการพัฒนา และตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์

กลยุทธ์ / แนวทางการพัฒนา	ตัวชี้วัดระดับกลยุทธ์
๖.๑ การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน	จำนวนประชาชนที่ได้รับการส่งเสริมการมีส่วนร่วม
๖.๒ การส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับกิจกรรมของ อบต.	จำนวนประชาชนที่ได้รับความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับกิจกรรมของ อบต.
๖.๓ การพัฒนาศักยภาพบุคลากรและโครงสร้างการบริหารงานบุคคล	- ผู้ปฏิบัติงานได้รับการพัฒนาศักยภาพและมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น - ประชาชนมีความพึงพอใจต่อการให้บริการเพิ่มขึ้น
๖.๔ การปรับปรุงและพัฒนาเครื่องมือเครื่องใช้และสถานที่ปฏิบัติงาน	- จำนวนเครื่องมือเครื่องใช้ในการปฏิบัติงานมีความเพียงพอและทันสมัย - ประชาชนได้รับการบริการอย่างทั่วถึง
๖.๕ การปรับปรุงและพัฒนารายได้	ร้อยละของการจัดกิจกรรมทำให้มีการจัดเก็บรายได้เพิ่มขึ้น

หน่วยงานรับผิดชอบหลัก

สำนักปลัด / กองคลัง / กองช่าง / ส่วนการศึกษา

ความเชื่อมโยง

๑. ยุทธศาสตร์จังหวัด : ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การเสริมสร้างความมั่นคงของพื้นที่
๒. ยุทธศาสตร์การพัฒนาองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น : ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ด้านการวางแผนการส่งเสริมการลงทุน พาณิชยกรรมและการท่องเที่ยว